This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Dette er en digital utgave av en bok som i generasjoner har vært oppbevart i bibliotekshyller før den omhyggelig ble skannet av Google som del av et prosjekt for å gjøre verdens bøker tilgjengelige på nettet.

Den har levd så lenge at opphavretten er utløpt, og boken kan legges ut på offentlig domene. En offentlig domene-bok er en bok som aldri har vært underlagt opphavsrett eller hvis juridiske opphavrettigheter har utløpt. Det kan variere fra land til land om en bok finnes på det offentlige domenet. Offentlig domene-bøker er vår port til fortiden, med et vell av historie, kultur og kunnskap som ofte er vanskelig å finne fram til.

Merker, notater og andre anmerkninger i margen som finnes i det originale eksemplaret, vises også i denne filen - en påminnelse om bokens lange ferd fra utgiver til bibiliotek, og til den ender hos deg.

Retningslinjer for bruk

Google er stolt over å kunne digitalisere offentlig domene-materiale sammen med biblioteker, og gjøre det bredt tilgjengelig. Offentlig domene-bøker tilhører offentligheten, og vi er simpelthen deres "oppsynsmenn". Dette arbeidet er imidlertid kostbart, så for å kunne opprettholde denne tjenesten, har vi tatt noen forholdsregler for å hindre misbruk av kommersielle aktører, inkludert innføring av tekniske restriksjoner på automatiske søk.

Vi ber deg også om følgende:

- Bruk bare filene til ikke-kommersielle formål
  Google Book Search er designet for bruk av enkeltpersoner, og vi ber deg om å bruke disse filene til personlige, ikke-kommersielle formål.

- Ikke bruk automatiske søk
  Ikke send automatiske søk av noe slag til Googles system. Ta kontakt med oss hvis du driver forskning innen maskinoversettelse, optisk tegngjenkjenning eller andre områder der tilgang til store mengder tekst kan være nyttig. Vi er positive til bruk av offentlig domene-materiale til slike formål, og kan være til hjelp.

- Behold henvisning
  Google-"vannmerket" som du finner i hver fil, er viktig for å informere brukere om dette prosjektet og hjelpe dem med å finne også annet materiale via Google Book Search. Vennligst ikke fjern.

- Hold deg innenfor loven
  Uansett hvordan du bruker materialet, husk at du er ansvarlig for at du opptrer innenfor loven. Du kan ikke trekke den slutningen at vår vurdering av en bok som tilhørende det offentlige domene for brukere i USA, impliserer at boken også er offentlig tilgjengelig for brukere i andre land. Det varierer fra land til land om boken fremdeles er underlagt opphavrett, og vi kan ikke gi veiledning knyttet til om en bestemt anvendelse av en bestemt bok, er tillatt. Trekk derfor ikke den slutningen at en bok som dukker opp på Google Book Search kan brukes på hvilken som helst måte, hvor som helst i verden. Erstatningsansvaret ved brudd på opphavsrettigheter kan bli ganske stort.

Om Google Book Search

Googles mål er å organisere informasjonen i verden og gjøre den universelt tilgjengelig og utnyttbar. Google Book Search hjelper leserne med å oppdage verdens bøker samtidig som vi hjelper forfattere og utgivere med å nå frem til nytt publikum. Du kan søke gjennom hele teksten i denne boken på `http://books.google.com/`

rvard
ository

This book was given to the

St. Olaf College Library

By

Olaf Morgan Norlie

Harvard Divinity School

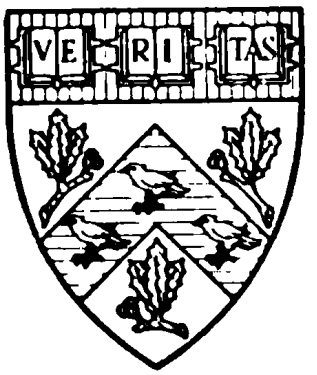

ANDOVER-HARVARD THEOLOGICAL
LIBRARY

Gift of

St. Olaf College

CONCORDIA

EN SAMLING AF SALMER OG AANDELIGE SANGE

Bliv fyldte af Aanden, saa I taler til hverandre med salmer og lovsange og aandelige viser.

EF. 5, 18-19.

UDARBEIDET VED

PASTOR ANDR. BERSAGEL
PASTOR V. E. BOE
PASTOR S. O. SIGMOND

MINNEAPOLIS, MINN.
AUGSBURG PUBLISHING HOUSE
1917

BV
49
.L8
C6
1917

Copyrighted, 1917, by
AUGSBURG PUBLISHING HOUSE
MINNEAPOLIS, MINN.

FORORD.

DENNE bog indeholder tre slags sange: Først, koraler med sine rige, aandsfyldte salmer, der som regel er af latinsk, tysk eller skandinavisk oprindelse. Slegters brug har gjort dem umistelige. Gjennem aarhundreders prøver skinner de klarere i salmeverdenen nu end nogensinde. Andet, de bedste salmer fra den engelsktalende verden. Disse er som regel af engelsk oprindelse. Denne klasse er meget righoldig og er uundværlig i en samling som nærværende. Flere af disse salmer findes ogsaa i oversættelse i bogens norske del. Tredje, udvalgte evangeliske sange. Paulus formaner de kristne at tiltale hverandre med "salmer, lovsange og aandelige viser", og det er en kjendsgjerning, at aandelige sange saavelsom salmer har en berettiget plads at fylde. De er dog blit valgt med megen omhu, og kun de, som har blivende og opbyggende karakter, er tat med. Megen forsigtighed er brugt for at undgaa enhver yderlighed.

Denne bog kommer ud i tre udgaver: En engelsk med omkring 250 salmer og sange; en norsk med det samme antal; en engelsk-norsk,

141499

begge de førnævnte udgavers salmer og sange — ialt 500 — samlet i et bind. Tiden er inde i denne overgangsperiode i sproglig henseende for en slig samling i begge sprog. Herom er alle enige. Det stadig voksende antal møder fra søndagsskolen og opover, hvor begge sprog benyttes, stadfæster dette faktum. Derfor bør ogsaa helst dobbeltudgaven bruges, hvor det er muligt.

Udgiverne udtaler herved sin anerkjendende tak til biskop B. Støylen, Norge, for velvillige tjenester i bogens interesse; til Norsk musikforlag, Kristiania, og Wilhelm Hansen, musikforlag, Kjøbenhavn, for brug af musik; ligeledes til The Century Co., Publishers, New York, for uventet, ufortjent og uforbeholden assistance. Professor F. Melius Christiansen, Northfield, Minn., og pastor Carl Døving, Chicago, Ill., takkes for værdifuld hjælp. Professor Christiansen har gjennemgaat musiken, tilladt brugen af sin egen musik og ellers ydet velvillig støtte; pastor Døving har git sin mening og sit raad angaaende sangenes karakter og laant bogen flere af sine udmerkede oversættelser. Vi skylder pastor J. C. Herre og pastor Lauritz Larsen, begge fra Brooklyn, N. Y., vor anerkjendelse for udarbeidelsen af bogens "Order of Service" og deres udvalg af bibelafsnit. Vor tak til professorerne Lawrence J. Munson og Emanuel Schmauk,

Brooklyn, N. Y., for musik, korrekturlæsning over bogens engelske del og mange værdifulde vink. Tilsidst takkes alle, som har ydet bidrag — sange eller musik — og som paa en eller anden maade har staat os bi under udarbeidelsen af denne sangbog. Skulde copyright-musik være benyttet uden tilladelse, er det sket uden bedre vidende, og om vi gjøres opmerksom paa feilen, vil samme med beredvillighed rettes paa i senere udgaver af bogen.

Den forenede kirkes forlagskomite antog nærværende sangbog i 1915 til udgivelse paa samfundets forlag og udtaler i den anledning: "Vi tror, denne bog vil fylde et længe følt savn og bli modtat med glæde" (Aarsb. 1915, side 131). At saa maatte ske, og at bogen kunde yde nogen hjælp og bli til velsignelse i arbeidet for Guds rige iblandt os, er vort ønske og vor bøn.

Januar 1917. UDGIVERNE.

VED AABNING OG SLUTNING AF MØDER KAN FØLGENDE FORMER BENYTTES:

A. *AABNING.*

1. SALMER ELLER SANGE. (*To eller flere.*)

2. BØN. (*Fri bøn eller en af følgende.*)

Lovet være Herren, hvis miskundhed er ny hver morgen! Hvorledes skal vi gjengjælde Herren alle hans velgjerninger mod os? Frelsens kalk vil vi løfte og paakalde Herrens navn. Bevar os, saa vi blir ustraffelige for dig. Lad vor munds ord og vort hjertes tanker være til velbehag for dit ansigt, Herre, vor klippe og vor gjenløser. Amen, i Jesu navn.

Herre, vor Gud, vi vil prise dig af ganske hjerte, og vi vil ære dit navn evindelig. Thi du er en naadig og barmhjertig Gud, langmodig og rig paa miskundhed og sandhed. Hjælp os ved din Helligaand, at vi idag og evindelig maa ofre os til dig af vort ganske hjerte. Lær os din vei, vi vil vandre i din sandhed; befæst vore trin i dit ord, og lad dit ansigt lyse over os. Herliggjør dit navn over al jorden, lad folkene komme til dig. Velsign vort land og vor øvrighed, vor kirke og vore hjem, vær sol og skjold for os alle. Hør os, for Jesu, vor Frelsers kyld! Amen.

Herre, vor Gud, du hvis miskundhed er ny over os hver dag, vi takker og priser dig for al din naade! Lad vort hele liv være viet til din ære! Velsign og helliggjør vor sjæl med himmelsk velsignelse, at den kan bli din hellige bolig, et tempel for din evige herlighed, og at der i dette dit guddoms tempel ikke maa findes noget, som støder dit høie og hellige blik. Bevar os i Jesu navn blandt de mange farer, som møder os i dette liv; ledsag os med din naade, og styr vore fødder paa fredens vei til dit evig-lyse fædreland! Amen.

3. SKRIFTLÆSNING. (*Af eget valg eller af udvalgene paa side 11-23.*)

4. SALME ELLER SANG.

5. TROESBEKJENDELSEN.

Jeg tror paa Gud Fader, almægtigste, himmelens og jordens skaber.

Jeg tror paa Jesus Kristus, Guds enbaarne Søn, vor Herre, som blev undfangen af den Helligaand, født af jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, kortfæstet, død og begraven, nedfor til helvede, opstod tredje dag fra de døde, opfor til himmels, sidder hos Guds, den almægtige Faders, høire haand, hvorfra han skal igjenkomme for at dømme levende og døde.

Jeg tror paa den Helligaand, en hellig, almindelig, kristelig kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, kjødets opstandelse og det evige liv. Amen.

6. ÆRE VÆRE GUD. (*Synges eller læses.*)

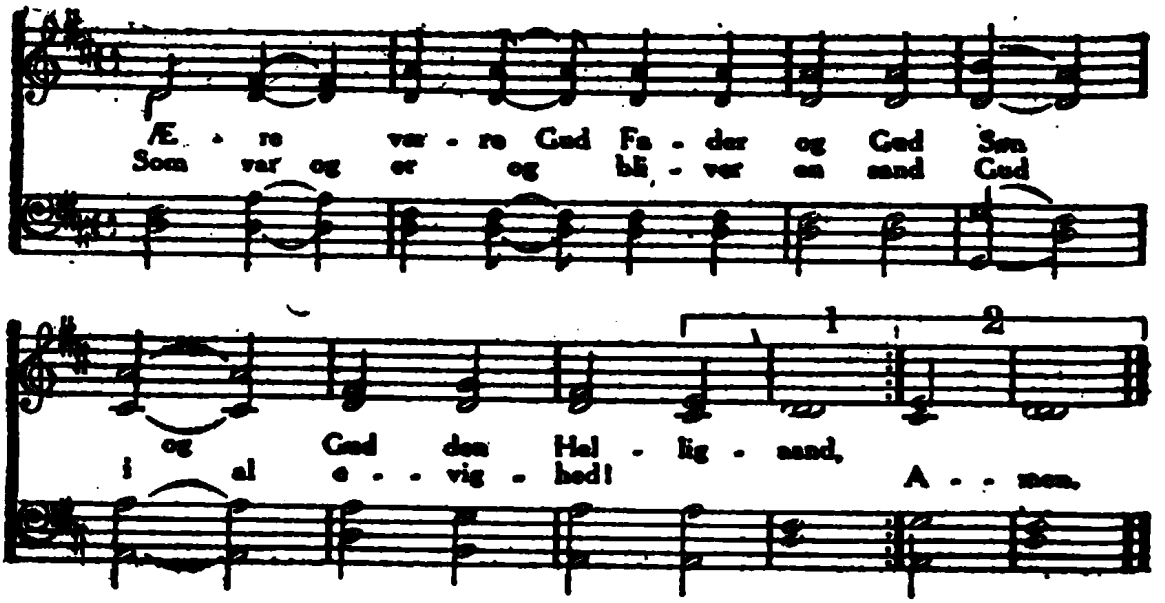

(*Tale, oplæsning eller lignende.*)

B. *SLUTNING.*

1. SALME.

2. BØN. (*Fri bøn eller en af følgende.*)

Herlighedens og naadens Gud, modtag ogsaa iaften vort ringe takoffer. Trofast har du baaret os til denne stund, usigelig stor er din miskundhed. Som en fader forbarmer sig over sine barn, saa forbarmer du dig over os. Vi beder dig: Tilgiv os alle vore synder og lad os fremdeles være under din naadige varetægt. Velsign din kirke over al jorden; bevar vort land og folk; trøst og hjælp alle sørgende og elendige, og lad din Aand lede os alle paa sandheds vei til liv og evig salighed. Hør vor bøn for Jesu skyld! Amen.

Kjære himmelske Fader i Kristus, vi takker dig af hjertet for al din naade. Stor og ufor-

skyldt er din godhed mod os. Omgjærd os fremdeles med dine engle og bevar os fra alt ondt. Frels alle dine barn fra djævelens list og magt, giv os seier i alle fristelser; giv os naade til at gjøre godt hver stund, ære dig og tjene hverandre med glade hjerter. Lad dit ord faa fremgang paa jorden, velsign det for hjerterne allesteds, i hjem og skoler og kirke, her og blandt jøder og hedninger. Hjælp os allesteds at vandre for dig i lyset, styres af din gode Aand og gaa mod himlen. Amen, i Jesu navn.

Jesus, styr du mine tanker,
Jesus, lad mig leve saa,
At hvor jeg i verden vanker,
Et Guds barn jeg blive maa!
At hver stund jeg aande drager
Gud til ære, mig til gavn,
Og saa dør, naar dig behager,
I det søde Jesu navn! Amen.

3. Fil. 4, 8.

Alt som er sandt, alt som er ære værdt, alt som er retfærdigt, alt som er rent, alt som er elskeligt, alt som tales vel om, enhver dyd og alt, hvad priseligt er — giv agt paa dette!

4. Herrens bøn.

Fader vor, du som er i himlene! Helliget vorde dit navn! Komme dit rige! Ske din vilje, som i himmelen, saa og paa jorden! Giv os idag vort daglige brød! Forlad os vor skyld som og vi forlader vore skyldnere! Og led os

ikke ind i fristelse! Men frels os fra det onde! Thi riget er dit, magten og æren i evighed. Amen.

5. SLUTNINGSSALME.

6. VELSIGNELSEN.

Vor Herres Jesu Kristi naade og Guds kjærlighed og den Helligaands samfund være med os alle! Amen.

Eller:

Maa da Guds fred, som overgaar al forstand, bevare vore hjerter og tanker i Kristus Jesus, vor Herre! Amen.

Eller:

Herren velsigne og bevare os! Herren lade sit ansigt lyse over os og være os naadig! Herren løfte sit aasyn paa os og give os fred! Amen.

UDVALG AF SKRIFTAFSNIT.

Salme 1.

Salig er den mand som ikke vandrer i ugudeliges raad og ikke staar paa synderes vei og ikke sidder i spotteres sæde,

men har sin lyst i Herrens lov og grunder paa hans lov dag og nat.

Han skal være lig et træ, plantet ved rindende bække, som giver sin frugt i sin tid, og hvis blade ikke visner, og alt hvad han gjør, skal han have lykke til.

Ikke saa de ugudelige, men de er lig avner, som spredes af vinden.

Derfor skal de ugudelige ikke blive staaende i dommen, og syndere ikke i de retfærdiges menighed.

Thi Herren kjender de retfærdiges vei, men de ugudeliges vei gaar tilgrunde.

Salme 8.

Herre, vor Herre, hvor herligt er dit navn over al jorden, du som har udbredt din pragt over himmelen!

Af barns og diebarns mund har du grundfæstet en magt for dine modstanderes skyld, for at stoppe munden paa fienden og den hevngjerrige.

Naar jeg ser din himmel, dine fingres gjerning maanen og stjernerne, som du har gjort,

hvad er da et menneske, at du kommer ham ihu, og et menneskebarn, at du ser til ham.

Og du gjorde ham lidet ringere end Gud, og med ære og herlighed kronede du ham.

Herre, vor Herre, hvor herligt er dit navn over al jorden!

Salme 19.

Herrens lov er fuldkommen, den vederkvæger sjælen; Herrens vidnesbyrd er trofast, det gjør den enfoldige vis;

Herrens befalinger er rette, de glæder hjertet; Herrens bud er rent, det oplyser øinene;

Herrens frygt er ren, den staar fast evindelig; Herrens love er sandhed, de er retfærdige allesammen.

De er kosteligere end guld, ja fint guld i mængde, og sødere end honning, ja honning som drypper af kagerne.

Ogsaa din tjener vorder paamindet ved dem; den som holder dem, har stor løn.

Hvem merker, hvor ofte han feiler? forlad mig mine lønlige synder!

Bevar ogsaa din tjener fra skammelige synder, lad dem ei herske over mig! Saa bliver jeg ulastelig og uden skyld for store overtrædelser.

Lad min munds ord og mit hjertes tanke være til velbehag for dit aasyn, Herre, min klippe og min gjenløser!

Salme 23.

Herren er min hyrde, mig fattes intet.

Han lader mig ligge i grønne enge, han leder mig til hvilens vande.

Han vederkvæger min sjæl, han fører mig paa retfærdigheds stier for sit navns skyld.

Om jeg end skulde vandre i dødsskyggens dal, frygter jeg ikke for ondt; thi du er med mig, din kjep og din stav, de trøster mig.

Du dækker bord for mig lige for mine fienders øine, du salver mit hoved med olje; mit bæger flyder over.

Bare godt og miskundhed skal efterjage mig alle mit livs dage, og jeg skal bo i Herrens hus gjennem lange tider.

Salme 32.

Salig er den hvis overtrædelser er forladt, hvis synd er skjult.

Saligt er det menneske som Herren ikke tilregner misgjerning, og i hvis aand der ikke er svig.

Jeg bekjendte min synd for dig og skjulte ikke min skyld; jeg sagde: Jeg vil bekjende mine misgjerninger for Herren. Og du tog bort min syndeskyld. Sela.

Derfor bede hver from til dig den tid du er at finde! Visselig, naar store vandflomme kommer, til ham skal de ikke naa.

Den ugudelige har mange piner, men den som sætter sin lid til Herren, ham omgiver han med miskundhed.

Glæd eder i Herren og fryd eder, I retfærdige, og juble, alle I oprigtige af hjertet!

Salme 84.

Hvor elskelige er dine boliger, Herre, hærskarernes Gud!

Min sjæl længes, ja vansmægter af længsel efter Herrens forgaarde; mit hjerte og mit kjød raaber med fryd til den levende Gud.

Spurven har jo fundet sig et hus, og svalen et rede, hvor den har lagt sine unger — dine altere, Herre, hærskarernes Gud, min Konge, min Gud!

Salige er de som bor i dit hus; de skal stadig love dig. Sela.

Salig er det menneske som har sin styrke i dig, de hvis hu staar til de jevne veie.

Naar de vandrer gjennem taaredalen, gjør de den til en kildevang, og tidlig regn dækker den med velsignelse.

De gaar frem fra kraft til kraft, de træder frem for Gud paa Sion.

Herre Gud, hærskarernes Gud, hør min bøn! Vend øret til, o Jakobs Gud! Sela.

Gud, vort skjold, se til og sku din salvedes aasyn.

Thi en dag i dine forgaarde er bedre end ellers tusinde; jeg vil heller staa ved dørtærskelen i min Guds hus end bo i ugudeligheds telte.

Thi Gud Herren er sol og skjold, Herren giver naade og ære; han negter ikke dem noget godt, som vandrer i uskyld.

Herre, hærskarernes Gud! salig er det menneske som sætter sin lid til dig.

Salme 103.

Min sjæl, lov Herren, og alt hvad i mig er, love hans hellige navn!

Min sjæl, lov Herren og glem ikke alle hans velgjerninger!

Han som forlader al din misgjerning, som læger alle dine sygdomme,
han som forløser dit liv fra graven, som kroner dig med miskundhed og barmhjertighed,
Herren er barmhjertig og naadig, langmodig og rig paa miskundhed.
Han gaar ikke altid irette og gjemmer ikke paa vrede evindelig.
Han gjør ikke med os efter vore synder og gjengjælder os ikke efter vore misgjerninger.
Thi saa høi som himmelen er over jorden, er hans miskundhed mægtig over dem som frygter ham.
Saa langt som øst er fra vest, lader han vore misgjerninger være langt fra os.
Som en fader forbarmer sig over sine barn, forbarmer Herren sig over dem som frygter ham.
Lov Herren, alle hans gjerninger, paa alle steder hvor han hersker! Min sjæl, lov Herren!

Præd. 12, 1.

Tænk paa din skaber i din ungdoms dage, førend de onde dage kommer, og aar indtræder, om hvilke du skal sige: De behager mig ikke.

Esaias 55, 6-9.

Søg Herren, medens han findes, kald paa ham den stund, han er nær!
Den ugudelige forlade sin vei og den uretfærdige sine tanker, og omvende sig til Herren, saa skal han forbarme sig over ham, og til vor Gud, thi han skal mangfoldig forlade.
Thi mine tanker er ikke eders tanker, og eders veie er ikke mine veie, siger Herren;

thi som himmelen er høiere end jorden, saaledes er mine veie høiere end eders veie, og mine tanker høiere end eders tanker.

Matt. 5, 3-10.

Salige er de fattige i aanden; thi himlenes rige er deres.

Salige er de som sørger; thi de skal trøstes.

Salige er de sagtmodige; thi de skal arve jorden.

Salige er de som hungrer og tørster efter retfærdighed; thi de skal mættes.

Salige er de barmhjertige; thi de skal finde barmhjertighed.

Salige er de rene af hjertet; thi de skal se Gud.

Salige er de fredsommelige; thi de skal kaldes Guds barn.

Salige er de som er forfulgte for retfærdigheds skyld; thi himlenes rige er deres.

Matt. 5, 13-16.

I er jordens salt; men naar saltet mister sin kraft, hvad skal det da saltes med? Det duer ikke længer til noget, uden til at kastes ud og trædes ned af menneskene.

I er verdens lys; en by som ligger paa et bjerg, kan ikke skjules;

Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skjæppe, men i stagen, saa skinner det for alle i huset.

Lad saaledes eders lys skinne for menneskene, for at de kan se eders gode gjerninger og prise eders Fader i himmelen!

Matt. 6, 19-23.

Samle eder ikke skatte paa jorden, hvor møl og rust tærer, og hvor tyve bryder ind og stjæler;

Men samle eder skatte i himmelen, hvor hverken møl eller rust tærer, og hvor tyve ikke bryder ind og stjæler!

Thi hvor din skat er, der vil ogsaa dit hjerte være.

Øiet er legemets lys; er dit øie friskt, da bliver hele dit legeme lyst;

Men er dit øie sygt, da bliver hele dit legeme mørkt. Er altsaa lyset i dig mørke, hvor stort bliver da mørket!

Matt. 28, 18-20.

Og Jesus traadte frem, talte til dem og sagde: Mig er given al magt i himmel og paa jord;

gaa derfor ud og gjør alle folkeslag til disciple, idet I døber dem til Faderens og Sønnens og den Helligaands navn,

og lær dem at holde alt det jeg har befalet eder. Og se, jeg er med eder alle dage indtil verdens ende!

Luk. 6, 43-49.

Der er ikke noget godt træ som bærer daarlig frugt, og heller ikke noget daarligt træ som bærer god frugt.

Thi hvert træ kjendes paa sin frugt; man sanker jo ikke figen af tornebuske, og ikke plukker man vindruer af tornekrat.

Et godt menneske bærer det gode frem af sit hjertes gode forraad, og et ondt menneske bæ-

rer det onde frem af sit onde forraad; thi hvad hjertet flyder over af, det taler hans mund.

Men hvorfor kalder I mig Herre, Herre, og gjør ikke hvad jeg siger?

Hver den som kommer til mig og hører mine ord og gjør efter dem — hvem han er lig, vil jeg vise eder.

Han er lig et menneske som skulde bygge et hus, og som grov dybt ned og lagde grundvolden paa klippen; og da der blev flom, brød strømmen imod det hus, og den var ikke istand til at rokke det, fordi det var godt bygget.

Men den som hører og ikke gjør derefter, han er lig et menneske, som byggede sit hus paa bare jorden uden grundvold; og strømmen brød imod det, og det faldt straks, og det huses fald blev stort.

Joh. 3, 14-18.

Og ligesom Moses ophøiede slangen i ørkenen, saaledes skal menneskesønnen ophøies,

for at hver den som tror paa ham, skal have evigt liv.

Thi saa har Gud elsket verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv;

thi Gud sendte ikke sin Søn til verden for at dømme verden, men for at verden skulde blive frelst ved ham.

Den som tror paa ham, bliver ikke dømt; den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns navn.

Rom. 12, 1-2.

Jeg formaner eder altsaa, brødre, ved Guds miskund, at I fremstiller eders legemer som et

levende, helligt, Gud velbehageligt offer — dette er eders aandelige gudstjeneste —

og skik eder ikke lige med denne verden, men bliv forvandlede ved fornyelsen af eders sind, saa I kan prøve, hvad der er Guds vilje: det gode og velbehagelige og fuldkomne!

1 Kor. 13.

Om jeg taler med menneskers og engles tunger, men ikke har kjærlighed, da er jeg en lydende malm eller en klingende bjælde.

Og om jeg eier profetisk gave og kjender alle hemmeligheder og al kundskab, og om jeg har al tro, saa jeg kan flytte bjerge, men ikke har kjærlighed, da er jeg intet.

Og om jeg giver til føde for fattige alt hvad jeg eier, og om jeg giver mit legeme til at brændes, men ikke har kjærlighed, da gavner det mig intet.

Kjærligheden er langmodig, er velvillig; kjærligheden bærer ikke avind, kjærligheden brammer ikke, opblæses ikke,

den gjør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, bliver ikke bitter, gjemmer ikke paa det onde;

den glæder sig ikke over uretfærdighed, men glæder sig ved sandhed;

den udholder alt, tror alt, haaber alt, taaler alt.

Kjærligheden falder aldrig bort; men hvad enten det er profetiske gaver, da skal de faa ende, eller det er tunger, da skal de ophøre, eller det er kundskab, da skal den faa ende.

Thi vi skjønner stykkevis og taler profetisk stykkevis;

men naar det fuldkomne kommer, da skal det som er stykkevis, faa ende.

Da jeg var barn, talte jeg som et barn, tænkte jeg som et barn, dømte jeg som et barn; men da jeg blev mand, aflagde jeg det barnslige.

Thi nu ser vi i et speil, i en gaade; men da skal vi se aasyn til aasyn; nu kjender jeg stykkevis, men da skal jeg kjende fuldt ud, ligesom jeg ogsaa fuldt ud er kjendt.

Men nu blir de staaende disse tre, tro, haab, kjærlighed, og størst blandt dem er kjærligheden.

Fil. 2, 5-11.

Lad dette sind være i eder, som og var i Kristus Jesus,

han som, da han var i Guds skikkelse, ikke agtede det for et rov at være Gud lig,

men af sig selv gav afkald derpaa og tog en tjeners skikkelse paa sig, idet han kom i menneskers lignelse,

og da han i sin færd var funden som et menneske, fornedrede han sig selv, saa han blev lydig indtil døden, ja korsets død.

Derfor har og Gud høit ophøiet ham og givet ham det navn som er over alt navn,

saa at i Jesu navn skal hvert knæ bøie sig, deres som er i himmelen og aa jorden og under jorden,

og hver tunge bekjende, at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære.

Fil. 4, 4-8.

Glæd eder i Herren altid! atter vil jeg sige: Glæd eder!

Eders sagtmodighed vorde vitterlig for alle mennesker! Herren er nær.

Vær ikke bekymret for noget, men lad i alle ting eders begjæringer komme frem for Gud i paakaldelse og bøn med taksigelse;

og Guds fred, som overgaar al forstand, skal bevare eders hjerter og eders tanker i Kristus Jesus.

Forøvrigt, brødre, alt som er sandt, alt som er ære værd, alt som er retfærdigt, alt som er rent, alt som er elskeligt, alt som tales vel om, enhver dyd og alt hvad priseligt er — giv agt paa det!

Joh. 1, 5-10.

Og dette er det budskab som vi har hørt af ham og forkynder eder, at Gud er lys, og der er intet mørke i ham.

Dersom vi siger, at vi har samfund med ham, og vandrer i mørket, da lyver vi og gjør ikke sandheden;

men dersom vi vandrer i lyset, ligesom han er i lyset, da har vi samfund med hverandre, og Jesu, hans Søns, blod renser os fra al synd.

Dersom vi siger, at vi ikke har synd, da daarer vi os selv, og sandheden er ikke i os;

dersom vi bekjender vore synder, er han trofast og retfærdig, saa han forlader os synderne og renser os fra al uretfærdighed.

Dersom vi siger, at vi ikke har syndet, da gjør vi ham til løgner, og hans ord er ikke i os.

1 Joh. 2, 15-17.

Elsk ikke verden, heller ikke de ting som er i verden! Om nogen elsker verden, da er kjærligheden til Faderen ikke i ham;

thi alt det som er i verden, kjødets lyst og øinenes lyst og storagtighed i levnet, er ikke af Faderen, men af verden.

Og verden forgaar og dens lyst; men den som gjør Guds vilje, bliver til evig tid.

1 Joh. 3, 1-5.

Se, hvor stor kjærlighed Faderen har vist os, at vi skal kaldes Guds børn; og det er vi.

I elskede! nu er vi Guds børn, og det er endnu ikke aabenbaret, hvad vi skal vorde; vi ved, at naar han aabenbares, da skal vi vorde ham lige; thi vi skal se ham som han er.

Og hver den som har dette haab til ham, han renser sig selv, ligesom han er ren.

Hver den som gjør synd, han gjør og lovbrud, og synden er lovbrud.

Og I ved, at han er aabenbaret for at borttage vore synder, og synd er ikke i ham.

Joh. aab. 21, 1-5.

Og jeg saa en ny himmel og en ny jord; thi den første himmel og den første jord var vegne bort, og havet er ikke mere.

Og jeg saa den hellige stad, det nye Jerusalem, stige ned af himmelen fra Gud, gjort istand som en brud der er prydet for sin brudgom.

Og jeg hørte en høi røst fra tronen sige: Se, Guds bolig er hos menneskene, og han skal bo hos dem; og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud;

og han skal aftørre hver taare af deres øine, og døden skal ikke være mere, ei heller sorg, ei

heller skrig, ei heller pine skal være mere; thi de første ting er vegne bort.

Og han som sad paa tronen sagde: Se, jeg gjør alle ting nye. Og han siger til mig: Skriv! thi disse ord er troværdige og sande.

I. AABNINGSSANGE.

1

(Tone: Aand fra himlen.)

1 Aand fra himlen, kom med naade,
Kom med liv og lys herned,
Lad din guddoms magt nu raade,
Gjør os vis til salighed!
Livets ord du selv forklare,
Saa det virker, hvad du vil,
At vi maa dets kraft erfare,
Fyld vor sjæl med hellig ild!

2 Søde Jesus, vi dig beder:
Kom med lægedom og fred
Tal til os, som er tilstede,
Om din ømme kjærlighed;
Gaa til hvert bedrøvet hjerte,
Som paa syndens byrde bær;
Før dem ud af angst og smerte!
O, tal fred til sjælen her!

3 Hør vor bøn, al godheds giver,
Fader, Søn og Helligaand!
Du, som var og altid bliver,
Udræk nu din almagts haand!
Kom til gamle, kom til unge,
I din kraft og herlighed,
At vi jublende kan synge
"Herren er paa dette sted!"

Svensk.

2

(Tone: Old Hundredth.)

1 Her samles vi omkring dit ord
Som barn omkring sin faders bord,

Og beder dig, o Jesus kjær;
Du selv nu midt iblandt os vær!

2 Vi hører gjerne, tal kun du
Og giv, hvad vi behøver nu!
Bestænk os med dit dyre blod
Og giv os alle Aanden god!

3 Hold om vort øie, øre vagt
Og tag vort hjerte vel i agt,
At vore tanker ikke maa
Langt bort i vide verden gaa.

4 Vi beder dig af hjertens grund:
Velsign du denne andagts stund
Og mæt os med dit livsens brød,
Saa svinder al vor sorg og nød.

Lina Sandell, d. 1903.

3

(Tone: Her en kilde.)

1 Jesus, livets kilde,
Kom at tilfredsstille
Sjælens tørst og giv
Liv ud af dit liv!

2 Rens du mig urene,
Du det kan alene;
I din sundheds flod
Gjør min vilje god!

3 Kom, naar dag oprinder,
Kom naar sol forsvinder,
Kom med lys og haab,
Kom med Aandens daab!

4 Kom du livets kilde,
Naadens strømme milde
Gyd du over mig,
Se, jeg beder dig!

Lina Sandell, d. 1903.
Oversat af V. E. Bøe, 1913.

4 (Tone: Af høiheden.)

1 O Helligaand, kom til os ned,
Din bolig du i os bered
Ved ordets lys og stjerne!
Du himmellys, som mørknes ei,
Giv, at vi sandheds himmelvei
Ved dig maa følge gjerne!
Dit skin
Hvert trin
Os ledsage,
Og forjage
Mørkets tanker,
Som i vore hjerter vanker!

2 Giv kraft og virkning ved dit ord,
Som Gud os sendte ned til jord,
Lad det som lyset brænde,
At vi Gud Fader og Guds Søn
Og Aanden, vores del saa skjøn,
I hellig enhed kjende!
Giv tro,
Giv ro!
Lær at haabe,
Hjælp at raabe,
Giv, vi alle
Kunde Jesus Herre kalde!

3 Du visdoms rige kildevæld,
Som fylder hver gudfrygtig sjæl,
Lær os det her i live,
At vi ved troens enighed
Med sand indbyrdes kjærlighed
Maa godt eksempel give!
Bøi du
Vor hu

Til din lære,
Dig til ære,
Hjælp at prise
Gud, og hver mand godt bevise!

M. Schirmer, 1640.
Oversat af S. Jonassøn, 1656—1717.

5

(Tone: O Herre Krist.)

1 O, Herre Krist, dig til os vend,
Din Helligaand ned til os send,
Med miskundhed du os regjer,
Og sandheds vei os alle lær!

2 Vor mund lad op, din lov udbred,
Til andagt hjertet vel bered,
Forøg vor tro, styrk vor forstand,
At vi dit navn ret kjende kan!

3 Indtil vi synger med Guds hær:
Du hellig, hellig, hellig er!
Og skuer saa dit aasyn blid
I himlens lys til evig tid.

4 Gud Fader, Søn og Helligaand
Ske lov og pris i alle land,
Den hellige Treenighed
Ske lov og pris i evighed!

Hertug Wilhelm II, 1648.
Oversat af B. K. Ægidius, 1673—1733.

6

(Tone: O Herre Krist.)

1 O Gud, af naade rig og stor,
Send os din Aand, hjælp at dit ord
Fra øre saa til hjerte gaar,
At liv og lys deraf vi faar!

2 Det liv, som er den sande tro,
At vi livsfast med Kristus gror;

Det lys af kjærlighed, hvorpaa
Vi for hans venner kjendes maa.

3 Gjør ved din Aand, o Herre kjær,
Vi kommer dig alt mere nær
I kjendskab, kjærlighed og tro,
Til vi faar evig sabbatsro!

Konrad Humbert, ca. 1520.
Oversat af M. B. Landstad, 1861.

7 (Tone: My Jesus, I Love Thee.)

1 Kom, Jesus, vi beder,
O, bliv hos os nu!
Om ingen end leder,
O, søg dem dog du!
Ak, kunde du finde
Et lam her idag,
Ak, maatte vi vinde
En sjæl for din sag!

2 Kom, Jesus, vi beder,
O, bliv hos os nu!
Om nogen her græder,
Da trøst deres hu!
Ak, vis dem til blodet,
Der fattes ei mer,
Giv naade at tro det,
Just saadan de er.

3 Kom, Jesus, vi beder,
O, bliv hos os nu!
Naar hjertet du glæder,
Da styrkes vor hu,
Naar atter vi kjender
Din naade og fred,
Da hjerterne brænder,
Vi salig os ved.

M. Giverholt.

8 (Tone: Naar mit øie.)

1 Frelser kjære, kom at være
Midt iblandt os denne stund!
Dig til ære vil vi lære
Livets ord af hjertens grund;
Hjælp, vi nøie giver agt
Og ved hjertets dør staar vagt.

2 Drag vort øie mod det høie
Efter naade, hjælp og trøst,
Lad hvert øre her faa høre
Faderkjærlighedens røst.
Aandens kraft i hjertet giv,
Saa der skabes lys og liv.

3 Styr vor tanke, lad den vanke
Op til dig og finde ro.
Under striden her i tiden
O, forøg vor svage tro!
I vor trængsel staa os nær
Og vor trøst og styrke vær!

4 Frelser kjære, kom at være
Du med os og vi med dig!
Alle stunder flittig grunder
Paa dit ord og finde vei
Hjem til salighedens havn.
Hør os for dit frelsernavn!

I. K. i "Ny sangbog for norsk ungdom."

9 (Tone: Søde Jesus.)

1 Lover Herren! han er nær,
Naar vi synge, naar vi bede,
Samles i hans navn vi her,
Er han midt blandt os tilstede.
Lover Herren gamle, unge,
Pris hans navn hver barnetunge!

2 Herre, vær os evig nær!
Vær os nær, naar sol oprinder,
Og naar sol og stjerneskjær
I den dybe nat forsvinder;
Lad din aand ei fra os vige,
Til vi ser dig i dit rige.

B. S. Ingemann, 1789-1860.

0 (Tone: Søde Jesus.)

1 Jesus, som iblandt os staar,
Byd din fred med os at være,
Og din fred, som overgaar
Al forstand, vort sind regjere!
Vis den svage tro de hænder,
Hvor den stridens merke kjender!

2 Vis os, at du stred og vandt,
At du endnu er den samme!
Liv og salighed de fandt,
Som i troen dig annamme.
Lad os, midt i stridens dage,
Freden, som du kjøbte, smage!

J. N. Brun, 1745-1816.

1 (Tone: Naar solen ganger.)

1 Hvor deilig det er at møde, —
Naar ene man vandrer frem, —
En broder og søsterskare
Paa veien til samme hjem!
Det er som en kvægende luftning,
Som Herren os sender ned,
At styrke den trætte vandrer
I livets besværlighed.

2 Da banker hjertet, og blodet
Saa varmt gjennem aaren gaar;

Og hvad det vil sige at elske,
Først da vi tilfulde forstaar;
Thi da brænder kjærligheden,
Ei smittet af jordisk glød;
Saa ren og saa sterk den luer
Og kjender ei kulde og død.

3 Ei tungen mægter at male,
Hvad dybest i hjertet bor,
Skjønt øiet forsøger at tale
Lidt bedre maaske end ord;
Og gjerne vi rækker haanden,
Og trykker saa varmt derved,
Til brødre og søstre i aanden
Og ønsker dem naade og fred.

4 Og er saa for fuldt vort hjerte,
Og kan vi ei tale ud,
Da bærer vi frem i bønnen
De kjære for naadens Gud,
Og al velsignelsens fylde
Vi beder saa gjerne ned
Alt over det elskede hoved
For tid og for evighed.

5 Og naar saa den sidste fiende
Med ære beseiret er,
Da møder vi jo de kjære
Som frelste af samme hær;
Der tales ei mer om at skilles,
Der bydes ei mere farvel,
For evigt de vandrer tilsammen
Ved livsens sprudlende væld.

Kirsten D. Hansen.

12

(Tone: Eastwell, eller: Wesley.)

1 Herren idag hos os indtog vil holde,
Lad os strø palmer for Frelserens fod,

Lad os nu ei være lunkne og kolde,
Men til ham ile med bøn og med bod!

Herre, drag ind i hver hytte, hvert hjerte,
Herre, drag ind i den mørkeste vraa!
Herre, du lindre den dybeste smerte,
Lær os dit kjærlige ord at forstaa!

Udgaa med ordet til lave og høie,
Med evangeliets lokkende bud!
O, at vi maatte i ydmyghed bøie
Hjerter og knær for den levende Gud!

O, at der maatte sig mange omvende,
Modtage kaldet og frelse sin sjæl,
Lære sin Herre og Frelser at kjende,
Som i al evighed vil deres vel.

Af "Religiøse smaadigte," ca. 1885.

Se ogsaa: "Pris og bøn", 13 til 39; Vi samler glad ort unge folk, 205; Som duggens perler gløde, 206; Som ungdom med hjerte, 209.

II. PRIS OG BØN.

1. PRIS.

3 (Tone: Nicaea.)

Hellig, hellig, hellig, Herre Gud almægtig,
Ydmyg skal ved kvæld og gry vor lovsang til dig naa!
For din naadetrone knæler vi andægtig;
Lad med naadens sol paany vor sjæl for dig opstaa!

Hellig, hellig, hellig, himlens helgenskarer
Kaster sine kroner ned omkring din trones fod.

Cherubim og serafim, høit til harper svarer
Priset i al evighed vor Gud og Fader goc

3 Hellig, hellig, hellig! alt din magt beviser,
Du, som var og er og bliver evig kjærlighec
Ret er det og værdigt, at dit navn vi priser.
Daglig du paany os giver liv og salighed.

Reginald Heber, 1829.
Oversat af P. Blessing Dahle, 1913.

14

(Tone: Hanover.)

1 Samstemmig al jord
Skal synge Guds pris
Med englenes kor
I Guds paradis:
Vort vern og forsvarer,
Vor tilflugt i strid,
Al skabningens skarer
Lovsynge med flid!

2 Hos Gud var al magt,
Før verden blev til,
Hans funklende dragt
Er stjernernes spil,
Hans tale er torden,
Orkanen hans bud,
Saa frygt da al jorden
Den levende Gud.

3 Du rullende jord,
Du kan kun bestaa
I kraft af hans ord,
Som vilde det saa,
Hans navn at lovsynge
Med alt han dig gav,
Fra blomster i klynge
Til brusende hav.

4 I stille og storm
Guds herlighed bor,
I farver og form,
I toner og ord.
Vi merker hans kalden
Mod lysenes væld
Med regndraabens falden,
Med duggen ved kvæld.

5 Et menneskeliv
Er smuldrende jord,
Et svaiende siv,
Et skiftende spor.
Min sjæl sig udøser,
Til Gud gir sig hen
Som skaber, gjenløser,
Veileder og ven.

Robert Grant, 1833.
Oversat af P. Blessing Dahle, 1913.

15 (Tone: Sørg, o kjære Fader.)

1 Det er godt at synge Gud
Lov- og takkesange,
Hjemme, naar du ind og ud
Gaar de vante gange,
Og paa kirkeklokkers bud
Festlig mellem mange,
Det er godt at synge Gud
Lov- og takkesange.

2 Syng og tak, thi det er ret,
Gud vor tak fortjener;
Miskundhed hos ham til ett
Sig med magt forener.
God mod alle, god mod dig
Han sig daglig viser.

Det i sandhed sømmer sig,
At vor sang ham priser.

3 Syng! thi der er vingemagt
I hver takketone.
Før du ved det, har den bragt
Dig for Herrens trone,
Før du ved det, har du glemt
Al din angst og smerte,
Før du ved det, er du gjemt
Ved en Faders hjerte.

Jonas Dahl, f. 1849.

16

(Tone: Lover den Herre.)

1 Herre, du skjænket os tonernes kvægende gave,
Sange til glæde og virke, ja sang over grave.
Høit fra dit kor
Med dit det salige ord
Kom de til os i det lave.

2 Atter den stige imod dig, den tonende bølge!
Bort med hver mislyd, som vil over samklangen dølge!
Hjerte og mund,
Enige dybt i sin grund,
Op mod din trone vil følge.

3 Høit dig vi priser for frelsen i Kristus, vor Herre.
Priser for livet, du gav os, nyskabt til din ære
For smaat og stort,
Alt, hvad du kjærlig har gjort,
Samstemmig pris vi frembære.

4 Pris vi dig bringer for aarene kjære og mange
Mens vi har sunget os sammen med liflige sange.

Lær os engang
Synge den fuldkomne sang,
Prise dig evige gange.

Gustav Jensen, f. 1845.

17

(Tone: Lover den Herre.)

1 Jesus, giv ild os i hjerte og gløder paa tunge,
At vi i aften med kraft til din ære kan sjunge!
Ræk os din haand,
Send os din kjærligheds Aand,
Glæd baade gamle og unge!

2 Tak for din kjærligheds aldrig udslukkede varme!
Tak, at du over mig synder dig vilde forbarme!
Tak, at dit ord,
Lyser saa vidt over jord,
Styrker og trøster de arme!

3 Jesus, din kjærlighed er dog den saligste gaade;
Hjælp mig at tro, hvad forstanden ei mægter at raade!
Hjælp mig at tro,
At jeg skal altid faa bo
Trygt i din frelsende naade!

4 Din vil jeg være, du Herre, der sonet for brøden!
Staar du for roret, da har jeg en frelser i nøden.
Før mig i havn!
I dit velsignede navn
Venter jeg freidig paa døden.

Gustav Aagaard, f. 1852.

18 (Tone: Til himlene rækker.)

1 Til himlene rækker din miskundhed, Gud,
Din trofasthed naar dine skyer;
Din retfærdshaand over bjergene ud
Er strakt over dale og byer.

2 Som himlenes favn er din kjærlighed, Gud,
Som havenes dyb dine domme,
Til frelsen fører du sjælene ud,
Vil skabningens suk ihukomme.

3 Hvor dyrebar er dog din miskundhed, Gud,
Hvor menneskebarnene bygger!
I mulm er kjærlighedsvingen bredt ud,
Vi skjuler os under dens skygger.

4 Du kvæger i ørknen den tørstende sjæl,
Du bjerger den bævende due;
Hos dig er livets det evige væld,
Og lys i dit lys skal vi skue.

B. S. Ingemann, 1789-1860.

19 (Tone: Miles Lane, eller: Coronation.*)

1 Syng høit om Jesu navn og magt,
Du engleskare hist,
:|:Bær kronen frem i al dens pragt,
Og kron ham, (kron ham, kron ham,
Kongen,) Jesus Krist!:|:

2 Du martyr, som med heltemod
Gav ham dit liv til sidst,
:|:Som vidnet med dit hjerteblod,
O kron ham, (kron ham, kron ham,
Kongen,) Jesus Krist!:|:

*Naar tonen "Coronation" bruges, udelades de ord som staar i parentes, og sidste del af verset gjentages

3 Du store, hvide helgenhær,
Sving høit din palmekvist
:|:Og syng om ham, som var og er,
Og kron ham, (kron ham, kron ham,
Kongen,) Jesus Krist!:|:

4 O at en mægtig ild paa jord
Blev tændt af Aandens gnist
:|:Saa alle i enstemmig kor
Sang: Kron ham, (kron ham, kron ham,
Kongen,) Jesus Krist!:|:

5 Ja Gud lad alle komme med
I jubelskaren hist
:|:Og i en flod af salighed
Faa love, (takke, krone
Kongen,) Jesus Krist!:|:

E. Perronet, 1726-92.
Oversat af M. S. i "Syng mig hjem", 1909.

20

(Tone: Duke Street.)

1 Stem i en sang, Guds Israel!
Et mægtigt kvad i gry og kvæld,
Bland røsten med Guds englekor,
Hvert folk og tungemaal paa jord.

2 Ophøi den helt, Immanuel,
Som frelse vil hver syndig sjæl,
Tag harperne fra grenen ned
Og syng om Jesu kjærlighed.

3 Strid mandig og hold kampen ud,
Guds folk paa jord, du Jesu brud!
Thi herlig seier du vist faar,
Naar Juda-løven med dig gaar.

4 Raab høit og syng din seierssang,
Saa blir ei veien tung og lang,
Indtil du naar den himmelstad,
Hvor ven med ven skal mødes glad.

A. Haagensen, d. 1910.

21

(Tone: Diademata.)

1 Kron ham, Guds offerlam,
Med mange kroners pragt!
Hør himlens hær lovsynger ham
Med tusen toners magt!
Staa op med lovsangskor
For ham, som døden led,
Og hyld ham som din konge stor
Nu og i evighed!

2 Kron kjærlighedens drot!
Hans haands og sides saar,
Forklaret, end i himlens slot,
De frelste skue faar.
Dog kan selv engle ei
Korsundret grunde ud,
Tilbedende de bøier sig
I tak for naadens Gud.

3 Kron fredens konge skjøn!
I hans korsbanners ly
Fra pol til pol skal krigens døn
For bøn og lovsang fly.
Hans rige staar ved magt,
Og om hans fødders saar
Nu paradisets rosenpragt
I evig blomstring staar.

4 Kron seklers konge stor,
Som leder tidens spor

Og hersker med sit almagtsord
I himmel og paa jord!
Hil dig, Forsoner, hil,
Hil dig, som døden led!
Din pris for altid tone vil
I tid og evighed!

M. Bridges, 1848.
Oversat af V. E. Bøe, 1913.

22

(Tone: O, at jeg kunde.)

1 O, at jeg kunde min Jesus prise,
Som jeg af hjertet dog saa gjerne vil,
Fordi han vilde slig naade vise
At byde mig sit himmerige til.

2 Jeg gik i blinde, jeg laa i døden,
Og mørkets fyrste holdt mig ganske fast;
Da raabte jeg til min Gud i nøden,
Han frelste mig, og mørkets lænker brast.

3 Hav tak, o Jesus, for korsets smerte,
For døden og for dine mange saar.
Der fik jeg fred for mit arme hjerte,
Og vinteren blev til en liflig vaar.

4 Op alle venner, istemmer sangen
Til ære, pris for ham, som har os løst!
Vi gaar i trængsel og strid saa mangen,
Men kun "en liden stund" — o hvilken trøst!

5 Snart er vi hjemme og staar for tronen;
Hvad gjør det da, om solen har os brændt?
Naar hytten falder — saa faar vi kronen,
Og al vor møie er saa dermed endt.

6 Ja, dig alene ske evig ære,
O Jesus, som os kjøbte med dit blod!

Vor syndebyrde du maatte bære,
Den haandskrift slette ud, os var imod.

7 O, hvilken lykke at dig tilhøre —
Tak, tak, at jeg fik ogsaa være med.
Din gode gjerning du selv fuldføre —
Til jeg staar fri og frelst i evighed.

Prinsesse Eugenie.

23

(Tone: Kan du synge den nye.)

1 Kan du synge den nye sangen,
Synder, som færdes paa sorgens jord?
O, den synges alt hist af mangen,
Som sig nu fryder ved himlens bord;
Men de lærte den først hernede,
Da de hen til Golgatha kom;
Under korset fandt fuglen rede,
Men du spørger: hvad synges om?

2 Hjertetrangen udfører sangen,
Emnet er Jesu Kristi blod.
Jeg af slangen var grusomt fangen,
Men har af naade et freidigt mod;
Thi Immanuel gik i striden,
Løven af Juda seieren vandt,
Slangens modstand blev alt for liden,
Jeg en evig forløsning fandt.

3 Døden blev nu opslugt af livet,
Verdens forsoning blev nu fuldbragt,
Himmelnøglen blev Jesus givet,
Og vor anklager har tabt sin magt.
Jeg er salig paa blodets regning,
Himmelens konge er nu min far.
Jeg er indenfor tryg indhegning
Og er bleven et naadens kar.

J. Traasdahl.

24

(Tone: Chesterfield.)

1 Stem i en sang alt folk paa jord
Til min gjenløsers lov,
Af løste tungers jubelkor
Et brus som storm i skov.

2 Som havets brænding vidt om land
Lad gaa det store bud
Om frelste hjerters himmelbrand
I længsel mod sin Gud.

3 Men alt maa tystne, naar det ord,
Som stiller slegtens savn,
Blir nævnt paa denne dødens jord,
Og det er Jesu navn.

4 Det bryder syndens lænker af,
Det sætter fangne fri,
Af kjødets mumlen mod sin grav
Blir himmelsk harmoni.

5 Af døde ben nyt liv blir skabt,
Nyt lys paa fredens vei.
Du sjæl, som føler dig fortabt,
Nu nævnes det for dig.

6 Du døve hør, du stumme syng,
Du trætte kom til ro,
Du lamme løb af fryd omkring,
Du blinde, se og tro.

7 Ja, se paa ham alt jordens folk,
Fald for hans fødder ned,
Gudfaderkjærlighedens tolk
For Adams faldne sæd.

Charles Wesley, 1738.
Oversat af P. Blessing Dahle, 1913.

25

(Tone: Hil dig, Herre.)

1 Hil dig, Herre, dig ske ære,
Du Guds offerlam!
Verdens synd du vilde bære,
Haan og spot og skam.
Korsets ve og smertens vei,
Al vor skyld blev lagt paa dig.

2 Hil dig, Herre, vor Forsoner,
Du Guds kjære Søn!
Evig du i himlen troner,
Mægtig, stor og skjøn.
Korsets træ er seirens tegn,
Slegtens redning, frelsens hegn.

3 Hil dig, Herre, Konge ene,
Seierrig og stor!
I din fylkning vil vi tjene
Trofast her paa jord.
Samle ind til bryllupsfest
Jordens fylde, Israels rest.

4 Hil dig, Herre, vi dig bringer
Evig lov og pris!
Tusenstemmig sangen klinger
I Guds paradis,
Naar vi hist i hellig skrud
Staar for tronen, Kristi brud.

Andr. Bersagel, 1912.

26

(Tone: Aldrig er jeg uden vaade.)

1 Syng om Herren, o mit hjerte,
Troens sang, som han dig lærte,
Om hans naade, om hans fred,
Om hans store kjærlighed.

2 Syng om ham, der gav dig livet,
Syng om alt, hvad dig blev givet,
Syng det frisk og freidig ud:
Evig ære være Gud!

3 Lad din sang fra dybe dale
Stige op mod høie sale;
Syng med englekoret hist:
Lovet være Jesus Krist!

4 Syng om salig juleglæde:
Herren er blandt os tilstede;
Han, som fødtes julenat,
Er vor allerbedste skat.

5 Syng, saa allé hjerter gløde,
Om det sidste store møde,
Da Guds Søn vil komme ned
I sin glans og herlighed.

6 Syng, saa alle det kan vide,
At kun de, som ærlig stride,
Vil vor Herre kjendes ved
Nu og i al evighed.

Anders Nielsen, d. 1891.

27 (Tone: Old Hundredth.)

1 Lov, ære, pris og herlighed,
Gud Fader ske i evighed,
Som alting skabte viselig,
Og os opholder rigelig!

2 Dig ære ske, o Jesus Krist,
Som har den naade os bevist
For os at lide korsets død,
Og frelse os af al vor nød!

3 Dig ære ske, o Helligaand,
Som lyser op i vor forstand,

At sandheds vei vi kjende maa,
Og faste indtil enden staa!

4 O hellige Treenighed,
O sande Gud i evighed,
Hør os for din barmhjertighed,
Før os til evig salighed!

Tysk.
Oversat af C. A. Eriksen.

Se ogsaa: Herligste Jesus, 67; Hil dig, Frelser og forsoner, 79; Nu takker alle Gud, 95; Min sjæl, min sjæl, lov Herren, 96; Lover nu Herren, 97.

2. BØN.

28 (Tone: Vaag, o sjæl.)

1 Vaag, o sjæl, og bed!
Dig til kamp bered!
Fristeren kan lægge snaren,
Hvor du mindst formoder faren;
Saadan er hans sed;
Vaag, o sjæl, og bed!

2 Vaag og bed, o sjæl,
Bliv ei kjødets træl;
Og lad verden dig ei vinde!
Alt, hvad verdens barn kan finde
Er en daarlig del;
Vaag og bed, o sjæl!

3 Vaag og bed og strid
End en liden tid!
Snart Guds Kanaan skal findes,
Kronen rækkes, palmen vindes
I en evig fred:
Vaag og strid og bed!

J. O. Wallin, 1779-1839.
Oversat af W. A. Wexels, 1797—1866.

29

(Tone: Kom, Helligaand.)

1 Vel den, der ved i Jesu navn
At løbe ret vor Gud i favn,
Han faar i sandhed, hvad han vil,
Som Jesus selv har sagt ham til!

2 Naar barnet til sin fader gaar,
Hvor gjerne det en gave faar,
Og skriger det i hungers nød,
Saa faar det jo et stykke brød.

3 Dog bed ei med den bare mund,
Men ret af ganske hjertens grund,
Med tro, og tvil saa ikke paa
Den ting, du beder om, at faa!

4 Men, søde Jesus, selv mig lær,
Din Fader ret at komme nær,
At jeg kan altid faa ved dig,
Min Jesus, hvad der gavner mig!

Laurentius Laurenti, 1573-1655.
Oversat af H. A. Brorson, 1694—1764.

30

(Tone: Sweet Hour of Prayer.)

1 O bønnestund, du kjære tid,
Som kalder fra al verdens strid
Og byder mig i Jesu navn,
At nævne kun min trang, mit savn;
Hos dig trods alle mine brøst,
Jeg finder i hver nød fuld trøst;
Og fristeren har ingen magt
At skade da, som Gud har sagt.
Og fristeren har ingen magt
At skade da, som Gud har sagt.

2 O bønnestund, ved dig jeg har
Jo adgang til min kjære Far,

Som trofast altid lytter til,
Saasandt jeg bare komme vil.
Han har jo sagt, jeg komme maa
Og tro hans ord og naade faa;
Derfor jeg komme vil igjen
I bøn, og kaste sorgen hen.
Derfor jeg komme vil igjen
I bøn, og kaste sorgen hen.

3 O bønnestund, følg du kun med,
Dig vil jeg ikke skilles ved,
Saalænge jeg paa jorden her
Af synd og sorg omgivet er.
Men naar jeg her har kjæmpet ud,
Naar sjælen er paa flugt til Gud,
Da siger jeg med frigjort mund:
Farvel du kjære bønnestund,
Da siger jeg med frigjort mund:
Farvel du kjære bønnestund.

W. W. Walford.
Oversat af Hans Nielsen Hauge, 1884.

31

(Tone: En liden stund med Jesus,
eller: Jeg vil mig Herren love.)

1 En liden stund med Jesus,
O, hvor den bringer fred,
Og spreder over livet
Guds lys og kjærlighed!
Naar jeg er træt af striden
Paa livets trange vei,
En liden stund med Jesus,
Og alt forandrer sig.

2 En liden stund med Jesus,
Naar synden bringer ve,
Og vantro vil mig hindre
Paa ordet blot at se;

En liden stund med Jesus,
Og byrden løftes af
Og falder fra min skulder
I Kristi aabne grav.

3 En liden stund med Jesus,
Hvad kraft den har med sig,
Hvad lyst den gir at vandre
Paa Herrens viljes vei!
Hvad mod den gir at leve
Og lide for hans navn!
Den gir alt her en forsmag
Paa hvilen i hans favn.

4 Saa hjælp mig, kjære Herre,
At jeg kan ofte faa
En liden stund med Jesus
I hjemmets stille vraa!
Mit hjertes dybe længsel
Er denne ene blot:
En evighed med Jesus,
Og alt, ja, alt er godt!

Lina Sandell, d. 1903.
Revideret oversættelse.

32

(Tone: Erie.)

1 Hvilken ven vi har i Jesus,
Alt han ved og alt formaar!
Tungest byrde han os letter,
Naar til ham i bøn vi gaar.
Ak, men tidt vor fred forstyrres,
Sorg og møie blir vor løn,
Just fordi vi ikke bringer
Alle ting til Gud i bøn.

2 Har du fristelser og prøver,
Synes livets kamp dig haard?

Aldrig skal dit mod forsage,
Naar i bøn til Gud du gaar.
Selv naar kjærest' ven dig svigter,
Vær taalmodig, suk i løn;
Jesus ene dig kan trøste,
Tal til ham om alt i bøn!

3 Er dit hjerte fuldt af uro,
Tror du, trængsler forestaar?
Jesus er den bedste tilflugt,
Naar til ham i bøn du gaar;
Kan en saadan ven du finde,
Som Guds egen kjære søn?
Han, som er din Frelser bleven,
O, bring alt til ham i bøn!

Joseph Scriven, ca. 1855.

33

(Tone: Naar vi i største nøden.)

1 Dit navn, o Jesus, lokker mig,
At jeg skal komme trøstelig,
Og trykke dig med troens arm
I kjærlighed til bryst og barm.

2 Saa kommer jeg og bøier mig,
En synder arm, herned for dig,
Dit navn, det søde Jesu navn,
Jeg kysser i mit hjertes favn.

3 Dit navn jeg altid kalder paa,
Hvorhen jeg skal i verden gaa,
Dit navn er mig den stille borg,
Hvor jeg gaar ind med al min sorg.

4 Naar jeg det fat i bønnen faar,
Straks himlen aaben for mig staar,
Jeg bær det med i sjæl og sind,
Og det bær mig i himlen ind.

5 Naar verden giver sorg og graad,
I Jesu navn er trøst og raad,
Er jeg bedrøvet efter Gud,
Saa bær dit navn mig fredens bud.

Joh. Rist, 1607-67.
Oversat af H. A. Brorson, 1694—1764.

34

(Tone: Frederick, eller: Min lod faldt mig.)

1 Tag tid til at bede,
Søg stilhed og ro!
I Frelserens nærhed
Du altid skal bo.
Naar verden den larmer,
Og striden blir hed,
Søg hvile hos Jesus,
Han selv er din fred.

2 Tag tid til at bede,
Før døgnlivets støv
Sig lægger paa sindet
Og aanden blir sløv.
Søg aarle Guds aasyn!
Og du skal gaa ud
Saa glad til dit virke,
Velsignet af Gud.

3 Tag tid til at bede,
Adlyd aandens kald,
Naar synden dig lokker
Og frister til fald.
En stund da med Jesus,
Hans kraft skal du faa!
Ja mere end seire
I Kristus du maa!

4 Tag tid til at bede,
I naaden bli rig!

Se meget paa Jesus,
Vil du bli ham lig.
Et skin af hans klarhed
Du med fra ham bær,
Til engang du ser ham
Just slig, som han er.

Anna Jonassen, ca. 1902.

35

(Tone: Frederick, eller: Min lod faldt mig.)

1 Kom, sørgende hjerte,
Kom, Jesus har trøst!
Han kjender din smerte,
Kom, hvil ved hans bryst!
Kom hid med den byrde
Som tynger dig ned,
Kom, læg den paa Jesus,
Saa finder du fred!

2 Kom med dine synder,
Ren bliver du her!
Fred blodet forkynder
For dig, som du er.
Alt Jesus dig giver,
O, naaden er stor!
Nu salig du bliver,
Om du den kun tror.

36

(Tone: Herre, mitt hjärta.)

1 Herre jeg beder,
Hjælpeløs, fattig i mig,
At du bereder
Hjertet til bolig for dig!

2 Styr du derinde,
Lys i dit lys lad opgaa,
At jeg iblinde
Aldrig i verden maa gaa!

3 Send fra det høie
Aanden, som udgaar fra dig,
Og med dit øie
Led mig paa sandhedens vei!

4 Vaaren forsvinder
Hastig som dagen igaar;
Vel den, som finder
Livet i ungdommens vaar!

Lina Sandell, d. 1903.
Oversat af V. E. Bøe, 1913.

37

(Tone: Herre, mitt hjärta.)

1 Herre, mit hjerte
Længter i stilhed til dig,
Lindre dets smerte,
Oplys og vederkvæg mig.

2 Salig i haabet,
Lad mig, o Jesus, blot ei
Stanses i løbet
Og bli tilbage, ak nei!

3 Hold mig ved haanden,
Tænd mig dog an med din ild,
O gjør blot aanden
Villig at gaa did, du vil.

4 Led mig paa færden,
Gjem mig, o gjem mig i dig!
Glæden i verden
Er jo ei glæde for mig.

5 Herre bevare,
Herre velsigne mig du!
Vis mig dit klare,
Venlige aasyn just nu!

Lina Sandell, d. 1903.

38

(Tone: Pass Me Not.)

1 Gaa mig ei forbi, o Frelser,
Hør min bøn til dig,
Medens andre du velsigner,
Tænk da og paa mig.

Kor: Frelser, Frelser,
Hør min bøn til dig,
Medens andre du velsigner,
Tænk da og paa mig!

2 Lad mig ved din naadetrone
Finde trøst og fred,
Naar jeg der med hjertets anger
Ydmyg knæler ned.

3 Jeg paa intet andet stoler
End din naade god,
Læg mit sønderbrudte hjerte,
Frelser, med dit blod.

4 Du er kilden til at glæde,
Lys og liv for mig,
Alt, hvad jord og himmel eier,
Intet er mod dig.

Fanny J. Crosby, 1868.
Revideret oversættelse.

39

(Tone: Sig alting til Jesus.)

1 Sig alting til Jesus
Han kjender dig saa vel,
Han ved hvad der ængster
Og trykker din sjæl.
Om dine bedste venner
Dig end kan misforstaa,
Din Jesus dig dog kjender,
Til ham du trygt kan gaa!

2 Blir veien dig ensom
Og tornet, tung og trang,
O, sig det til Jesus,
Han vandret den engang.
Han dig en ven vil være,
At du ei ensom gaar,
Og ømt i favn dig bære,
Og læge dine saar.

3 Den ringeste smaating,
Som kommer i din vei,
O, sig det til Jesus,
Saa vil han hjælpe dig!
Thi intet er for ringe
At Frelseren betro:
Nei, sig det kun til Jesus,
Saa faar dit hjerte ro!

Mathilda Wiel.

Se ogsaa: Jesus, livets kilde, 3; Dyb af naade, underlig, 107; O Jesus Krist, jeg flyr til dig, 111; O Jesus, gid du vilde, 139; Jesus, lad mit hjerte hige, 141; Jeg trænger dig hver stund, 144; Herre, du velsigner alle, 146; Saa tag da mine hænder, 151.

III. KIRKEN OG NAADENS MIDLER.

1. KIRKEN.

40 (Tone: Kirken den er.)

1 Kirken den er et gammelt hus,
Staar, om end taarnene falder;
Taarne fuld mange sank i grus,
Klokker end kimer og kalder,
Kalder paa gammel og paa ung,
Mest dog paa sjælen træt og tung,
Syg for den evige hvile.

2 Herren vor Gud vist ei bebor
Huse, som hænder mon bygge,
Arkepaulunet var paa jord
Kun af hans tempel en skygge,
Selv dog en bolig underfuld
Bygde han sig i os af muld,
Reiste af gruset i naade.

3 Vi er Guds hus og kirke nu,
Bygget af levende stener,
Som under kors med ærlig hu
Troen og daaben forener;
Var vi paa jord ei mer end to,
Bygge dog vilde han og bo
Hos os med hele sin naade.

4 Husene dog med kirkenavn,
Bygde til Frelserens ære,
Hvor han de smaa tog tidt i favn,
Er os som hjemmet, saa kjære,
Deilige ting i dem er sagt,
Sluttet har der med os sin pakt,
Han, som os himmerig skjænker.

5 Fonten os minder om vor daab,
Altret om nadverens naade,
Alt med Guds ord om tro og haab
Og om Guds kjærligheds gaade,
Huset om ham, hvis ord bestaar:
Kristus, idag alt som igaar,
Evig Guds søn, vor gjenløser.

6 Give da Gud, at hvor vi bor,
Altid, naar klokkerne ringe,
Folket forsamles i Jesu tro
Der, hvor det pleiet at klinge:
Verden vel ei, men I mig ser,

Alt hvad jeg siger, se, det sker!
Fred være med eder alle!
N. F. S. Grundtvig, 1837.

41

(Tone: Aurelia.)

1 Hvor deilig er din bolig,
Hærskarers Herre Gud!
Paa livets vei urolig
Vi her faar hvile ud.
I dine vingers skygge
Er ly for stormens brag.
Her er saa godt at bygge
Og bo paa sorgens dag.

2 Paa jord er ingen føde
Som sjælen mætte kan;
Al verden er saa øde
Som ørknens tørre sand.
Men her Gud for os sætter
Paa kirkens dækte bord
Sit huses fede retter,
Sin naaderigdom stor.

3 Hos dig er livets kilde,
Guds bæk er fuld af vand.
Den flyder aarle, silde,
Og ei den tørres kan.
Ja, midt i dødens vaande
Og skyggers dybe dal,
Naar mer vi ei kan aande,
Din bæk os kvæge skal.

4 Her straaler klart som solen
Guds lys fra alterbord,
Og ud fra naadestolen
Det skinner paa vor jord.

Nu dødens skygger vige,
Og mørkets magter flyr.
Vi ser Guds himmelstige,
Og livets morgen gryr.

J. N. Kildahl, 1914.

42

(Tone: Alene Gud i himmerig.)

1 I Herrens hus er godt at bo,
Paa klippen er det bygget,
Der hviler sjælen trygt i ro,
Af Aandens fred omskygget,
Der mættes vi af livets brød,
Der flyder glædens olje sød,
Der ser vi himlen aaben.

2 Vor Fader! tak for hvad vi fandt
I dine helligdomme!
Og tak for Aandens dyre pant
Paa, hvad der end skal komme!
O, led i troens liv os frem
Ved ordets lys, at vi vort hjem
I himmerig kan finde!

V. T. Oldenburg, 1805-42.

Se ogsaa: Det skal ei ske ved kraft og magt, 88; Vor Gud han er saa fast en borg, 91; Guds ord det er vort arvegods, 92; Forfærdes ei, du lille hob, 93; Gaa fremad til kamp, 94.

2. ORDET.

43

(Tone: Dit ord, ô Gud, eller: Hvo ved, hvor nær.)

1 Dit ord, ô Gud, som duggen kvæger
Den svage sjæl med kraft og fred,
O, lad i hvert et hjertebæger
Den himmelbalsam dryppe ned,
Lad Jesu ager grønnes smukt,
Lad ordet bringe troens frugt!

2 Dit ord, o Gud, er sverd og flamme,
Det trænger gjennem marv og ben,
Det ved at knuse, ved at ramme,
Er hjertet end saa haardt som sten;
Lad alle føle ret dets magt,
At synden er det underlagt!

3 Dit ord, o Gud, er østens stjerne,
Der fører os til Kristus ind,
De vise følger den saa gjerne
Og glædes ved dens klare skin;
Lad alle se den lyse frem
Og finde naadens Betlehem.

C. B. Garve, 1825.
Oversat af C. J. Boye, 1791—1853.

44

(Tone: Heavenly Love.)

1 Guds ord kan ene stille
Min største sjæletrang,
Paa hjertestrengen spille
Og vende suk til sang.
Kun det formaar at vække
Et ekko i mit bryst
Og lægedommen række,
Som vender sorg til lyst.

2 I hjertedybet trænge
Med underkraft det kan;
De hemmeligste strenge
Derinde det slaar an.
Dets aabenbaring møder
Mig med en himmelsk klang,
Saa haabet mig forsøder
Min tunge pilgrimsgang.

3 Det er en ledestjerne,
Og ved dets klare skin

Til hjemmet i det fjerne
Jeg gaar med faste trin.
Guds ord er daglig føde
For hver en hungrig sjæl,
Det kan mit liv forsøde,
Er bedste skat og del.

4 I himmelhøie toner
Det taler dom og fred,
Men maler min forsoner
Saa klart til salighed,
Det stiller mig for øie
En rang som himmelbrud,
Og Aanden fra det høie
Er pant paa liv hos Gud.

Skibsf. U. i "Kirkeklokken."

45

(Tone: Herlige livsens ord.)

1 Herlige livsens ord,
Bedste af alt paa jord!
Det stiller hjertets trang,
Trøster mig dagen lang.
Tages alt andet bort,
Alt som er gjildt og stort,
Har jeg paa Herrens bord
Altid et livsens ord.

2 Samles om livsens ord,
Barnene vidt om jord,
Den, som er tørst og træt,
Reiser sig glad og let;
Ængstet af syndens nød,
Mættet af himmelbrød,
Synger Guds barn i kor:
Herlige livsens ord.

3 Herlige livsens ord,
Himmerigs sæd paa jord!
Saaet ved men'skehaand,
Væksten gir Herrens aand.
Stiger, før nogen ved,
Blomster mod evighed,
Blomster i syd og nord
Baarne af livsens ord.

4 Jesus er livsens ord,
Himmerigs kraft paa jord;
Tusind i dødens nat
Venter paa livets skat,
Bringer vi dem et bud,
Gaar de fra mørket ud,
Synger rundt rigets bord:
Herlige livsens ord.

H. A. Urseth, 1891.

46

(Tone: Kom, Helligaand.)

1 Kom ord fra Gud med aand og liv,
Og varm den op, som kold og stiv
I dødsens søvn er sovnet hen,
Gjør levende vor sjæl igjen!

2 Kom ord fra Gud og hellig sæd,
Og søg dig her et stille sted
I hjertebunden, taarevædt
Og renset for at vokse ret!

3 Det hjælpe Gud, vi faar hans ord
I vore hjerters arme jord,
Med Aandens varme, naadens regn,
Til frugt i Guds, vor Herres, hegn!

4 Du bar til os saa fuldt i fang
Den livsens sæd al dagen lang.

Gik graad derhos og klagerøst,
Saa tag med glædesang din høst.

5 Om end vor tid er mørk og kold,
Giv treti, seksti, hundred fold,
Det mindste er i armod stort,
Hav tak for, hvad du alt har gjort!
M. B. Landstad, 1802-80.

Se ogsaa: I Herrens hus er godt at bo, 42; Vor Gud han er saa fast en borg, 91; Guds ord det er vort arvegods, 92; Sterke ord, som Herren talte, 175.

3. DAABEN (KONFIRMATIONEN).

47 (Tone: Synger vi af hjertens.)

1 Jeg er frelst og dyrekjøbt
Og til saligheden døbt,
I det guddomsnavn hvorved
Alle knæ skal knæle ned;
Jeg er talt blandt hellige,
Og iført min Frelsere
Ved hans Aands meddelelse.

2 Døbt, ved daaben igjenfød,
Levende i Kristi død,
Møder jeg og ofrer dig,
Gud, min store Skaber mig!
Ræk min afmagt almagts haand,
Hellige mit liv, min aand,
Til min tro faar overhaand!

3 Vig, o mørkets fyrste, vig!
Du har ingen del i mig.
Sjælen er af synden krænkt,
Men med Jesu blod besprængt.
Vig, hver syndig lyst, herfra!
Jeg har svoret Jehova
Med et evigt, helligt ja.

4 Fader, Søn og Helligaand,
Giv mit forsæt overhaand!
Hold mig ved din naademagt
Altid i min daabes pakt!
Saa skal jeg, o kjærlighed,
Som jeg dør og lever ved,
Love dig i evighed!

Johan J. Rambach, 1693-1735.
Oversat af Birgitte Boye, 1742—1824.

18 (Tone: Hollingside, eller: Synge vi af.)

Led os Herre, ved din haand,
Styrk vort kristne samfunds baand!
Giv os, at vi daabens pakt
Stedse holder høit iagt!
Hjælp os, at i Jesu fjed
Vi gaar frem i hellighed,
:|:Og naar frem til salighed!:|:

19 (Tone: Hollingside, eller: Synge vi af.)

Fader, Søn og Helligaand,
Et for os i troens baand,
Hold os i din naadepakt
Imod synds og dødens magt!
Gjem os i din guddomsfavn,
Før os frelst til fredens havn
:|:Saliggjør os i dit navn.:|:

Efter N. F. S. Grundtvig, 1783-1872.

50 (Tone: Eisenach.)

1 Jeg tror og ved at Jesu daab
Har gjenfødt mig til livsens haab,
Treenig Gud mig gav sit navn
Og tog som barn mig i sin favn;
I livsens bog mit navn den skrev
Den er mit sikre arvebrev.

2 Ved den jeg staar med Gud i pakt,
Den er mod fienden en magt,
For hvilken satan selv maa fly;
Dens naade er hver morgen ny;
Den gir mig seier i hvert slag
Og fienden sikkert nederlag.

3 Som Moses vand af klippen slog,
Og klippen fulgte, hvor de drog,
Saa følger daabens klippevand
Mig daglig her i syndens land.
Dens klare strøm skal sprudle frem,
Indtil jeg naar mit himmelhjem.

M. Falk Gjertsen, 1847-1913.

Se ogsaa: Engang i Gud Faders favn, 186; Kjær barn, hvor stor er dog, 190.

4. NADVEREN.

51

(Tone: Naglet til et kors.)

1 Zion, pris din saliggjører,
Pris din hyrde og din fører,
Sig ham tak, syng glædeskvad!
Se nu til, hvad du kan evne,
Større dog, end ord kan nævne,
Er den ven, som gjør dig glad!

2 Dette er vor grund til glæde,
Kristus selv er her tilstede,
Thi hans kjød forsandt er mad,
Og hans blod forsandt er drikke,
Tro det, tag det, tvil slet ikke,
Æd og drik og vandre glad!

3 Kristus er for alle givet,
Vil for alle være livet,

Alle byder han sig hel,
Vil med sig os fast forene,
Han er vinstok, vi er grene,
Have alle i ham del.

4 Gode hyrde, livsensbrødet,
Tak for maden, tak for mødet,
Tak for livsens kilde sand!
Fød os, vogt os, lad os finde
Herrens goder hisset inde
Hos dig hist i livsens land!

5 Du, som alt formaar at virke,
Samler os her i din kirke
Ved din Aand og ved dit ord,
Gjør os dine helgen lige,
Brødre med dem i dit rige,
Søskend hist om himlens bord!

Thomas af Aquino, 1227-74.
Oversat af M. B. Landstad, 1861.

52 (Tone: Naglet til et kors.)

1 Dyre bord, som Jesus dækker,
Hvor han livets brød mig rækker,
Hvor jeg hans blods bæger faar,
Mig til frelse stor i nøden,
Men til ansvar, dom og døden,
Om jeg hen uværdig gaar.

2 O du bedste ven, som findes,
Herre Jesus, vil du mindes
Mig, dit faar, paa vilden sti;
Hent mig, tag min syndebyrde,
Hjælp mig, hjælp mig, gode hyrde
Til din hegning frelst og fri!

3 Se, her for din fod jeg ligger,
Synder arm, som naade tigger,

Jesus, ak forskyd ei mig!
Naadig se til al min smerte,
Hør det suk, som fra mit hjerte
Fuldt af anger søger dig!

4 Vær velsignet legem, saaret,
Som har verdens synder baaret,
Vær velsignet dyre blod!
Livsens brød og livsens bæger,
Som mig styrker, som mig læger,
Som gjør al min vaande god!

Salomon Frank, 1659-1725.
Oversat af M. B. Landstad, 1861.

53

(Tone: Dundee.)

1 Hvor kan jeg glemme dig, som led
Paa korset for min sag!
Du som til døden for mig stred;
Jeg mindes dig hver dag.

2 Hvor kan jeg glemme dig, som bar
Min byrde og min skam!
Min sidste hvidd betalt du har.
Jeg mindes dig — Guds Lam.

3 Hvor kan jeg glemme dig, din død,
Din kjærlighed til mig!
Dit legeme er livets brød.
Jeg mindes altid dig.

4 Hvor kan jeg glemme, du har bragt
Til mig din smertes løn!
Dit blod er Testamentets pakt.
Jeg mindes dig — Guds Søn.

5 Naar mine læber lukker sig,
Mit minde svinder bort,

Vil du da, Herre, mindes mig
Ved paradisets port.

Andr. Bersagel, 1915.

Se ogsaa: Hil dig, Herre, dig ske ære, 25; Passionssange, 74 til 80; O fik jeg kun være den mindste kvist, 140; Jesus, din søde forening, 145.

IV. KIRKELIGE FESTTIDER.

1. JUL.

54 (Tone: Det kimer nu.)

1 Det kimer nu til julefest,
Det kimer for den høie gjest,
Som steg til lave hytter ned
Med nyaarsgaver, fryd og fred.

2 O, kommer med til Davids by,
Hvor engle synger under sky;
O, følger med paa marken ud,
Hvor hyrder hører nyt fra Gud.

3 Og lad os gaa med stille sind
Som hyrderne til barnet ind,
Med glædestaarer takke Gud
For miskundhed og naadebud.

4 O Jesus, verden vid og lang
Til vugge var dig dog for trang,
For ringe, om med guld tilredt
Og perlestukken, silkebredt.

5 Men verdens ære, magt og guld,
For dig er bare støv og muld!
I krybben lagt, i kluder svøbt
Et himmelsk liv du os har kjøbt.

6 Kom Jesus, vær vor hyttegjest,
Hold selv i os din julefest,

Da skal med davidsharpens klang
Dig takke høit vor jubelsang.
N. F. S. Grundtvig, 1817.

55

(Tone: Det er saa yndigt.)

1 Velkommen, hellige julefest,
Med høit velsignede glade minder
Om barnekongen, vor høie gjest,
Der midt i natten som sol oprinder,
Om lys, der tændtes i hytter trange,
Om hyrder bange og englesange,
:|:O Gud ske lov!:|:

2 O julehøitid velsignet vær!
Ja, Gud ske lov, at vi nu kan mødes
Med brødre, søstre og dig især,
Som vil paany i vort hjerte fødes,
Al naadens kilde, vor Frelser milde,
Som brodernavnet os skjænke vilde!
:|:Halleluja!:|:

3 O, vær velkommen, du Herre Krist,
Til vore fattige syndehjerter,
Og lad os føle det fast og vist,
At lægedommen mod alle smerter
Er nu tilstede for dem som beder,
For dem, herinde dig plads bereder!
:|:O Gud ske lov!:|:

4 Velsign saa julen, du kjære Gud;
Dit rige komme med fred og glæde!
Luk ind i hjertet dit julebud,
Saa vi maa føle, du er tilstede!
O, da med gammen vi synger sammen:
Nu ære være vor Gud, ja amen!
:|:Halleluja!:|:

56 (Tone: Du ömma fadershjärta.)

1 Nu kimer alle klokker,
Nu ringes julen ind,
Og englesangen lokker
Paa vore tunge sind.
Op, op nu, hver, som græder
Og il til krybben hen!
Dig Jesubarnet beder
Endnu en jul igjen.

2 Nu gjennem sjælen klinger
Paany hvert ord, hver sang
Om ham, som frelse bringer
For syndres nød og trang.
Nu mindes end hvert hjerte
Om fredens glade bud,
Og salig den, hvis smerte
Ved krybben grædes ud.

3 End lyder englesangen
Saa deilig over jord;
Den trøstet har saa mangen,
Som under kummer bor.
Fra krybbens straa sig breder
Guds milde kjærlighed;
Hans faderhjerte græder
For hver, som fattes fred.

4 Just nu, mens mørket dækker
Ud over is og sne,
Han sine hænder rækker
Ud efter syndere.
Han hjerterne vil varme
I kjærlighedens skjul;
Kom, læg dig i hans arme,
Saa faar dit hjerte jul.

M. Giverholt.

57

(Tone: O Jesus, ditt namn.)

1 "Et barn er os født og en søn er os givet,"
O herlige bud for hver synder paa jord!
Thi nu er os adgangen aabnet til livet,
Til frelse og fred ved Gudssønnen, vor bror.

2 Nu dødsskygger mørke med synden og sorgen,
Der tynget og truet i tidernes nat,
Forsvinder som skodde i klareste morgen;
Thi Jesus til lys er for slegterne sat.

3 I Bethlehemskrybben, Guds kjærligheds gaade,
Vi eier vor livsgaades løsende ord,
Thi her sig forener Guds lov og hans naade
Og guddom og manddom, ja himmel og jord.

4 Saa kom da og bøi dig, o menneskehjerte,
Og knæl for Gudsbarnet — selv barn i dit sind!
O bring kun din synd og dit savn og din smerte
I tillid og tro til din Frelsermand ind.

5 Her lys du skal finde med glaths over livet,
Det straaler imod dig i evigheds skjær,
Guds fred her ved krybben, dit hjerte blir givet,
Og haab, som dig løfter og hjemad dig bær.

V. E. Bøe, 1912.

58

(Tone: Glade jul.)

1 Glade jul, hellige jul!
Engle daler ned i skjul!
Hid de flyver med paradisgrønt,
Hvor de ser, hvad for Gud er skjønt,
:|:Lønlig iblandt os de gaar.:|:

2 Julefryd, evige fryd,
Sange fuld' af himmelsk lyd!
Det er engle, som hyrderne saa,
Dengang Herren i krybben laa,
:|:Evig er englenes sang.:|:

3 Fred paa jord, fryd paa jord;
Jesusbarnet blandt os bor.
Engle synger om barnet saa smukt,
Han har himmerigs dør oplukt,
:|:Salig er englenes sang.:|:

4 Salig fred, himmelsk fred
Toner julenat herned;
Engle bringer til store og smaa
Bud om ham, som i krybben laa,
:|:Fryd dig, hver sjæl, han har frelst.:|:

B. S. Ingemann, 1789-1862.

59 (Tone: Jeg er saa glad.)

1 Jeg er saa glad hver julekveld;
Thi da blev Jesus født,
Da lyste stjernen som en sol,
Og engle sang saa sødt.

2 Det lille barn i Bethlehem,
Han var en konge stor,
Som kom fra himlens høie slot
Ned til vor arme jord.

3 Nu bor han vel i himmerig,
Han er Guds egen Søn,
Men husker altid paa de smaa
Og hører deres bøn.

4 Jeg er saa glad hver julekveld,
Da synger vi hans pris,

Da aabner han for alle smaa
Sit søde paradis.

5 Da tænder moder alle lys,
Saa ingen krog er mørk.
Hun siger, stjernen lyste saa
I hele verdens ørk.

6 Hun siger, at den lyser end
Og slukkes aldrig ud,
Og hvis den skinner paa min vei,
Da kommer jeg til Gud.

7 Jeg holder af hver julekveld
Og af den Herre Krist,
Og at han elsker mig igjen,
Det ved jeg ganske vist.

Marie Wexelsen.

60

(Tone: Du grønne, glitrende træ.)

1 Du grønne, glitrende træ, goddag!
Velkommen, du som vi ser saa gjerne
Med julelys under hjemmets tag
Og høit i toppen den blanke stjerne!
Ja, den maa skinne,
For den skal minde
Os om vor Gud!

2 Den første jul, hist i Jødeland,
Sin store stjerne vor Herre tændte;
Den skulde vise vor jord, at han
Den lille Jesus til verden sendte.
I stjerneglansen
Stod englekransen
Om Bethlehem.

3 Om Jesusbarnet fortalte mor,
Saa mangen aften vi sad derhjemme;

Vi kan hans bud og hans milde ord,
Vi ved, at aldrig vi dem maa glemme.
Naar stjernen skinner,
Om ham os minder
Vort juletræ.

Johan Krohn.

61

(Tone: Jesus og julen.)

1 Jesus og julen, de to hører sammen;
Herren i kjærlighed vilde det saa;
Menneskeslegten til frelse og gammen,
Frelse og glæde for store og smaa.

Kor: Sammen, sammen, skil dem aldrig ad!
Sammen, sammen, da blir hjertet glad!

2 Jesus og julen, lig vaarsol med varme
Stiger med livskraft hver eneste vaar;
Saa bær de livshaab og glæde til arme,
Jesus og julen, hvert eneste aar.

3 Jesus og julen, lig solen og lyset
Følger hinanden og dagen gaar ud;
Saa følger julen med Jesus fra huset
Der, hvor man feirer sin jul uden Gud.

4 Jesus og julen, nei, her intet bytte!
Jul uden Jesus er glædeløs fryd.
Jesus og julen — og fattigste hytte
Eier paa jorden den herligste pryd.

Helge Høverstad, 1902.

62

(Tone: Du deilige jul.)

1 Du deilige jul og juletid,
Velkommen vær og velkommen hid!
Gaa ind med glæde og ud med fred,
Guds Søn til ære i evighed.

2 Du salmernes tid, hvis vingeslag
Om alle suser den ganske dag
Og løser tunger til lovsang from
Som ellers sang ikke aaret om.

3 Du samlingens helg, da haand i haand
I kjærligheds hvide klædebon
De store synger i ring med de smaa
Og helst om ham, som i krybben laa.

Jonas Dahl, f. 1849.

63

(Tone: Deilig er den himmel blaa.)

1 Deilig er den himmel blaa,
Lyst det er at se derpaa,
Hvor de gyldne stjerner blinker,
Hvor de smiler, hvor de vinker
:|:Os fra jorden op til sig.:|:

2 Det var midt i julenat,
Hver en stjerne glimtet mat;
Men med et der blev at skue
En saa klar paa himlens bue
:|:Som en liden stjernesol.:|:

3 Naar den stjerne lys og blid
Sig lod se ved midnatstid,
Var det sagn fra gamle dage,
At en konge uden mage
:|:Skulde fødes paa vor jord.:|:

4 Vise mænd fra Østerland
Drog i verden ud paa stand
For den konge at oplede,
For den konge at tilbede,
:|:Som var født i samme stund.:|:

5 Stjernen ledte vise mænd
Til Vorherre Kristus hen;
Vi har og en ledestjerne,
Og naar vi den følger gjerne,
:|:Kommer vi til Jesus Krist.:|:

6 Denne stjerne lys og mild,
Som kan aldrig lede vild,
Er hans guddomsord det klare,
Som han os lod aabenbare
:|:Til at lyse for vor fod.:|:

N. F. S. Grundtvig, 1783-1872.

64

(Tone: In dulci jubilo.)

1 Jeg synger julekvad,
Jeg er saa glad saa glad!
Min hjertens Jesus hviler
I stald og krybbe trang,
Som sol hin klare smiler
Han paa sin moders fang.
:|:Han er Frelser min!:|:

2 O Jesus, du barnlil,
Dig længes jeg saa til!
Kom, trøst mig alle sinde,
Træd ind, om her er smaat,
Lad mig dig se og finde,
O, da har jeg det godt!
:|:Drag mig efter dig!:|:

3 Hvor er Gud Fader mild,
Sin Søn os sende vil!
Vi vare helt fordærvet
I synd og vor udyd,
Saa har han os forhvervet
Al himlens, himlens fryd.
:|:Eia, var vi der!:|:

4 Hvor er vel glæde slig,
Som op i himmerig,
Hvor alle engle kvæde
En ny og liflig sang.
For Herrens stol og sæde
Til Guds basuners klang!
:|:Eia, var vi der!:|:

Latinsk og tysk; 14de aarh.
Oversat af M. B. Landstad, 1861.

65

(Tone: Havergal.)

1 Da Gud blev barn i Bethlehem
Halleluja, halleluja.
Da blev hvert barn Guds lille hjem
Halleluja, halleluja.
Hvert barn fik fra det høie glans
Og himmelrigets straalekrans,
Da Gud blev barn.

2 Da Gud blev barn hin julekveld
Halleluja, halleluja.
Blev mørket brudt af lysets væld
Halleluja, halleluja.
Hver sorg, hver nød, hvert sluknet haab
Fik over sig en lysets daab,
Da Gud blev barn.

3 Da Gud blev barn hin stille nat
Halleluja, halleluja.
Blev Jesus Krist alverdens skat
Halleluja, halleluja.
Ja, himlens guldkorn drysset ned,
Gav hjertet rigdom, sjælen fred,
Da Gud blev barn.

4 Da Gud blev barn hin hellig stund
Halleluja, halleluja.

Da blev vor jord en hellig grund
Halleluja, halleluja.
Selv uslest hjem blev kirkehus
Med bøn og sang og orgelbrus,
Da Gud blev barn.

A. W. Hvistendahl, 1905.

66 (Tonė: Deilig er jorden.)

1 Deilig er jorden!
Prægtig er Guds himmel!
Skjøn er sjælens pilgrimsgang!
Gjennem de fagre
Riger paa jorden
Gaar vi til paradis med sang.

2 Tider skal komme,
Tider skal henrulle,
Slegt skal følge slegters gang.
Aldrig forstummer
Tonen fra himlen
I sjælens glade pilgrimssang!

3 Englene sang den
Først for markens hyrder;
Skjønt fra sjæl, til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske fryd dig!
Os er idag en Frelser fød.

B. S. Ingemann, 1789-1862.

67 (Tone: Deilig er jorden.)

1 Herligste Jesus,
Alle herrers herre,
Guds og jomfru Marias søn,
Dig vil jeg elske,
Dig vil jeg ære,
Du er mit liv, min krone skjøn.

2 Fager er engen,
Fagrere er lunden,
Naar den om vaaren skyder blad,—
Jesus er fagrere,
Jesus er renere,
Han gjør mit saare hjerte glad.

3 Klart straaler solen,
Mildere er maanen,
Pragtfuldt er himlens stjerneskjær,
Mer straaler Jesus!
Mer lyser Jesus
End hele himlens englehær.

4 Deilig er blomsten,
Skjønnere er mennesket
I den friske ungdomsvaar.
Blomsten maa visne,
Alt synke sammen;
Men Jesus ældes ei af aar.

5 Alt som i himmel
Og paa jord er fagert
Laaner sin hele glans fra dig.
Jesus, vi beder,
Kjendes dog ved os!
Du er den ven, som sviger ei.

Tysk folkesang, 1677.
Oversat af J. H. H. Brochmann, f. 1850.

68

(Tone: Nu vandrer.)

1 Nu vandrer fra hver en verdens krog
:|:I aanden frem,:|:
Et uoverskueligt pilgrimstog
:|:Mod Bethlehem.:|:

2 I klippetro foran barnenes flok,
:|:Saa kvinder, mænd,:|:

Selv rystende olding han tar sin stok
:|:Til krybben hen.:|:

3 Thi alle har samme hjertetrang
:|:Til julens fred,:|:
Guds kirke paa jorden, fra vaag og vang
:|:Følg med, følg med!:|:

4 Og finder du ham i krybbens hø
:|:Som hyrder saa,:|:
Da eier du nok til at freidig dø
:|:Og leve paa.:|:

Jonas Dahl, f. 1849.

69

(Tone: Regent Square.)

1 Hør, nu lyder klokkens toner,
Ringer ind til julefest,
Verdens Frelser og Forsoner,
Jesusbarnet er vor gjest.
Hør, de kalder, hør de lokker,
Herlig juleklokker.

2 Vidt udover verdens riger
Kimer klokker helgen ind.
Tonerne mod himlen stiger
Til en lovsang i hvert sind:
Hosianna, kongen kommer,
Bringer evig sommer!

3 Naar du klokkens kimen hører,
Følg da tonens glade bud,
Thi den sjælens længsel fører
Hen til krybben, til din Gud.
Du, som sørger, du som græder,
Favner livets glæder.

Andr. Bersagel, 1911.

70

(Tone: Her kommer dine.)

1 Her kommer, Jesus, dine smaa,
Til dig i stalden ind at gaa;
Oplys enhver i sjæl og sind
At finde veien til dig ind.

2 Vi løber dig med sang imod
Og kysser støvet for din fod;
O salig stund, o søde nat,
Da du blev født, vor sjæleskat!

3 Velkommen fra din himmelsal
Til denne verdens grædedal,
Hvor man dig intet andet bød
End stald og kryhbe, kors og død!

4 Her staar vi nu i flok og rad
Om dig, vort skjønne hjerteblad;
O hjælp, at vi og alle maa
I himlen for din trone staa!

H. A. Brorson, 1732.

Se ogsaa: Syng om Herren, 26.

2. NYTAAR.

71

(Tone: O, du store seierherre.)

1 Tiden svinder, tiden rinder,
Tiden flyver hastig bort.
Tag dig vare i din fare,
Da din time er saa kort!
O, du faar jo ei at vide,
Hvor din død kan staa paa lur,
Tænk paa evighed i tide,
Om den ei skal vorde sur!

2 Hold dig færdig, ren og værdig
Til den store bryllupsfest,

Til at være der i ære
Jesu brud og himmelgjest!
Gud indbød dig, se at træde
Frem for ham med bøn og bod,
Tvæt dit syndesmittet klæde
Hvidt i Lammets røde blod!

Ambr. Stub, 1705-58.

72

(Tone: Hvor sødt med glæde.)

1 Hvor sødt med glæde at skue frem
Imod de dæmrende tider,
Vel ingen ved, hvad der bor i dem,
Og ei, hvor langt det nu lider.
Men et jeg ved, at nemlig han,
Som troner i det høie,
Saa kjærlig styre vil og kan,
Selv gjennem strid og møie.

2 Hvor sødt at vide sin skjæbne lagt
I Herrens kjærlige tanke,
Der knuser ondskabens hele magt
Og bryder tidernes skranker
Ja, freidig glad vi skue maa
Vor fremtids dag i møde;
Thi fra dens skjød der vil opgaa
En deilig morgenrøde.

3 Hvor sødt, naar sandhedens dybe ord
Sin fred i hjerterne sænker,
Hvor sødt, naar Jesus der inde bor
Og evigt livshaab os skjænker!
Hvor sødt i barnlig troes bøn
Med naadens Gud at tale.
Hvor sødt at vente hjemmets løn
I himlens frydesale!

Wilh. Fr. Koren, ca. 1874

73

(Tone: Hvad vindes.)

1 Hvad vindes paa verdens det vildsomme hav?
Ak, tusende farer i skummende trav!
Man ved kun to havne,
Bekjendte af navne,
:|:Den ene vor vugge, den anden vor grav.:|:

2 Fra vuggen til graven maa krydses omkring
Blandt haabets og frygtens de stridige ting.
Snart vipper vi oppe
Paa bølgernes toppe,
:|:Snart nærmes vi grunden i flyvende spring.:|:

3 Dit forsyn, o Fader, det fører os frem,
Det styrer saa sikkert, hvor sjøen er slem,
Din naade alene
Kan frelse forlene
:|:Saa over det vildsomme hav vi naar hjem.:|:

Ambr. Stub, 1705-58.

Se ogsaa: Hellig, hellig, hellig, 13; Til himlene rækker din miskundhed, 18; Syng høit om Jesu navn og magt, 19; Vor Gud han er saa fast en borg, 91; Gaa fremad til kamp, 94; Nu takker alle Gud, 95; Lyksalig, lyksalig hver sjæl, 128.

3. PASSION OG PAASKE.

74

(Tone: Aurelia.)

1 Jerusalem sig glæder,
Den store konges stad,
Men ærens konge græder,
Mens folket jubler glad.
Tilbedende vi bøie
For ærens konge knæ;
Med taarevædet øie
Han gaar til korsets træ.

2 Han gaar til kroningsstedet,
Blodstænkte Gabbata;
Han gaar til kongesædet,
Opreist paa Golgata;
Nu gaar han ind og strider,
Til han opgir sin aand,
Med naglet haand han slider
De sterke satans baand.

3 Ja, han har seier vundet,
Og helveds lænker brast,
Og han har satan bundet,
Som holdt os alle fast;
I blodets purpurkaabe
Han træder frem, og du
Skal jublende udraabe,
At han er konge nu.

4 Med kors og tornekrone
Han frem i verden gaar,
Og om hans naadetrone
Nu jordens slegter staar;
De ham som frelser ærer
Fra synd og død og grav,
Og glade tunger bærer
Hans navn fra hav til hav.

M. Falk Gjertsen, 1847-1913.

5 (Tone: Via Dolorosa.)

1 Der gaar fra urtegaarden
Til Golgata en sti;
Maa alle folk paa jorden
Se ham, som gaar forbi!
Til paradis den veien bær,
Men en smerternes vei det er.

2 Ja under navnløs smerte
Vor Jesus den har gaat;
Hans varme frelserhjerte
Sit dødssting der har faat.
Til paradis den veien bær,
Men en smerternes vei det er.

3 Ak se i oljelunden
Han falder dødstræt ned,
Saa mørk er midnatsstunden,
Og blodig er hans sved.
Til paradis den veien bær,
Men en smerternes vei det er.

4 Hvad har du her at vinde,
Min sjæl, i sorgens nat?
Ved korset skal du finde
Din sande himmelskat.
Til paradis den veien bær,
Men en smerternes vei det er.

5 Se, spyd og nagler stinger
Til døden hvert et lem;
Men af de vunder springer
De livsens strømme frem.
Til paradis den veien bær,
Men en smerternes vei det er.

6 Hvor saligt at faa bade
Sin syge sjæl deri
Og fra al syndens skade
For evig blive fri.
Til paradis den veien bær,
Men en smerternes vei det er.

7 Blot saa vor sjæl kan lære
Den evig nye sang

Til Guds og Lammets ære,
Som synges skal engang.
Ja alt for os han fuldbragt har,
Men en smerternes vei det var.

C. G. L.
Oversat af M. Falk Gjertsen, 1847—1913.

76

(Tone: Avon, eller: Getsemane.)

1 O, gik min konge og min Gud
For mig saa tung en vei?
Har han saa dybt fornedret sig
For syndere som jeg?

2 Var det for mine synders skyld,
Han hang paa korsets træ?
For livet at forhverve mig
Hans sjæl led dødens ve?

3 Vel maatte solens herlighed
I nat sig hylle ind,
Naar Frelseren i døden gik
For hele verdens synd!

4 Mit ansigt skjuler jeg med skam,
For korset synker ned,
Mens jeg med taarer takker ham
For, hvad for mig han led.

5 Men taarer ei betale kan
Den gjæld, hvori jeg staar;
At give dig mig selv, o Gud,
Er alt, hvad jeg formaar.

Isaac Watts, 1707.

77

(Tone: Getsemane, eller: Avon.)

1 Hin time i Getsemane
Jeg aldrig glemme kan,

Da jeg i angstens blodig sved
Fik se den Gud og mand.

KOR: Jeg glemmer ei, jeg glemmer ei,
Jeg glemmer ei din ve,
Da jeg dig saa i angst paa knæ
Hist i Getsemane!

2 Da jeg blandt havens dunkle trær
I aanden vandret om,
Jeg saa, hvor tungt, min Jesus, laa
Paa dig Guds vredes dom.

3 Forladt du og af dine blev,
Ja, af din Fader med.
O, aldrig jeg udgrunde kan,
Hvad da dit hjerte led.

4 O, skulde engang blive kold
Min kjærlighed til dig,
Da mind mig om Getsemane
Og om din sved for mig.

William Hammond, 1719-83.

78

(Tone: Adeste Fideles.)

1 Fra Kristus paa korset der lyder et ord,
Der trøster og glæder hver synder som tror,
Det klinger saa lifligt, o hjerte giv agt!
:|:O, hør det! ja, tro det! "Nu alt er fuldbragt!":|:

2 En seier for mig han paa Golgata vandt,
Mig salighed kjøbtes med blodet som randt,
Jo, synden og straffen paa Jesus blev lagt,
:|:Han bar alt, han led alt; nu alt er fuldbragt!:|:

3 O, salige budskab! det giver mig ro,
Det glæder mit hjerte, det styrker min tro,

Mod vantroens tale det stander mig vagt;
:|:Bort mismod og vantro; thi alt er fuldbragt!:|:

4 O tænk, hvilket budskab! Kom synder og hør,
Hvad Jesus forkynder imedens han dør,
Det herligste ord, som fra korset blev sagt,
:|:O hør det, o tro det! "Nu alt er fuldbragt!":|:

C. K. Solberg, 1902.

79

(Tone: Hil dig, Frelser.)

1 Hil dig Frelser og Forsoner!
Verden dig med torne kroner;
Du det ser jeg har i sinde
Rosenkrans om kors at vinde,
Giv mig dertil mod og held!

2 Kjærligheden, hjertegløden,
Sterkere var her end døden;
Heller giver du end tager,
Ene derfor dig behager
Korsets død i vores sted.

3 Du, som har dig selv mig givet,
Lad i dig mig elske livet,
Saa for dig kun hjertet banker,
Saa kun du i mine tanker
Er den dybe sammenhæng!

4 Skjønt jeg maa som blomsten visne,
Skjønt min haand og barm maa isne;
Du, jeg tror, kan det saa mage,
At jeg døden ei skal smage;
Du betalte syndens sold.

5 Ja, jeg tror paa korsets gaade,
Gjør det, Frelser, af din naade!
Staa mig bi, naar fienden frister!
Ræk mig haand, naar øiet brister!
Sig: vi gaar til paradis!

Arnulf af Louvain, d. 1250.
Oversat af N. F. S. Grundtvig, 1783—1872.

80

(Tone: Jeg vil mig Herren love, eller: Mig hjertelig nu længes.)

1 Jeg kysser dine hænder
Med dybe naglegab,
De, som saa sælsomt vender
Til vinding alt mit tab;
De hænder, som har skrevet
Med blod og naglespids
Mit hjerte frihedsbrevet,
Min barnerets bevis.

2 De hænder, som saa bløde
Har lindret syges nød,
De, som i ørkenøde
Har ødslet ud med brød;
De hænder, som saa milde
Velsigner os de smaa,
O, at du, Frelser, vilde,
De skulde pines saa!

3 Naar jeg min haand udrakte
Til den forbudne frugt,
Du dine hænder strakte
Og modtog al min tugt.
Naar min var blodbestænket
Med uret og med had,
Din er til korset lænket
I blodets bitre bad.

4 Naar træt din vandrer nyder
Sin hvile i dit hus,
Og du os brødet bryder
Som hist i Emmaus,
Jeg kjender dig paa haanden,
Som rækker mig min mad,
Mit hjerte brænder, aanden
Blir, o, saa taareglad.

5 I disse naglers huler
Min sjæl gaar trøstig ind
Og al sin brøde skjuler,
O, dyre Frelser min!
Nu har du byttet nagler
Med scepter og med spir
Blandt tusind stjernefakler
Paa tronen af safir.

Sigvald Skavlan, f. 1839.

81 (Tone: Du ömma fadershjärta.)

1 Nu ringer himlens klokker
Udover land og by;
De kalder og de lokker;
Kom ind, i livets ly!
Kom ind, du trætte hjerte,
Du sorgbetrængte sind,
Og glem din bitre smerte!
Nu ringes paasken ind!

2 Kom ind i læ af graven,
Hvor Frelseren blev lagt.
Han har fra livsenshaven
Dig paaskeliljer bragt.
Nu rinder solen klare
Som guld af dødens hav
For dig at aabenbare,
At Krist dig livet gav.

3 Kom ind, hvor fredens palme
Sig løfter evig grøn,
Og syng din paaskesalme
Til ære for Guds Søn.
Kast af dig sorgens klæde!
Ifør dig festlig skrud!
Se op, se op med glæde,
Saa skuer du din Gud!

Wilhelm Petterseń, f. 1860.

82

(Tone: O salige stund.)

1 O, salige stund uden lige,
Han lever, han lever endnu,
Han vandrer i seierens rige;
Min sjæl, hvorfor sørgede du?
Han er ikke længer i graven,
Hvor blegnet i døden han laa,
:|:Jeg levende saa ham i haven,
Og aldrig saa skjøn jeg ham saa.:|:

2 Han lever, og jeg skal faa bringe
Hans venner det salige ord.
O, jeg, som er ringest blandt ringe,
Den mindste, han kjender paa jord,
O, jeg skal hans hilsen frembære,
O, kunde jeg synge den ud!
:|:O, kunde ei engle begjære
At gaa med saa saligt et bud!:|:

3 O, salige stund uden lige,
Han lever, han lever endnu!
Han vandrer i seierens rige;
Min sjæl, hvorfor sørgede du?
Du søgte din trøst i den døde
Og elskede gravnatten kun,
:|:Saa fik du den levende møde,
O salige, salige stund!:|:

J. Halmrast.

83

(Tone: Her vil ties.)

1 Paaskemorgen slukker sorgen,
Slukker sorgen til evig tid,
Den har os givet lyset og livet,
Lyset og livet i dagning blid,
Paaskemorgen slukker sorgen,
Slukker sorgen til evig tid.

2 Redningsmanden er opstanden,
Er opstanden i morgengry!
Helvede græder, himlen sig glæder,
Himlen sig glæder ved lovsang ny.
Redningsmanden er opstanden,
Er opstanden i morgengry!

3 Sangen toner, vor Forsoner,
Vor Forsoner til evig pris;
Han vilde bløde, for os at møde,
For os at møde i paradis.
Sangen toner, vor Forsoner,
Vor Forsoner til evig pris.

4 Englehære budskab bære,
Budskab bære med lovsang ny;
Veien de tage frem og tilbage,
Frem og tilbage: til grav, til sky.
Englehære budskab bære,
Budskab bære med lovsang ny.

5 Bødt er brøden, død er døden,
Død er døden som syndens sold,
Nu ligger graven midt i Gudshaven,
Midt i Gudshaven i Jesu vold.
Bødt er brøden, død er døden,
Død er døden som syndens sold.

N. F. S. Grundtvig, 1783-1872.

84

(Tone: Jeg ser dig, søde Lam.)

1 Jeg ser dig, søde Lam, at staa
Paa Zions bjergetop,
Men ak, den vei, du maatte gaa
Saa tung, saa trang derop!
O byrde, som paa dig var lagt,
Al syndens skyld og magt.
Saa sank du i vor jammer ned
Saa dybt, som ingen ved.

2 Uskyldig Lam, paa smertens vei
Du gaar at ofres hen,
Din kjærlighed har bundet dig
At faa os løst igjen.
Du bar og brød vort fangebaand
Med naglet fod og haand,
Du gik med seier af din grav
Og evigt liv os gav.

3 Hvor vrimler nu omkring din stol
En flok saa hvid som sne!
Hvert øie straaler som en sol
Ved dig, Guds Lam, at se.
Det ord om Jesu dyre blod,
Han for os flyde lod,
Har evigt i Guds englers sang
Den allerstørste klang.

4 Tolv tusen gange tolv — i favn
Har hver sin harpe spændt,
I panden Lammets Faders navn
Gjør denne slegt bekjendt.
Det gaar som sterke vandes lyd,
Naar de slaar an i fryd:
Guds Lam, som vandt os paradis,
Ske lov og tak og pris!

5 Tak, Fader, at du var saa god
Mod Adams faldne æt:
Din Søn for os du ofre lod
At gi os barneret!
Dig prise nu hvert aandedrag
Og hvert et hjerteslag!
Guds Lam, for alt, du for os led,
Tak, tak i evighed!

H. A. Brorson, 1694-1764.
Revideret.

Se ogsaa: Hil dig, Herre, dig ske ære, 25; Hvor kan jeg glemme dig, 53; Ved korsets fod hos Jesus, 115; Fra korset gaar et kildevæld, 117; Paa Golgata der er mit hvilested, 118; Guds ord over Golgata, 120.

4. PINSE.

85 (Tone: Det suser.)

1 Det suser i træernes kroner
Det lyser i løvsalen grønt.
Guds menigheds pinsesang toner
Omkap med smaafuglenes skjønt.

2 Der er dog en aand, som kan dale
Fra himlen i hjerterne end,
Der er dog en røst, som kan tale
Som Peters til angrende mænd.

3 Der er dog en aand, som kan føde,
Til livet og lykken igjen,
Hans aand, som i kjærlighed døde,
Men lever i kjærlighed end.

4 Ja, gudskelov endnu ved pinse
"Fra himlen der høres en lyd,"
Hvad under at øinene glinse
Som birkenes blade af fryd.

Jonas Dahl, f. 1849.

86

(Tone: Det suser.)

1 Det rødmer med dagslys i øster.
Betyder det stormveir, o Gud?
Nuvel, du kan stormene binde,
Al verden maa lystre dit bud.

2 Men varsler det pinsedagsstormen,
Den store, du sende os vil,
O, hold den da ikke tilbage;
Vi venter din Aand og din ild.

3 Vi ventet alt længe paa dagen,
Da du, Guds retfærdigheds sol.
Med livslyset skulde bestraale
Al jorden fra pol og til pol.

4 Og hør os — naar dagen oprinder,
Naar folkenes fylde gaar ind,
Lad, Herre, vor elskede kirke
Nylives ved pinsedagsvind.

5 Din kjærlighed, Herre, os tvinge
Til arbeide livsdagen ud,
Saa giver du siden os hvile
Og fest for din trone, o Gud!

6 Til maalet vi stunder og venter,
Det er jo gudsbarnenes art,
Tilkomme dit rige, o Herre,
O Jesus — ja Jesus, kom snart!

Gustav Aagaard, f. 1852.

87

(Tone: Jesus, din søde forening.)

1 Aand over aander, kom ned fra det høie,
Evig med Fader og Sønnen en Gud!
Kom, vore sjæle tilsammen at føie,
Kom at berede den himmelske brud,

Kalde, forsamle og Jesus forklare,
Bygge Guds kirke, oplyse hans folk,
Det er din gjerning, lad os den erfare,
Kom, du Guds kjærligheds mægtige tolk!

2 Himmelske trøster, din olje lad flyde
Ind udi hjerternes dybeste saar!
Styrk os i striden, og giv os at nyde
Frugten af frelsen, som alting formaar!
Skab inden i os fornyede hjerter,
Led os i sandhed, ophold os i nød,
Gjør os taalmodige midt under smerter,
Vær du vor levende kraft i vor død!

J. N. Brun, 1786.

88

(Tone: Kom, Helligaand.)

1 Det skal ei ske ved kraft og magt,
Men ved din Aand, som du har sagt,
Det skal ei ske ved mandehaand,
Men, Herre, ved din egen Aand.

2 Vor kraft og magt forgaar i hast,
Hvad selv vi bygget, atter brast;
Din Aand af død og grav ei ved;
Hans verk staar fast i evighed.

3 Han fører sandheds sag paa jord,
Og aldrig slagen bort han for;
Han stevner frem med hellig hær,
Som sandheds rene vaaben bær.

4 Han verger kirkens gamle hus,
Saa trygt det staar i stormens brus,
Med daabens bad, med korsets ord,
Med kalken klar paa alterbord.

5 Han i det skjulte bygger op
En kongestad paa bjergets top —

Jerusalem, paa fjerne vei
En skare stille hilser dig!

Gustav Jensen, f. 1845.

89

(Tone: Ack hemlös.)

1 Nu Gud være lovet for pinse paany,
Mens solglansen sitrer og flommer!
Nu klinger de klokker saa klare i sky,
Og varsler om Gudsordets sommer,
Og nu blir her deiligt at bygge og bo;
Thi Gud vil vi elske i levende tro,
Vær hilset du pinse som kommer!

2 Nu Gud være lovet for himmelens ild,
Som lyser og funkler og brænder,
Saa glade vi nu lægger hjerterne til
Og takker med løftede hænder.
Luk døren da op for den himmelske gjæst,
Saa blir der i hjerterne høitid og fest
For Aanden, som Herren os sender.

3 Saa lyser om landet det livshaabets bud
Med tindrende glans for de fromme,
Saa løfter vi hellige hænder til Gud
I bøn om at riget maa komme,
Og kommer Guds rige med høisommer glans
Da straaler for øiet den evige krans,
Som vindes, naar striden er omme.

O. T. Moe.

90

(Tone: Den signede dag.)

1 Der strømmer et lys fra Zion ud
Til jordens de dunkle dale,
Det bringer et godt og herligt bud
Fra himmelens høie sale;
Det melder om en forsonet Gud,
Som sorger og nød kan svale.

2 Fra Zion der strømmer pinseluft
Henover de øde enge;
Saa vaarblomster gror med yndig duft,
Hvor vinter der hersket længe,
Og hjerter sin glæde synger ud
Til himmelske harpestrenge.

3 Der lufter en varm og vaarlig vind
Igjennem de kolde barme,
Den mildt svaler angrens hede kind
Og skaber i hjertet varme;
Den tolker et egte fadersind,
Som slutter sig om de arme.

4 O maatte i vore hjerters vraa
Den sol sine straaler sende,
At vi kunde lys og varme faa
Og sommer foruden ende!
Guds kjærligheds ild, maa den os naa
Og glød i vor barm optænde!

O. T. Olsen, f. 1830.

Se ogsaa: Aand fra himlen, kom med naade, 1; O Helligaand, kom til os ned, 4; Kirken den er et gammelt hus, 40.

5. REFORMATIONSDAG.

91

(Tone: Ein feste Burg.)

1 Vor Gud han er saa fast en borg,
Han er vort skjold og værge,
Han hjælper os i nød og sorg,
Og ved os vel at bjerge.
Vor gamle fiende haard
Til strid imod os staar,
Stor magt og argelist
Han bruger mod os vist,
Paa jord er ei hans lige.

141422

2 Vor egen magt er intet værd,
Vi vare snart nedhugne,
Men en gaar frem i denne færd,
For ham maa alting bugne.
Vil du hans navn faa vist?
Han heder Jesus Krist,
Den høvding for Guds hær,
I ham kun frelse er,
Han marken skal beholde.

3 Om verden fuld af djævle var,
Der vilde os opsluge,
Vi frygter ei, vi med os har
Den mand, som dem kan true;
Er verdens fyrste vred
Og vil os støde ned,
Han ingen ting formaar,
Fordi alt dømt han gaar,
Et Guds ord kan ham binde.

4 Det ord de skal vel lade staá,
Og utak dertil have;
Thi Gud han vil selv med os gaa
Alt med sin aand og gave;
Og tager de vort liv,
Gods, ære, børn og viv,
Lad fare hen, lad gaa!
De kan ei mere faa,
Guds rige vi beholder.

Martin Luther, 1529.
Oversat af M. B. Landstad, 1861.

92 (Tone: Ein feste Burg.)

Guds ord, det er vort arvegods,
Det skal vor afkoms være;
Gud giv os i vor grav den ros,
Vi holdt det høit i ære!

Det er vor hjælp i nød,
Vor trøst i liv og død;
O Gud, ihvor det gaar,
Lad dog, mens verden staar,
Det i vor æt nedarves!

N. F. S. Grundtvig, 1817.

93

(Tone: Förfäras ej.)

1 Forfærdes ei, du lille hob,
Skjønt fiendeskarens larm og raab
Fra alle sider gjalde!
De jubler ved din undergang,
Men deres fryd ei bliver lang,
Thi lad ei modet falde!

2 Din sag er Guds, gaa i dit kald,
Dig trøstig i hans haand befal,
Og frygt saa ingen fare!
Han vækker kjæmper end paa jord,
Som Herrens folk og Herrens ord
Skal mandelig forsvare.

3 I Jesu navn vort haab er vist,
At Herrens fienders vold og list
Dem selv i graven fører:
De vorde skal til spot og skam,
Med os er Gud, og vi med ham,
Og seiren os tilhører!

J. M. Altenburg, 1632.
Efter J. O. Wallins oversættelse.

94

(Tone: Den signede dag.)

1 Gaa fremad til kamp Guds folk paa jord,
Bær korsmerket høit i striden,
Staa fylket i flok om sandheds ord;
Vi merker Guds tegn i tiden!

Er fienden sterk, er Herren stor,
Vor seier er evig siden.

2 De mange har stridt med sverd og blod
I trængsel og mørkets fare,
Da baal der blev reist og flammet mod
De hellige vidners skare.
De saadde Guds sæd, de tændte lys,
Det skinner som dagen klare.

3 Hver slegt da maa bygge Herrens hus,
Og løse hver tid det bundne;
Thi ellers saa synker alt i grus,
Og tabt er igjen det fundne.
Vi bærer hans kors, vi strir hans sag,
Vi værner med tro det vundne.

Andr. Bersagel, 1914.

Se ogsaa: Kirken den er et gammelt hus, 40; Det skal ei ske ved kraft og magt, 88; O tænk, naar engang samles skal, 237.

6. TAKSIGELSESDAG.

95 (Tone: Nu takker alle Gud.)

1 Nu takker alle Gud
Med hjerte, mund og hænder,
Som overflødigt godt
Os uforskyldt tilsender,
Som alt fra moders liv
Paa os har naadig tænkt!
Og al nødtørftighed
Saa rigeligen skjænkt!

2 Den evig rige Gud
Han os fremdeles unde
Sjæls glæde, ro og fred,
Han give, at vi kunde

I naade altid staa
Hos ham, og ved vor bøn:
Faa hjælp i nød og død,
Tilsidst en naadeløn!

3 Gud Fader og Guds Søn
Ske evig pris og ære,
Den værdig' Helligaand
Derhos høilovet være!
Velsignet guddom, som
Forbliver, var og er,
Vi dig i ydmyghed
Vort takkeoffer bær!

Martin Rinkart, 1648.
Ukjendt oversætter, 1740.

96

(Tone: Min sjæl, min sjæl, lov.)

1 Min sjæl, min sjæl, lov Herren,
Og alt, hvad i mig er, hans navn!
Min sjæl, min sjæl, lov Herren,
Glem ingenting af alt hans gavn!
Han, som din synd udsletter
Og læger dine saar;
Han, som dit liv opretter,
Naar du til døden gaar;
Han, som ny kraft dig sender,
Gjør alderdommen ung;
Han, som dig bær paa hænder,
Naar tiden falder tung!

2 Sit ord han lod os kjende,
Og hans velgjerninger vi ved.
Barmhjertig uden ende
Og rig paa evig miskundhed;
Han lader vreden fare
For dem, som gjøre bod,

Vil ingen salve spare
For sorg og saaret mod.
Med naaden sin og trøsten
Har han vor angest stilt,
Som vesten er fra østen
Langt synden fra os skilt.

3 Som sig en kjærlig fader
Miskunder over sine smaa,
Saa gjør vor Gud, og lader
Op naaden ny hver morgen gaa.
Han ved, vi ere ringe,
Kun støv og aske vist,
Ret som et græs i enge,
En urt, sin blomst har mist.
Naar veiret hart paafalder,
Da findes det ei mer,
Saa gaar det med vor alder,
Vort endeligt er nær.

4 Men Guds miskund alene
Den bliver fast i evighed
Hos dem, ham trolig tjene,
Hans kjære barn og menighed.
Fra himlens høie sæde
Han holder hellig vagt.
I engle, som med glæde
Er vidner til hans magt,
I sterke, I, som fare
At føre ud hans bud,
Og jordens hele skare
Stat op og lover Gud!

J. Graumann, 1540.
Oversat af M. B. Landstad, 1861.

97 (Tone: Wesley.)

1 Lover nu Herren! thi Herren at love
Det er saa liflig, den lovsang er skjøn!
Herren Jerusalem bygger og samler
Bortdrevne skarer af sit Israel!

2 Herren forbinder dem i deres smerte,
Herren helbreder en sønderbrudt aand;
Stjernerne tæller han, nævner dem alle,
Stor er hans visdom og stor er hans magt.

3 Herren ophøier dem, som sig fornedrer,
De, sig ophøier, dem slaar han til jord,
Syng med hverandre og takker nu Herren,
Pris ham med salmer og leger for ham.

4 Himlen han ogsaa med skyer bedækker,
Regn han udsender til tørstige jord,
Græsset han lader paa bjergene vokse,
Ravnunger mætter, som raaber om mad.

5 Han ei behag har i menneskers styrke,
Som sig indbilder, de trænger ham ei;
De, som ham frygter, sin naade han skjænker,
Haab kun paa Herren, du miskundhed faar.

Se ogsaa: Hellig, hellig, hellig, 13; Det er godt at synge Gud, 15; Til himlene rækker din miskundhed, 18; Stem i en sang alt folk paa jord, 24; Lov, ære, pris og herlighed, 27.

V. KRISTENLIVET.

1. KALD OG OMVENDELSE.

98 (Tone: O Gud, du fromme Gud.)

1 Idag er naadens tid,
Idag er Gud at finde,
Nu kan alvorlig flid
Hans milde hjerte vinde.

Op, op til bedrings graad
Og efter Jesus jag,
Men snart, det er mit raad,
Nu heder det: idag!

2 Se, hvor behagelig
Fremskinner naadens straale!
Men det, at bedre sig,
Kan ei forhaling taale;
Maaske din klokke slaar
Idag sit sidste slag —
Nu læges sjælesaar,
Nu heder det: idag!

3 Træng i Guds arme ind,
Og fat din Jesu hjerte,
Det koste i dit sind
Hvad end det vil for smerte;
Til kronen gaar man ei
Udi sin gode mag,
Træng ind, nu er der vei,
Nu heder det: idag!

4 Det er en liden stund,
Saa lukkes himlens døre;
Begræd de mange pund,
Endnu er naaden større,
Og vinker dig henind
I Jesu favnetag;
Men skynd dig som en hind,
Nu heder det: idag!

Tysk.
Oversat af H. A. Brorson, 1694—1764.

99 (Tone: Come, Ye Disconsolate.)

1 Kom, du bedrøvede, sørgende hjerte,
Kom til Guds trone, hvor kjærlighed bor;

Kom med dit saarede sind og din smerte;
Himlen kan læge al kummer paa jord.

2 Trøst for bekymrede, lys for vildfarende,
Haab for hver angrende synder, som tror;
Her taler trøsteren, kjærlig forklarende:
Himlen kan læge al kummer paa jord.

3 Her har du livets brød; levende vande
Sprudler fra kilder blandt hærskarers kor;
Kom til Guds hjerte, da skal du sande:
Himlen kan læge al kummer paa jord.

V. 1—2. Thomas Moore, 1816.
V. 3. T. Hastings, 1832.
Oversat af Knute Nelson, f. 1843.

100

(Tone: Hederosen.)

1 Synder, for dit hjertes dør
Herren staar og banker,
Kjære sjæl, hans banken hør!
Tænk, hvor ilde du dig gjør,
At du borte vanker!
Synder, synder, synder hør,
Naar din Frelser banker.

2 Se Guds dyre offerlam,
Hør, hvor kaldet lyder.
Arme synder, løb til ham.
Frelse fra al synd og skam
Han dig frit tilbyder.
Synder, synder, kom igjen,
Hør, hvor Jesus kalder.

3 Kom til mig, o Jesus god!
Aabne selv mit hjerte,
To mig i dit dyre blod,

Denne skjønne rensningsflod,
Fra al synd og smerte,
Jesus, Jesus, Jesus god,
Bo du i mit hjerte!

Joel Blomqvist.

101

(Tone: Der blir noget i himlen.)

1 Der er endnu et rum indved Frelserens bryst,
Der er endnu et skjul i hans saar.
Hver en synder, som nu vender om fra sin lyst,
Salig tilflugt hos Frelseren faar.

2 Der er endnu et rum i det himmelske hjem,
End et rum for hver flakkende fod.
Hvorfor vandre saa hjemløs og tumle sig frem,
Naar vor Fader vil være saa god?

3 Lad os aabne vor sjæl og gi Frelseren plads!
Lad os trøstig fly hjem med vor sorg!
Og de fanger, som er i den ondes palads:
Kald dem hjem til den sterkeres borg!

E. Hove.

102

(Tone: Apostlerne sad.)

1 Saa vide om land, som sol mon gaa,
Ei menneskesjæl er at finde,
Som Herrens naade ei ved at naa,
Naar hjertet ham gjerne vil vinde.

2 Han ser hver en længsel i sjælens grund,
Som efter det evige higer,
Han hører hvert suk, som i nattens stund
Fra dybet til himmelen stiger.

3 Og var du end skjult i den mørkeste vraa,
Og kjendte dig ingen paa jorden,
Og var du blandt alle, som sorgfulde gaa,
Den allerelendigste vorden, —

4 Ja, taarnet sig synder som bjerge i sky,
Og sortnede alt for dit øie,
Og blev hvert minde dig tungt som bly,
Og saa du kun lyn i det høie:

5 O, higer din sjæl imod sandheds Gud,
Og kalder paa ham du derinde,
Han ved dog vei for sit naadesbud,
Din Frelser du dog skal finde.

6 Og finder du ham, da finder du alt,
Hvad hjertet kan evig begjære;
Da reiser sig fluks hvert haab, som faldt,
Og blegner saa aldrig mere.

W. A. Wexels, 1797-1866.

103

(Tone: Hvo ved, hvor nær.)

1 Naar synderen ret ser sin vaade,
I sjælen dybt besværet gaar,
Og Jesus kommer med sin naade
Og lægger den paa hjertets saar,
Da slukkes sorgen salig ud,
Da blir der glæde stor i Gud.

2 Han staar for døren nu og banker,
Og, hvor der lades op med bøn,
Der gaar han ind og sjæle sanker,
Og holder nadverd sød i løn —
Tænk! under dit det ringe tag,
Hvor blev det dig en salig dag!

3 Han staar for døren nu og banker,
O dyre sjæl, giv agt derpaa!
Fornegt ham ei i dine tanker,
Og lad ham dog ei ude staa!
Jeg siger i mit stille sind:
Du Guds velsignede, kom ind!

4 Kom ind til mig og alle mine,
Og bliv vort hjertes trøsteskat!
Kom ind med lys til alle hine,
Som bo endnu i dødens nat!
Jeg siger i mit stille sind:
Du Guds velsignede, kom ind!

M. B. Landstad, 1802-80.

104

(Tone: St. Hilda.)

1 O Jesus, du staar endnu
For hjertets lukte dør
Sagtmodig, ydmyg venter
Saa kjærlig nu som før.
Og vi, som kristennavnet
Og korsets merke bær,
Saa skamløst for dig stænger
Og lar dig vente der!

2 O Jesus, end du banker
Med naglestukket haand,
Dit hoved tornekronet,
Bedrøvet dybt din aand!
O kjærlighed saa bundløs,
O synd, dit træske spil:
En kjærlig Frelser banker,
Og døren stænges til!

3 O Jesus, end du kalder
Med stille, kjærlig røst:
Mit barn, giv mig dit hjerte,
Mit blod har dig gjenløst.
Med angersgraad, o Frelser,
Vi aabner nu og ber:
Kom ind, kom ind, bliv hos os,
Forlad os aldrig mer!

William W. How, 1867.
Oversat af V. E. Bøe, 1914.

105

(Tone: Som tørstige hjort.)

1 Du tørster, o sjæl, om du ikke
Forstaar det — du tørster mod Gud.
Hvad verden dig byder at drikke —
Om saa du tilbunds drak det ud —
Er eddik, som tørsten forøger;
Den stilles ei, førend du søger
Forsoning og samfund med Gud.

2 Men det er i Kristus at vinde;
I kirkens det hellige kor —
Hans kjærlighed evig til minde —
Der blinker hans kalk paa hans bord.
O kom med Samarias kvinde
I ham din Messias at finde,
Som tusinder før det erfor.

3 Og du, som ved Babylons strænder
Din harpe paa pilene hang,
Skal tage den atter i hænder
Og vandre mod Zion med sang.
Til engang ved livsflodens strømme,
Forundret, som var det i drømme,
Du evig kan stille din trang.

Jonas Dahl, f. 1849.

106

(Tone: Har du mod.)

1 Har du mod at følge Jesus,
Hvad det end skal koste dig?
Har du mod naar verden haaner
Og til modstand reiser sig?
Har du mod at bli en kristen,
Tage skridtet rigtig ud?
Tør du ikke nu begynde —
O, hvor gaar det da tilslut!

2 Staden, som paa bjerget ligger,
Ingenlunde skjules kan.
Saa og troen ei fordølges,
Som er levende og sand.
Ak, om Kristus kun er bleven
For dit hjerte rigtig stor,
Se, da maa du vist bekjende
Frit for verden, hvad du tror.

3 Verdens ugunst eller bifald
Gjælder siden intet mer;
Kristi ære blir det ene,
Hvorpaa troen altid ser.
Prøv dig ret — det gjælder livet;
Den, som ei er med, er mod.
Har du hidtil trodset Herren,
Fald idag for korsets fod.

4 Bed om naade, bed om livet
Blot i Jesu Kristi blod,
Bed om mod at følge Jesus,
Bed om helligt heltemod.
O betænk dog, hvad det koster,
Nu itide dig bered;
Korset først og siden kronen,
Strid — og siden evig fred.

Lina Sandell, d. 1903.

107

(Tone: Dyb af naade.)

1 Dyb af naade, underlig,
Er der endnu rum for mig?
Har forladelse du mer?
Jeg den største synder er.

2 Jeg har staat din Aand imod,
Vandret borte langt fra dig,

Trampet paa dit dyre blod,
Er der endnu rum for mig?

3 Ak, jeg er saa kold og død,
Føler bare synd i mig!
Faar jeg komme med min nød,
Er der endnu rum for mig?

4 Dyb af naade, underlig,
Er der endnu rum for mig?
Har min sjæl endnu du kjær?
O, saa frels mig, som jeg er!

Charles Wesley, 1708-88.

108

(Tone: Naar engang i fjerne, eller: Hold the Fort.)

1 Venner, se, hvor tiden iler
Frem med ørnens fart,
Og paa sine vinger bærer
Os til maalet snart.
Døden kommer, ja den kommer,
River os herfra;
Men hvor tænker du at lande,
Broder, søster, da?

2 Ak, hvor mange tiden spilder,
Salighed forsmaar,
Og maa lide evig ilde,
Naar de herfra gaar,
Et er nødigt: kjøber tiden,
Ordner eders sag,
Slipper verden, flyr til Jesus
Nu paa naadens dag.

3 Gamle synder, Jesus venter,
Hyrden paa sit faar,
Vil du vandre borte længer,
Dømt ihvor du gaar?

Hør hans røst og lad dig sige,
Tungt er syndens aag,
Løb hen ind i naadens rige,
Skynd dig nu i dag.

4 Unge sjæl, som pakten svigtet,
Se, din sjæleven
Staar med blodig haand og side,
Vinker til dig hen:
Træd ei længer paa min smerte
Med din synd og skam,
Men vend om fra syndens veie,
O mit lam, mit lam!

5 Er her mange, som vil sige
Syndens vei farvel?
Det bereder himlen glæde,
Ja for hver en sjæl.
Og du Herrens flok paa jorden,
Som i striden gaar,
Stemmer op i himmelsk orden:
Jesus fandt sit faar!

6 Tænk, naar alle frem der møder
Hist hos Gud engang
Og i jubeltoner støder,
Synger Lammets sang.
Da skal striden her paa jorden
Glemmes, o, saa let,
Brødre, søstre, vaager, beder,
Se klenodiet!

Chr. Brohaugh, 1831-1908.

109

(Tone: Kun et skridt.)

Kun et skridt, kun et skridt, du som tvilende staar,
Og som ved, at det ikke bær hjem:

Det vil vinde dig vei, det vil aabne dig aar
Fyldt af fred, faar det føre dig frem.
Kun et skridt over grænsen fra verden til Gud,
Har du mod, har du mod til at ta det helt ud,
Et skridt ifra verden til Gud?

2 Kun et ord, kun et ord, fra det fremmede land
Baaret hjem til den ventende far:
Det vil lette dit sind, det vil løfte din stand,
Det vil fjerne det tyngste, du bar.
Kun et ord i din angst og din nød op til Gud,
Kan du tro, kan du tro, det vil redde dig ud,
Et ord ifra dig til din Gud?

3 Kun et blik, kun et blik ifra smerternes sted,
Der hvor Herren af kjærlighed dør:
Det vil sone din synd, det vil give dig fred,
Som du aldrig fik eie den før.
Kun et blik til din fattige sjæl ifra ham,
Dette blik, som slog ned i din nød og din skam,
O, saa du det blik ifra ham?

H. A. Urseth, 1891.

110

(Tone: Hvor salig er.)

1 Hvor salig er den lille flok,
Som Jesus kjendes ved!
I ham, sin Frelser, har den nok
Nu og i evighed.
I kjærlighed, i haab og tro
Den vandrer her, og hist skal bo
Med ham, naar haab og tro forgaar,
Men kjærlighed bestaar.

2 Min Jesus, er jeg en af dem?
Vil du mig kalde din?
Staar jeg for dig som hine fem
Med lys i lampen min?

O, lad mig ei til hvile gaa,
Før jeg herom kan vished faa,
Før du kan faa det svar af mig:
Du ved, jeg elsker dig.

3 Og maatte det med graad end ske,
At saadant svar jeg gav,
Saa vil du naadig til mig se
Og tørre taaren af!
Ja naar kun du, som alting ved,
Hos mig kan finde kjærlighed
Og kjende mig iblandt din flok
Som din, saa har jeg nok.

N. J. Holm, 1829.

Se ogsaa: Herren idag hos os indtog, 12; Kom, sørgende hjerte, 35; Tiden svinder, tiden rinder, 71; Hvad vindes paa verdens, 73; Kald dem ind hver stakkels synder, 166; Har du ei lyst til i himlen at komme, 214.

2. TRO OG RETFÆRDIGGJØRELSE.

111

(Tone: O Jesus Krist, jeg flyr.)

1 O Jesus Krist, jeg flyr til dig,
Lad mig din naade faa!
Men vender du dig bort fra mig,
Hvorhen skal jeg da gaa?

2 Foruden dig er paa vor jord
Ei nogen Frelsermand;
Du ene har det livets ord,
Som syndre frelse kan.

3 Jeg beder dig, o Jesus god,
Min synd du mig tilgiv;
Lad sjælen renses i dit blod,
Og giv mig evigt liv.

4 Giv hjertet kraft og sjælen ro,
Min Gud, af naade fuld,
At jeg kan leve ved min tro
Retfærdig, tro og huld.

5 Da skal jeg stadig prise dig,
I dine fodspor gaa,
Og af dit kors kun rose mig,
Til kronen jeg kan faa.

112

(Tone: Crucifix, eller: Aurelia.)

1 Jeg bær min synd til Jesus,
Han tager den paa sig,
Og med sin død han frelser
Fra død evindelig.
Jeg bær min skyld til Jesus,
Ved ham det blot kan ske,
At jeg i blodet tvættes
Saa ren og hvid som sne.

2 Jeg bær min nød til Jesus,
Min læge stor paa jord:
Han lindrer mine smerter
Og sender trøstens ord.
Jeg bær al sorg til Jesus,
Al kval og alle saar;
Han vil mig altid hjælpe;
Thi han det vel forstaar.

3 Jeg ligne vil min Jesus,
Sagtmodig, øm og mild;
I alt hans sande billed
Jeg gjerne blive vil.
Jeg gjerne vil til Jesus
Iblandt en skare stor
For evig ham at prise
Blandt tusen engles kor.

Horatius Bonar, 1843.
Oversat af A. Mortensen.

113

(Tone: Woodward.)

1 Just som jeg er, jeg flyr til dig,
Som har udgydt dit blod for mig
Og vandret korsets tunge vei;
O tag imod mig, du Guds Lam!

2 Just som jeg er, med hver en plet,
Hjertet saa ondt og uberedt,
Ene dit blod kan rense det;
O tag imod mig, du Guds Lam!

3 Just som jeg er, kun at jeg tror,
Hvad du har sagt mig i dit ord,
Og ved, min syndeskyld er stor;
O tag imod mig, du Guds Lam!

4 Just som jeg er, gjør mig til din,
Omdan og rens mit onde sind,
Saa du i hjertet kan gaa ind;
O tag imod mig, du Guds Lam!

Charlotte Elliott, 1836.
Oversættelse fra "Sions Harpe".

114

(Tone: I Jesus søger jeg.)

1 I Jesus søger jeg min fred,
Al verden har kun smerte,
Hans vunder er mit blivested,
Der hviler sig mit hjerte;
Der kan jeg bo i stille ro,
Der findes alt det, som min tro
Saa længselsfuld begjærte.

2 Indtil jeg fandt det kildespring,
Gik jeg paa tørre veie,
Jeg søgte trøst i mange ting,
Som kunde ei fornøie

Den sjæls attraa, som i mig laa,
Og endda ei jeg tænkte paa,
At søge til det høie.

3 Da ynkedes du over mig,
Og drog mig usle daare
Ved naadens kald: Kom hid til mig,
Her skal du bedre fare!
Immanuel alene vel
Husvale kan din arme sjæl
Og frelse af al fare!

4 Ak, maatte jeg kun idelig
Ved dig, min Jesus, hænge!
Ak, maatte kun min sjæl i dig
Sig daglig dybt indtrænge!
Saa fik jeg fred, saa fandt jeg sted
For duens trætte fodefjed,
Endog det varet længe!

Erik Pontoppidan (?), 1740.

115

(Tone: St. Christopher.)

1 Ved korsets fod hos Jesus
Jeg vil saa gjerne staa,
Der finder jeg en klippegrund,
Som jeg kan hvile paa,
Det er mit hjem i vildsom ørk,
En stille, sikker havn,
Paa min vandring i et fremmed land,
Gjennem farer, nød og savn.

2 O hjælp i sjæleangest,
O trygge tilflugtssted!
Ved korsets fod hos Frelseren
Der fandt mit hjerte fred.
Som Jakob i et natligt syn
Saa himlen aabne sig,

Kan jeg stigen se fra Jesu kors,
Hvor Guds engle vinker mig.

3 Ei langt fra korsets skygge
Der er en aaben grav,
Og rædsom, mørk er dødens nat,
Som den omgives af;
Men mellem os er Jesu kors,
I himmelsk glans det staar
Lig en stjerne paa den mørke vei,
Hvorfra liv og lys udgaar.

4 Ved troens blik jeg stundom
Faar se paa korsets træ
Den Herre Jesus naglet fast
Og lide dødens ve.
O, under af Guds kjærlighed!
O, naade høi og rig!
At min kjære Frelser vilde dø
For en ussel orm som mig!

5 Ved korsets fod hos Jesus,
Der har mit hjerte fred;
Og aldrig mere vil jeg gaa
Fra dette sikre sted.
Hvad verden end kan byde mig,
Jeg agter alt for tant;
Men jeg roser mig af Kristi kors,
Hvor fred med Gud jeg fandt.

Elizabeth C. Clephane, 1872.
Oversat af Elevine Heede, d. 1883.

116

(Tone: Toplady.)

1 Klippe sterk, som brast for mig,
Lad mig skjule mig i dig!
Lad dit dyrebare blod,
Underfulde frelsens flod,

Som fra synd har frelse bragt,
Fri mig fra dens skyld og magt!

2 Stræver jeg, ei alt mit kav
Kan opfylde lovens krav,
Om jeg al min kraft opbød,
Om min taare altid flød,
Det ei hjalp det mindste gran,
Du alene frelse kan.

3 Ingen gave har jeg med,
Falder kun for korset ned,
Nøgen, du faar klæde mig,
Hjælpeløs jeg ser til dig.
Jeg flyr kun til kilden hen,
Du faar rense synderen.

4 Mens jeg lever frisk og sund,
Og naar nær er dødens stund,
Og naar gjennem dødens dal
Bævende jeg vandre skal,
Klippe du, som brast for mig,
Lad mig skjule mig i dig!

A. M. Toplady, 1776.
Oversat af Hans Nielsen Hauge, 1884.

117

(Tone: Cowper, eller: Op alle, som paa jorden bor.)

1 Fra korset gaar et kildevæld
Med lægedom saa god,
Hvor synderen i gry og kveld
:|:Kan finde helsebod.:|:

2 For røveren i dødens stund
Sprang denne kilde frem;
Jeg, syg som han i hjertets grund,
:|:Til den mig slæber hen!:|:

3 Der vil jeg faa et frelsens bad,
Til livet vorde sterk,

Faa kraft at tolke barneglad
:|:Min frelses underverk.:|:

4 Min lovsang, her paa jorden tændt,
Skal hisset vare ved,
Naar jeg i kor mod tronen vendt,
:|:Gaar frem i herlighed.:|:

William Cowper, 1731-1800.
Oversat af O. T. Olsen, f. 1830.

118

(Tone: Consolation.)

1 Paa Golgata der er mit hvilested,
Der ser jeg Jesu store kjærlighed.
Jeg ser den i de korsets dybe saar,
Hvorfra mit hjerte daglig kraften faar.

2 Ak, korsets træ, mit søde livets træ,
Der har min trætte sjæl saa saligt læ.
Jeg som en synder ser mig hver en stund
Og derfor være maa paa blodets grund.

3 Der har jeg daglig adgang til min Gud,
Thi al min synd ved blodet slettes ud;
Der kan jeg stamme paa mit abbaraab
Og rose mig af herlighedens haab.

4 Ak, maatte sjælen altid hvile fast
Paa denne grund, hvor Jesu hjerte brast,
Og have livet i hans dybe saar,
Da ved jeg vist, der blir et sabbatsaar.

119

(Tone: Whiter than Snow.)

1 O Jesus! jeg kommer, saa fattig jeg er,
Jeg ved, du til syndere naadigen ser;
Ak, intet jeg eier, kun synder og ve,
Men to mig, saa bliver jeg hvidere end sne.

KOR: Hvidere end sne, ja, hvidere end sne.
O to mig, saa bliver jeg hvidere end sne.

2 O Jesus! jeg vilde saa gjerne for dig
I hellighed vandre hvert trin paa min vei,
Dog faar jeg af synder kun flere at se,
Men to mig, saa bliver jeg hvidere end sne.

3 Jeg hviler paa blodet, jeg ved ikke mer,
O, lad mig faa elske dig, saadan jeg er,
Ak, intet jeg eier, kun synder og ve,
Men to mig, saa bliver jeg hvidere end sne.

James Nicholson, 1871.

120

(Tone: Saa vil vi nu sige.)

1 Guds ord over Golgata spredte sit lys,
Forklaret korsfæstelsens under;
Jeg øiner nu klart, hvad jeg anet ei nys,
Har fred i de blødende vunder.
Guds Søn, da han led,
Har traadt i mit sted,
Hans blod, det har gjælden udslettet.

2 Nu bor jeg ved korset, vil aldrig derfra,
Før brusten er støvhyllets hytte;
Saa flytter jeg gjerne med Jesus, thi da
Skal korset med himlen jeg bytte,
Og freden, som her
Var forsmag, skal der
I evighed fylde mit hjerte.

Chr. Knudsen, f. 1843.

121

(Tone: Near the Cross.)

1 Jesus, hold mig nær dit kors,
Der en livets kilde
Fuld og fri med lægedom
Flyder aarle, silde.

KOR: Blot dit kors, blot dit kors
Er min ros og ære,
Til min frelste sjæl naar hjem
Livets krans at bære.

2 Ved dit kors den bange sjæl
Fred og frelse finder,
Morgenstjernen klar og skjær
Der for hjertet rinder.

3 Ved dit kors, o du Guds Lam!
Lad mig kraften finde,
At jeg maa i livets strid
Daglig seier vinde.

4 Ved dit kors jeg vaager, ber,
Haaber, stoler, venter,
Til den gyldne strand jeg ser,
Og du hjem mig henter.

Fanny J. Crosby, 1867.
Oversat af V. E. Bøe, 1914.

122

(Tone: Bliv med din store naade.)

1 At tro, det er at lægge
Sig ned ved korsets fod
Og begge arme strække
Vor Herre Krist imod.

2 At tro, det er at slippe
Sin egen herlighed
Og fly til naadens klippe,
Til Jesu kjærlighed.

3 At tro, det er at bygge
Sit liv paa Herrens ord
Og søge fred og lykke
Kun der, hvor Jesus bor.

4 At tro, det er at hvile
Paa hans fuldbragte verk,
I døden kunne smile,
I sorgen være sterk,

5 At tro, det er at takke;
Guds vei er naadens vei;
Gaar tidt det opad bakke,
Gudsbarnet klager ei.

6 At tro, det er at tage
Sin Frelser fast i haand
Og vandre alle dage
Veiledet af hans Aand.

Fra "Hjemlandstoner" (Dansk).

123

(Tone: Her en kilde.)

1 Her en kilde rinder,
Salig, hvo den finder.
Den er dyb, men klar,
Gjemt, men aabenbar.

2 Om du der dig tvætter,
Den hver plet udsletter;
Thi den kilden god
Er Immanuels blod.

3 Røveren i nøden
Der fandt liv i døden!
Jeg — saa ond som han —
Samme balsam fandt.

4 Dyre livsens kilde!
Herren saa det vilde:
Evig lægedom
Derfra til os kom.

5 Syge der skal både,
Sørgende bli glade,
Indtil Lammets brud
Staar i straaleskrud.

Betty Ehrensborg.

124

(Tone: Martyn.)

1 Jesus, du min sjæl har kjær,
Til dit hjerte vil jeg fly;
Dybest bølger bruser nær,
Nær er stormens sorte sky.
Slut mig, Frelser, i din favn,
Under livets storm og strid;
Før mig frelst til himlens havn,
Gjør min sidste time blid!

2 Anden tilflugt jeg ei har,
Kun til dig jeg klynger mig;
Slip mig ei, vær mit forsvar,
Støt, bevar, og trøst du mig!
Alt mit haab til dig er sat, —
Til din naade altid ny, —
Lad mig hvile, træt og mat,
Under dine vingers ly.

3 Jesus, du for mig er alt —
Alt til liv og salighed.
Reis den, som i synden faldt,
Syge læg, og blinde led!
Helligt er dit frelsernavn,
Hvad jeg er det bedst du ved;
Mine synder, mine savn,
Dæk med din retfærdighed!

4 Naadens fylde er hos dig,
Drag med naaden til mig ind!

Al min synd forlad du mig,
Rens mit hjerte, sjæl og sind!
Livets kilde, læsk min sjæl,
Og mit hjertes kilde bliv!
Væld frem der, du livets væld,
Væld frem til et evigt liv!

Charles Wesley, 1740.
Oversat af C. Døving, 1914.

125

(Tone: Om nogen mig.)

1 Om nogen nu mig spørge vil
Om grund til salighed,
Og om der hører mere til,
Som man bør have med
Foruden Jesu saar og blod,
Som han for verden flyde lod,
Jeg svarer med et freidigt mod:
Min grund er Jesu blod!

2 Det er den faste klippegrund,
Som jeg nu bygger paa.
Ved den jeg skal til sidste stund,
Ja evig vel bestaa.
Og naar jeg ud af verden gaar,
Da synger jeg om Jesu saar;
Thi Lammets blod, o tænk hvor stort:
Det aabner himlens port!

3 Hav tak du milde Frelsere
For denne livsens flod,
Som du for mig paa korsets træ
Saa kjærlig flyde lod
Ud af din sides aabne saar!
Fuldkommen trøst jeg deri faar,
Naar mine øine dig skal se,
Min blodig Frelsere.

126

(Tone: Søde Jesus.)

1 Ser jeg mig i verden om,
Tænker paa de svundne dage,
Hvad der gik, og hvad der kom,
Og hvad endnu staar tilbage:
Nei, for al den ting jeg vidste
Kan jeg ei min Jesus miste!

2 Ser jeg livets mange brøst,
Jordens ve og dybe smerte,
Strid, forvirring, onde lyst,
Kjender dommen i mit hjerte:
Naar jeg saa i graad maa briste,
Ak, hvor kan jeg Jesus miste!

3 Strider jeg den gode strid,
Gaar jeg paa de stier trange,
Rædsom mørk er mangen tid,
Sjælen tung og træt og bange;
Onde magter vil mig friste,
Ak, hvor kan jeg Jesus miste!

4 Svag er ofte troens magt,
Kjærlighedens alt for ringe,
Og jeg ved, at Gud har sagt:
Du skal mig dit hjerte bringe!
Verden vil til sig det vriste,
Ak, hvor kan jeg Jesus miste!

5 Aldrig, aldrig jeg min trøst
Slippe kan i jordens dale.
Du, som har min sjæl forløst,
Og som kan den bedst husvale,
I dit navn mit hjerte briste!
Saa skal jeg dig aldrig miste.

M. B. Landstad, 1802-80.

Se ogsaa: Jesus, livets kilde, 3; Jesus, som iblandt os staar, 10; O, at jeg kunde min Jesus prise, 22; Kan du

synge den nye sangen, 23; Hil dig, Herre, dig ske ære, 25; Jeg er frelst og dyrekjøbt, 47; O gik min konge og min Gud, 76; Fra Kristus paa korset, 78; Jeg kysser dine hænder, 80; Jeg ser dig, søde Lam, 84.

3. TILLID OG FORTRØSTNING.

127 (Tone: Mit pilgrimsliv.)

1 Vær stille, min sjæl,
Vær stille, min sjæl.
Vær stille for Herren, din Gud!
Vær stille; thi han
Er Herren, som kan
Af trængselen føre dig ud!

2 Vær stille, min sjæl,
For Herren, din Gud;
Hos ham ei omskiftelse er.
Han er, hvad han var,
Han var, hvad han er,
Og alt, hvad han lover, det sker.

3 Vær stille, min sjæl,
For Herren, din Gud;
Han ved, hvad der tjener dig bedst,
Han styrer det saa,
At alle ting maa
Til gavn for dig blive tilsidst.

4 Vær stille, min sjæl,
For Herren, din Gud;
Thi sørge han vil for dit vel.
Er verden end vrang
Og veien end trang,
Gud er dog din klippe, din del.

5 Vær stille, min sjæl,
Og hvil i Guds Søn,

Saa skal du beskjæmmet ei bli.
Taalmodighed kun
En kort liden stund,
Saa skal du hans herlighed se!

Dansk.

128

(Tone: Lyksalig.)

1 Lyksalig, lyksalig hver sjæl, som har fred!
Dog ingen kjender dagen, før solen gaar ned.

2 Paa jorden ei lever saa salig en sjæl,
Jo lykken kan omskiftes fra morgen til kveld.

3 Guds barn kan sig glæde som blomster ved gry,
Skal selv de ligge knust under aftenens sky.

4 Lyksalig, lyksalig, hver sjæl, som har fred!
Guds fred er sjælesolen, som aldrig gaar ned.

B. S. Ingemann, 1789-1862.

129

(Tone: Tryggare kan ingen vara.)

1 Ingen er saa tryg for fare
Som Guds lille barneskare,
Fuglen ei i skjul bag løvet,
Stjernen ei høit over støvet.

2 Herren selv paa Zions bjerge
For sit folk er skjold og værge,
Vil sig over os forbarme,
Bære os paa faderarme.

3 Ingen nød og ingen lykke
Fra hans favn os bort skal rykke;
Han, den bedste ven blandt venner,
Al vor trang og længsel kjender.

4 Vore hovedhaar han tæller,
Hver en taare, som vi fælder;
Han os føder og os klæder,
Midt i sorgen han os glæder.

5 Glæd dig da, du lille skare;
Jakobs Gud vil dig bevare!
Paa hans mindste vink maa alle
Fiender til jorden falde.

6 Om han tager eller giver,
Samme Fader han dog bliver,
Og hans maal er kun det ene:
Barnets sande vel at tjene.

Lina Sandell, d. 1903.
Oversættelse fra "Missionssangbog".

130

(Tone: Hiding in Thee.)

1 Du evige klippe, hos dig er der ly,
Til dig i sin trængsel vil sjælene fly;
Om fattig, uværdig, dog trøster du mig,
O, evige klippe, jeg kommer til dig.

Kor: Kommer til dig, kommer til dig,
O, evige klippe, jeg kommer til dig.

2 I glæde, i trængsel, i liv og i død,
I armod og sygdom, i angest og nød,
Naar ondskabens hære vil anfalde mig,
Da, evige klippe, jeg kommer til dig.

3 Her ofte i livet jeg løb til min borg,
Naar nøden var stor, og der græd ud min sorg.
Ved enden, naar dødsbudet kommer til mig,
Da, evige klippe, jeg kommer til dig.

William O. Cushing, 1876.
Oversættelse fra "Zions Sange".

131

(Tone: Heavenly Love.)

1 Velt alle dine veie
Og al din hjertesorg

Paa ham, som har i eie
Den hele himlens borg!
Han, som kan stormen binde,
Og bryde bølgen blaa,
Han skal og veien finde,
Hvorpaa din fod kan gaa.

2 Paa Herren du dig støtte,
Om det dig vel skal gaa,
Hans gjerning maa du nytte,
Om din skal kunne staa;
Af sorg og selvgjort plage
Der kommer intet ud,
Thi intet kan du tage,
Alt kan du faa af Gud.

3 Vei har du alle steder,
Paa virke ingen trang,
Velsignelser du spreder
Og lys paa al din gang,
Din agt kan ingen hindre,
Din omhu blir ei træt,
Før glædestraaler tindre
I øine, som har grædt.

Paul Gerhardt, 1607-76.
Oversat af M. B. Landstad, 1861.

132 (Tone: Min lod faldt mig liflig.)

1 Hvor deilig, naar taarnhøie bølgerne gaa,
At altid jeg trygt tør forlade mig paa
Den Gud, i hvis omsorg fra barn jeg har staat,
:|:Jeg ved ikke noget, som gjør mig saa godt.:|:

2 Hvor deilig, naar angeren kvæler mit mod,
At Jesus har sonet for mig med sit blod,
Den salve paa saaret, som synden har slaat,
:|:Jeg ved ikke noget, som gjør mig saa godt.:|:

3 Hvor deilig, at have det godt med sin Gud
Og vide, det varer en evighed ud,
Af himmelens havn have landkjending faat,
:|:Jeg ved ikke noget, som gjør mig saa godt.:|:
Jonas Dahl, f. 1849.

133

(Tone: He Leadeth Me.)

1 Han leder mig! Hvad himmelsk trøst
Den sikre vished gir mit bryst;
Hvor end jeg er, hvad end jeg gjør,
Jeg trygt paa Jesus stole tør.

Kor: Han leder mig, han leder mig,
Ja, ved sin haand, han leder mig!
O, at jeg lydig følge maa
Og altid i hans fodspor gaa!

2 Snart gjennem sorgens mørke dal,
Snart gjennem glædens blomstersal
Ved stille bæk, paa ørknens sand,
Saa fast og sikkert leder han.

3 Lær mig, o Gud, at slutte ind
Min haand foruden knur i din,
Fornøiet med hvad lod jeg faar,
Blot at jeg ved, du med mig gaar.

4 Og naar mit jordeløb er endt,
I dødens nat er stjernen tændt,
Min kjæp, min stav, min hyrde god
Mig bærer gjennem Jordans flod.
Joseph H. Gilmore, 1861.
Oversat af Johan Lunde, 1902.

134

(Tone: Pilot.)

1 Jesus, Frelser, tag mit ror!
Jeg er tryg, er du ombord,

Dybt er vandet under mig,
Blinde skjær er paa min vei;
Lad dit kart og dit kompas
Vise mig hver stund min plads.

2 Som en moders milde røst
Lyder ængstet barn til trøst,
Saadan paa et ord af dig
Storm og bølge lægger sig.
Underfuldt at oprørt hav
Kues af din herskerstav!

3 Naar tilsidst i brænding svær
Jeg mig kjender hjemmet nær,
Lad mig høre da dit ord:
Frygt ei, jeg er med ombord!
Men indtil jeg naar hin kyst,
Lad mig hvile ved dit bryst!

Edward Hopper, 1871.
Oversættelse fra "Kirkeklokkens Sange" (dansk).

135 (Tone: O maa jeg, min Jesus.)

1 Hvor Herren mig fører, tilfreds jeg vil gaa
Om stykkevis veien er slem;
Og bliver jeg mødig, jeg frem dog skal naa
Til himmelens salige hjem.

2 Thi aldrig har Herren gjort byrderne slig,
At barnene sank under dem;
Er trængselen stor, saa er bistanden rig
Fra ham, som kan hjælpe os frem.

3 Vi derpaa kan stole, at være han vil
Med sine hver eneste stund
Og trofast omhegne hver enkelt, indtil
Han øiet har lukket til blund.

L. P. Thorkveen, 1910.

136

(Tone: Lux Benigna.)

1 Led, klare lys, igjennem skyggers land,
Led du mig frem!
Mørk natten er, fjernt endnu hjemmets rand,
Led du mig frem!
Styr du min fod; at se min fremtids vei
Jeg ønsker ei, et skridt er nok for mig.

2 Jeg ikke altid lydig bad, at du
Mig ledet frem,
Jeg valgte heller selv min vei, men nu
Led du mig frem!
Jeg elsket verdens pragt, gjenstridig, haard,
Trods tvil og frygt. O glem de svundne aar!

3 Som hidindtil, din kraft fremdeles skal
Mig lede frem,
Trygt over krat og strøm og dyb og dal
Til lysets hjem,
Hvor morgen gryr med gjensynsglæde stor
Blandt kjære, som jeg savnet dybt paa jord.

4 Men indtil da, paa livets trange vei,
Hvor du gaar frem,
O Frelser, led i barnlig tro paa dig
Til Gud mig hjem, —
Til salig hvile efter jordens strid
I livets lys og fred til evig tid!

J. H. Newman, 1833.
V. 4, H. Bickerstedt, 1876.
Oversat af V. E. Bøe, 1914.

Se ogsaa: Hvilken ven vi har i Jesus, 32; Dit navn, Jesus, lokker mig, 33; Kom, sørgende hjerte, 35; Herre, mit hjerte, 37; Gaa mig ei forbi, o Frelser, 38; ig alting til Jesus, 39; Kom, du bedrøvede, 99; O Je- rist, jeg flyr til dig, 111; I Jesus søger jeg min f 14; Klippe sterk, som brast for mig, 116; At tro r at lægge, 122; Jesus, du min sjæl har kjær, 1

Ser jeg mig i verden om, 126; Jeg trænger dig hve stund, 144; Jesus, det eneste, 147; Saa tag da min hænder, 151; Kom tillidsfuldt, lille, 191.

4. KRISTI EFTERFØLGELSE.

137

(Tone: Eden.)

1 Frelser, til korsets død
Elsket du mig,
Intet jeg spare bør,
Herre, for dig.
Bøi mig i bøn og bod,
Hjælp mig, min Frelser god,
Ofre med villigt mod
Noget for dig!

2 Min svage tro ser op,
Jesus, til dig,
Der du for naadens stol
Beder for mig.
Hjælp mig med korset paa
Ydmyg din vei at gaa,
Leve og virke faa,
Herre, for dig!

3 Giv mig et trofast sind,
Dan mig lig dig,
At jeg i dine fjed
Styrer min vei,
Lindrende hjerters saar,
Glæde og lys udsaar,
Kjærligheds ærind gaar,
Frelser, for dig!

4 Alt, hvad jeg er og har,
Skjænket du mig.
Tag det i ve og vel,
Brug det for dig!

Og naar jeg hjemmet naar,
Frelst for din trone staar,
Lovsangen evig gaar,
Herre, for dig!

Sylvanus D. Phelps, 1867.
Oversat af V. E. Bøe, 1914.

138 (Tone: Webb.)

1 Herefter vil jeg følge
Den lille troens flok;
Lad verdens storm og bølge
Mig true længe nok, —
Jeg frygter ei dens vover,
Thi Jesus med mig er,
Han trøst og hjælp mig lover,
Naar stormen blir for svær.

2 Forbi de dybe vande,
Jeg nu maa færdes paa,
Ser jeg de lyse strande,
Hvor fredens palmer staar;
De farefulde banker
Jeg fri er om en stund
Og kaster saa mit anker
Paa salighedens grund.

139 (Tone: Webb.)

O Jesus, gid du vilde
Mit hjerte danne saa,
Det baade aarle, silde
Dit tempel være maa!
Du selv min hjerne vende
Fra verdens kloge flok,
Og lær mig dig at kjende,
Saa har jeg visdom nok!

Thomas Kingo, 1634-1703.

140 (Tone: O fik jeg kun være.)

1 O fik jeg kun være den mindste kvist
Paa vintræet dit, Herre Jesus Krist!
Og maatte vi aldrig saa skilles igjen,
Men elske og elskes som ven hos ven!

2 Din saft den er flydt mig i aaren ind,
Jeg knælte og drak af din nadverdvin,
Hvor kvægtes min aand, som dog før var saa mat,
Ved himmelduggen skjærtorsdagsnat.

3 Nu skyde da kvisten i tro sin knop,
Du lukke den glad i din kjærlighed op!
Gud give, mit haab maa staa friskt i blomst,
En sød liden drue til brudgommens komst!

4 Vi ranker os sammen, vi vinkviste smaa,
Som brødre og søstre om Jesus vi staa.
Ak, lad ingen visne af vore, o Gud!
Ei brydes af stormen og ei kastes ud!

5 Du rense mit hjerte med ømmeste tugt,
Og bløder end grenen, den bærer dog frugt!
Du mener det godt med mit dryppende saar
Du har mig saa kjær, og du bedst det forstaar

6 Ja, faar jeg kun være den mindste kvist
Paa vintræet dit, Herre Jesus Krist!
Dit kors rankes ind af de vinkviste smaa,
Og op til dit hjerte, jeg gjerne vil naa.

Sigvald Skavlan, f. 1839.

141 (Tone: Här är ljuft och godt, eller: O, du store seierherre.)

1 Jesus, lad mit hjerte hige
Efter ordets søde saft,
Og i dine fodspor stige,
Fremad ifra kraft til kraft!

Hjælp mig til at kjæmpe, stride,
Til hver synd at sige nei,
Hjælp mig til at ofre, lide,
Altid følge ordets vei!

2 Jesus, lær du mig at bede,
Jesus, lær du mig at tro!
Hjælp mig i min kamp hernede,
Giv mig i mit hjerte ro!
Og naar jeg i striden trættes,
Segner under byrden ned,
Lad den da saa meget lettes,
Som mig tjener til min fred!

3 Lad som dig mig stille være,
Du taalmodige Guds Lam!
Stille midt i verdens ære,
Stille midt i spot og skam;
Saa jeg blir i al min færden
Mere rig paa kraft end ord
Og kan vise klart for verden,
Hvad der i mit hjerte bor!

Anders Haave, 1809—66. Revideret.

142

(Tone: Här är ljuft och godt.)

1 O, lad os elske Jesus,
Som elskede os slig,
At han for synd'res frelse
Frivillig ofret sig.

2 O, lad os ligne Jesus,
Det hellige Guds Lam,
Saa alt vort liv, vor gjerning
Kan minde kun om ham.

3 O, lad os tjene Jesus,
Med troskab hvor vi gaar;

I al vor gjerning søge
Hans ære, ikke vor.

4 O, lad os se paa Jesus,
Og vandre i hans spor,
At vi kan kronen vinde
Der oppe, hvor han bor.

5 O, lad os følge Jesus,
Og tage korset her,
Saa skal han os ophøie
Til evig ære der.

143

(Tone: Duke Street.)

1 Vor seiersæle helt og drot,
Hvor lyser himmelhøit dit slot
I evigheders blaaner ud,
Vor broder, Frelser, Konge, Gud.

2 Vi strider mangen tungsom dag
Her under lave skyers tag;
Som vindens graad i blege høst,
Gaar mismods hvisken i vort bryst.

3 At korset er vor odelsret,
Vort pant og tegn paa guddomsæt,
Vort vaarbud, som vor sommer spaar,
Den visdom blir saa langsomt vor.

4 Er jorden kold og himlen graa,
I dine spor er godt at gaa;
Forglemmigei paa veiens kant
Glad stirrer op, hvor du forsvandt.

5 En fattig sæd med suk vi saar,
Vor dag er kort, vor ager haard;
Men komme skal med evig trøst
Et jubelaar, en gylden høst.

6 O gjør os tro, o giv os mod,
O løft vort syn og led vor fod,
Fra korsets dal til himmelslot.
Vor seiersæle helt og drot!

Johannes Johnson, 1864—1916.

144

(Tone: Need.)

1 Jeg trænger dig hver stund,
O Herre kjær!
Ei nogen røst lig din
Mig glæder her.

Kor: Hver stund jeg til dig trænger,
Hver en stund, min Frelser!
Velsign mig med din naade
Og hør min bøn!

2 Jeg trænger dig hver stund
I striden her,
Hver fristelse maa fly,
Naar du er nær.

3 Jeg trænger dig hver stund,
Bliv du hos mig!
Forgjæves livet er
Foruden dig.

4 Jeg trænger dig hver stund,
Lær mig dit bud!
Giv, alt mit liv maa bli
Til pris for Gud!

5 Jeg trænger dig hver stund,
Min Frelser skjøn!
O, gjør mig helt til din,
Guds elskte Søn!

Annie S. Hawks, 187
Oversat af V. E. Bøe, 191

145 (Tone: Jesus, din søde forening.)

1 Jesus, din søde forening at smage
Længes og trænges mit hjerte og sind;
Riv mig fra alt det, mig holder tilbage,
Drag mig i dig, min begyndelse ind,
Vis mig ret klarlig min jammer og møie,
Vis mig fordærvelsens afgrund i mig,
At sig naturen til døden kan bøie,
Aanden alene maa leve for dig.

2 Styrk mig ret kraftig i sjælen derinde,
At jeg kan finde, hvad Aanden formaar,
Tag dig til fange min tale og sinde,
Led mig og lok mig saa svag, som jeg gaar!
Mig, og hvad mit er, jeg gjerne vil miste,
Naar du alene i sjælen maa bo,
Og sig omsider paa døren maa liste,
Hvad som forstyrrer min inderlig' ro.

3 O, hvo der kunde det ene kun lære,
Sig at opofre med hjerte og hu!
O, maatte Jesus mit alting kun være!
Jeg er, desværre, langt borte endnu;
Jesus, som gav mig et hørende øre,
Ræk mig tillige din kraftige haand,
At jeg herefter min vandring maa føre
Ret som en kristen i helligheds aand.

Tysk, Anon., 1712.
Oversat af P. J. Hygom, ca. 1740.

146 (Tone: Even Me.)

1 Herre, du velsigner alle
I din store kjærlighed,
Lad da ogsaa paa mig falde
Nogle naadesmuler ned;
Ogsaa mig, ogsaa mig,
Nogle smuler skjænk til mig!

2 Staa mig bi, o kjære Fader,
Skjønt mit hjerte syndigt er,
Hjælp, at jeg dig ei forlader,
Men dig har i hjertet kjær!
Hjælp du mig, ogsaa mig,
Saa jeg ret kan elske dig!

3 Kjære Frelser, jeg dig beder,
Giv mig mere af dit sind!
Du, som selv hver sjæl bereder,
Tag mit hjerte ganske ind!
Skjænk du mig, ogsaa mig,
Naade til at ligne dig!

4 Helligaand, du livets kilde,
Guddomsmagt saa høi og mild!
O, at du mig vække vilde,
Døbe mig med Aandens ild!
Rens du mig, ogsaa mig,
Ved et kraftigt ord fra dig!

5 O, du herlighedens herre,
Drag mig mer og mer til dig!
Lad mig altid hos dig være,
Og velsign mig rigelig,
Ogsaa mig, ogsaa mig,
O, velsign du ogsaa mig!

Elizabeth Codner, 1860.

147

(Tone: Jesus, det eneste.)

1 Jesus, det eneste,
Helligste, reneste
Navn, som af menneskelæber er sagt!
Fylde af herlighed,
Fylde af kjærlighed,
Fylde af naade og sandhed og magt!

2 Modgangen møder mig,
Aldrig du støder mig
Bort fra din hellige, mægtige favn.
Mennesker glemmer mig,
Herre, du gjemmer mig
Fast ved dit hjerte og nævner mit navn.

3 Herre, du hører mig,
Herre, du fører mig,
Hvordan og hvorhen det tjener mig bedst.
Giv mig at bøie mig,
Lær mig at føie mig
Efter din vilje, mens her jeg er gjæst!

4 Du er den eneste,
Helligste, reneste;
Giv mig dit rene og hellige sind!
Frels mig fra farerne,
Fri mig fra snarerne,
Tag mig tilsidst i din herlighed ind!

O. T. Moe.

148

(Tone: Autumn.)

1 Jesus, jeg mit kors vil bære,
Slippe alt og følge dig!
Nøgen, fattig, uden ære,
Skal du blive alt for mig!
Gjerne vil jeg alting miste,
Hvad paa jord mig kjærest er,
Blot jeg eier til det sidste,
Dig og himlen, Jesus kjær.

2 Vil mig verden altid svige,
Føre mig paa vildsom vei,
Du er trofast uden lige,
Dine løfter svigter ei.

Herre, naar dit blik i naade
Lyser paa min vandrings sti,
Bliver mig til evig baade
Verdens had, forræderi.

3 Bort, al verdens gunst og glæde!
Kommer sorg, foragt og nød,
Er til korsets gang jeg rede:
Livet har jeg i din død.
O, med sorg jeg kan ei saares,
Naar jeg dig, o Jesus, har;
Med den fryd jeg mer ei daares,
Som alene jordisk var.

H. F. Lyte, 1824.

149

(Tone: Austria.)

1 Herre Jesus, tag mit hjerte,
Fyld det med din Helligaand,
Lad ei vellyst eller smerte
Rive mer det af din haand.
Tag min vilje, Frelser kjære!
Nu den er ei mere min!
Bøi den, Jesus, til din ære,
Saa den bliver ett med din!

2 Tag min tunge, tøil dens tale,
Gjør den til din naades tolk,
Saa den levende kan male
Fredens budskab for dit folk.
Lad, o Herre, mine hænder
Løfte høit dit kongeflag;
Til hvad gjerning de sig vender,
Lad dem tjene først din sag.

3 Mine fødder, lad dem løbe
Dine ærinder paa jord,

Saa hvert trin kan verden røbe,
Hvem der i mit hjerte bor.
Tag de flygtende minuter
Dan af dem en naadens tid,
Giv, naar arbeidstiden slutter,
Hvile efter døgnets strid.

4 Tag min kjærlighed, og lær mig
Naadens grundlov her paa jord,
Snubler jeg paa veien, bær mig
Did, hvor kjærligheden bor.
Tag mig helt, du skal mig eie,
Tag mig, som jeg staar og gaar,
Bort fra syndens vilde veie,
Hjem, hvor faderhjertet slaar.

150

(Tone: Naar mit øie.)

1 Jesus, Jesus, Jesus sigter
Alt mit hjertes ønske til,
Og sig hermed sterkt forpligter,
At jeg vil, hvad Jesus vil;
Hjertet i ham glad og stil'
Raaber: Herre, som du vil!

2 Han den ene er og bliver,
Som jeg elsker idelig,
Jesus er det, som jeg giver,
Hvad han haver givet mig.
Har dit blod slukt vredens ild,
O, saa før mig som du vil!

3 Synes noget mig at nytte,
Og det ei behager dig,
O saa lad det fra mig flytte,
Giv kun, hvad der tjener mig;
Intet andet paa mig spild,
Giv mig dig, og hvad du vil!

4 Og fuldfør din gode vilje
I og ved mig nat og dag,
Saa skal ingen nød mig skille
Fra at elske dit behag;
Hjertet lægger dette til
Midt i døden: som du vil.

5 Jesus, det er mer end meget,
At jeg dig til gave fik;
Tag mit hjerte som dit eget,
Sæt det i den rette skik,
At jeg altid frisk og mild
Raaber: Herre, som du vil!

Ludämilie Elisabeth af Schwartsburg-Rudelstadt, 1687.
Oversat af H. A. Brorson, 1694—1764.

151

(Tone: Saa tag da mine hænder.)

1 Saa tag da mine hænder
Og før mig frem,
Indtil jeg salig ender
I himlens hjem,
Jeg kan ei gaa alene,
End ei et fjed,
Hvor du mig fører ene
Jeg følger med.

2 Lad intet her mig skille
Fra naaden din,
Og gjør mig ganske stille,
O Jesus min!
Ved dine fødder hviler
Dit barn saa trygt,
Og tillidsfuldt det smiler
Foruden frygt.

3 Selv om jeg ei fornemmer
Din sterke haand,

Min salighed dog fremmer
Din gode Aand.
Saa tag da mine hænder
Og før mig frem,
Indtil jeg salig ender
I himlens hjem!

Julie von Hausmann, d. 1901.
Oversat af P. Waage, 1833—1900.

Se ogsaa: Tag tid til at bede, 34; Har du mod at følge Jesus, 106; Han leder mig, 133; Hvor Herren mig fører, 135; Styrk os, o Herre, at vandre, 153; Nærmere dig, min Gud, 159; Det største her i verden, 167; Kom ungdom, kom med, 209; Du, som veien er og livet, 212.

5. LÆNGSEL OG HAAB.

152

(Tone: Jag är främling.)

1 Jeg er fremmed, jeg er en pilgrim,
Blot en aften, blot en aften bor jeg her.
Gjør mig ei hinder, thi jeg vil følge
Guds folk i strid gjennem ørk og bølge.
Jeg er fremmed, jeg er en pilgrim;
Blot en aften, blot en aften bor jeg her.

2 Reisemaaltid i hast jeg tager,
Som et ilbud, som et ilbud, stanser ei;
Jeg staar omgjordet om mine lænder,
Har vandringsstaven i mine hænder,
Reisemaaltid i hast jeg tager,
Som et ilbud, som et ilbud, stanser ei.

3 Lammets blod har mit dørtræ tegnet,
Mig beseglet, mig beseglet, jeg er hans.
Ei syndens surdeig jeg mer vil smage,
Afsted jeg haster, ser ei tilbage.
Lammets blod har mit dørtræ tegnet,
Mig beseglet, mig beseglet, jeg er hans.

4 Gode hyrde! blot et jeg beder:
Følg og led mig, følg og led mig altid du!
At jeg dig stedse i møde iler,
Indtil jeg glad i dit skjød mig hviler.
Gode hyrde, blot et jeg beder:
Følg og led mig, følg og led mig altid du!

Mary B. Shindler, 1842.
Efter C. O. Rosenius's oversættelse.

153

(Tone: O Jesus, ditt namn.)

1 Styrk os, o Herre, at vandre i Aanden
Fremad mod maalet, som for os er sat,
Ræk os af naade, o Jesus, dog haanden,
Naar vi i kampen vil blive forsagt.

2 Fristelsens vinde de stormer saa ofte,
Modgangens bølger de bruser med magt,
Troen vil svigte og haabet vil vakle,
Solen er borte, i sjælen er nat.

3 Øiet det rinder saa ofte af taarer,
Livet er bittert og veien er lang,
Trængselens pile i sjælen mig saarer,
Og jeg istemmer vemodig min sang.

4 Herre, jeg længter at komme til hvile,
Verden den har ingen hvile for mig;
Naar skal jeg se dig, o Jesus, at smile,
Hjertet det sukker af længsel til dig.

154

(Tone: Snart min aftenklokke.)

1 Snart min aftenklokke slaar,
Og jeg hjemad ile faar
I den gode hyrdes arm,
Bort fra verdens strid og larm.

2 Snart jeg skal for tronen staa,
Hvor ei synden mig kan naa;

Intet kors da trykker mig,
Som paa denne ørkenvei.

3 Snart jeg seierskronen faar
Og iblandt de frelste staar,
Synger under harpens klang
Evig Lammets nye sang.

4 Snart mig engles vinger skal
Føre op til himlens sal.
Der i Kristi eget skjød
Er jeg fri fra nød og død.

155

(Tone: I djupet af mitt hjärta.)

1 I dybet af mit hjerte
En stad jeg høit attraar:
Jerusalem, Guds skjønne hjem,
Hvor al min nød og smerte
Sit pas og afsked faar.
I dybet af mit hjerte
En stad jeg høit attraar.

2 O, den som havde vundet,
O, den som alt var der
I hvilens havn, i Jesu favn.
Ak, var dog maalet fundet
For al min længsel her.
O, den som havde vundet,
O, den som alt var der.

3 Fæst dybt hos mig de tanker,
At snart jeg himlen naar!
Gjør troen kjæk, mod bølgens skræk!
Hold selv mit ror og anker!
Du ved hvad jeg formaar.
Fæst dybt hos mig de tanker
At snart jeg himlen naar!

4 Se, maalet herlig lyser
Bag skyen, o, Guds stad!
Der maalet er, og alt besvær,
Hvorfor jeg her nu gyser,
Jeg der snart glemmer glad.
Se, maalet herligt lyser
Bag skyen, o, Guds stad!

Efter H. A. Brorson.

156

(Tone: I himmelen.)

1 I himmelen, i himmelen,
Hvor Gud vor Herre bor,
Der faar vi ham beskue snart
I salighed saa stor,
Og synge: Hellig, hellig! der,
Og synge: Hellig, hellig! der,
Nær Herren Zebaoth!

2 I himmelen, i himmelen,
Ja, der er klarhed fin,
Saa at den klare solen selv
Ei kommer nær med sin.
Der aasyn vi til aasyn staar,
Der aasyn vi til aasyn staar,
Nær Herren Zebaoth!

3 Af klarheden i himmelen
De frelste skinne skal
Alt som den klare solen selv
Høit over stjerners tal
Og vorde englers lige der,
Og vorde englers lige der,
Nær Herren Zebaoth!

4 Og sjælen faar sin prydelse,
Den krone, som er sagt,
Retfærdighedens brudekrans
Og saa den hvide dragt

Med salig fryd og evig fred,
Med salig fryd og evig fred,
Nær Herren Zebaoth!

5 Og al den ting, os tynger her,
Vor Herre tage skal,
Og tørre alle taarer af
Hist i sin glædesal,
Og døden den er ikke mer,
Og døden den er ikke mer,
Nær Herren Zebaoth!

Laurentius Laurenti, 1573—1655.
Oversat af M. B. Landstad, 1861.

157

(Tone: Saved by Grace.)

1 Engang min livstraad briste skal,
Og jeg ei længer synger her;
Men snart i Kongens lyse hal
Jeg vaagne skal med jubel der.

Kor: Da ansigt jeg til ansigt ser
Min Konge, Frelser, som han er,
Og synger: frelst af naade blot,
Blandt englers kor i himlens slot.

2 Engang støvhytten falder hen,
Jeg ved dog ei, hvor snart det blir;
Men dette ved jeg, at min ven
Et sted i himlen da mig gir.

3 Engang, naar solen synke maa
I vest bag aftenhimlens glans,
Jeg af min Herre vist skal faa
Retfærdighedens gyldne krans.

4 Engang, til da jeg venter glad,
Med lampen tændt jeg færdig staar,

At naar han aabner lysets stad,
Jeg salig ind til livet gaar.

Fanny J. Crosby, 1820—1915.
Oversat af Sven O. Sigmond, 1915.

158

(Tone: Zions vægter.)

1 Zions vægter hæver røsten:
Vaagn op! der blinker lyn i østen,
Vaagn op, Guds stad, Jerusalem!
Midnats mulm dig ruger over,
Men Herrens time slaar, hvo sover?
I kloge jomfruer, herfrem!
Se, Herren kommer ned,
Staa op, tag lampen med!
Lad den brænde!
Paa Jesu bud
Staa op, gaa ud!
Han fører dig hjem til din Gud.

2 Zion vægter-raabet hører,
En himmelsk glæde hjertet rører,
Hun vaagner, og staar freidig op.
Herren kommer stor og prægtig,
Af naade sterk, af sandhed mægtig;
Nu rinder hendes stjerne op!
O, kom, du krone skjøn,
Min Jesus, du Guds Søn!
Hosianna!
Vi følger med!
Du har beredt!
En bolig os i eyighed!

3 Ære være dig, du høie!
O Gud, hvad ser, hvad ser mit øie!
Rundt om din trone englerad!
Lyset er saa klart derinde,
Og hver din ven vi der gjenfinde

Saa engleren og engleglad!
Hvad intet øie saa,
Hvad aldrig tanker naa,
Der vi skuer,
Nu, jord, farvel!
Stig høit, min sjæl,
Følg Jesus ind til glædens væld!

Philip Nicolai, 1599.

159

(Tone: Bethany.)

1 Nærmere dig, min Gud,
Nærmere dig,
Om det end korset er,
Som løfter mig;
Jeg beder inderlig:
O, lad det bringe mig
Nærmere, Gud, til dig,
Nærmere dig!

2 Vandrer jeg videnom,
Til sol gaar ned,
Maa jeg en sten kun faa
Til hvilested;
Jeg raaber glad til dig,
Herre saa naaderig:
Nærmere, Gud, til dig,
Nærmere dig!

3 Lad mig i drømme se
Stigen, der naar
Til himlens herlighed,
Hvor tronen staar;
Lad engle vinke mig
Hist fra dit himmerig,
Nærmere, Gud, til dig,
Nærmere dig!

4 Naar jeg da vaagner op
Med tak og pris,
Betel jeg reiser dig
Paa Jakobs vis;
Alter blir stenen mig,
Hvor lovsang hæver sig:
Nærmere, Gud, til dig,
Nærmere dig!

5 Kald mig saa hjem engang
Frigjort og glad,
Op til min Faders hus
I Zions stad!
Lad engle bære mig
Nærmere, Gud, til dig,
At jeg kan prise dig
Evindelig.

Sarah F. Adams, 1841.

160

(Tone: Naar ene jeg.)

1 Naar ene jeg paa veien gaar,
Da rinder tidt min graad;
Jeg tænker: mon jeg Kanaan naar?
Jeg ser, jeg ved ei raad.
Mit bange sind er ræd i strid,
Jeg er saa tidt forsagt
Og tror: hvad nytter vel min flid?
Staar ei paa bønnens vagt.

2 Men naar jeg smager landets frugt
Og kjender, den er god,
Da er det mig en livets lugt
I dybest hjerterod.
Her er ei hvile nogen gang,
Thi striden bliver svar;
Hvor det var godt, om snart med sang
Hos Herren endt den var!

3 O Kanaan, du skjønne land,
O kunde jeg dig naa!
Mit hjerte staar i længsels brand,
O kunde jeg dig faa!
Kun fort, min sjæl, bliv ikke træt,
Du hvilens land skal naa.
Kun fort, min sjæl, klenodiet
Du foran ser jo staa!

Olai Skullerud, 1829—58.

161 (Tone: Tænk naar engang.)

1 Tænk, naar engang den taage er forsvunden,
Som her sig sænker over livet ned,
Naar dagen, evig klar, er hist oprunden,
Og lys omstraaler hvert af mine fjed!

2 Tænk, naar engang er løst hver jordisk gaade,
Besvaret hvert "hvorfor?" jeg grundet paa,
Men kunde ei med al min grublen raade;
Tænk, naar jeg Herrens vei skal klart forstaa!

3 Tænk, naar engang hver hjertesorg er slukket,
Hver vunde lægt og stillet hvert et savn,
Hver smertens taare visket af og sukket,
Det dybe, kvalt i kjærlighedens favn!

4 Tænk, naar engang jeg uden synd skal leve,
Hver tanke ren, hver gjerning uden brøst,
Naar aldrig jeg behøver mer at bæve
For muligheden af en syndig lyst!

5 Tænk, naar engang i himlens gyldne sale
Jeg med den ven, jeg her paa jorden fandt,
I lyset om et evigt liv skal tale
Og om det liv, der som en drøm forsvandt!

6 Væk, Jesus, denne tanke i mit hjerte,
Hver gang mig veien synes lang og slem,
Den sødt skal dæmpe hver en bitter smerte
Og lokke smilet gjennem taarer frem.
W. A. Wexels, 1797—1866.

162

(Tone: Aurelia.)

1 Som sol gaar ned i havet,
Saa gaar den sjæl til ro,
Hvis synd er dybt begravet
Ved Jesu Kristi tro.
Saa finder sjælen hvile
I Herrens dybe saar.
Den kan i døden smile,
Den fik sit naadens aar.

2 O død, din braad er borte,
Jeg frygter ikke mer
For dine skygger sorte,
Jeg himlen aaben ser.
O helvede, din seier,
Hvor er den bleven af?
Dit bytte Herren eier,
Brudt er din herskerstav!

3 Som sol staar op af havet,
I deilig straaleglans —
O Gud, saa rigt begavet,
Saa lys i morgenglans
Skal jeg staa op af døde,
En kronet Jesu brud,
Og gaa til saligt møde,
Til evigt liv hos Gud!
Gustav Aagaard, f. 1852.

163

(Tone: Den store hvide flok.)

1 Den store, hvide flok vi se
Som tusind bjerge fuld af sne
Med skov omkring
Af palmesving
For tronen, hvo er de?
Det er den helteskare, som
Af hin den store trængsel kóm
Og har sig to'd
I Lammets blod
Til himlens helligdom.
Der holder de nu kirkegang
Med uophørlig jubelklang
I høie kor,
Hvor Gud han bor
Blandt alle englers sang.

2 Her gik de under stor foragt,
Men se dem nu i deres pragt
For tronen staa,
Med kronen paa
I himlens prestedragt!
Sandt er det, i saa mangen nød
Tidt taarestrøm paa kinden flød,
Men Gud har dem,
Straks de kom hjem,
Aftørret paa sit skjød.
Nu holder de, og har tilbedst'
Hos'ham en evig løvsalsfest,
Og Lammet selv
Ved livets elv
Er baade vert og gjest.

3 Til lykke, kjæmpesamling! ja,
O tusindfold til lykke da,

At du var her
Saa tro især
Og slap saa vel herfra!
Du har foragtet verdens trøst,
Saa lev nu evig vel, og høst,
Hvad du har saad
Med suk og graad,
I tusind englelyst!
Ophøi din røst, slaa palmetakt,
Og syng af himmelkraft og magt:
Pris være dig
Evindelig,
Vor Gud og Lammet, sagt!

H. A. Brorson, 1694—1764.

Se ogsaa: Herre, mit hjerte, 37; Vær stille, min sjæl, 127; Sku mod himlen, 213; O tænk, naar engang samles skal, 237; Min Jesus, lad mit hjerte faa, 238.

VI. ARBEIDE OG MISSIONEN.

1. ARBEIDE.

164 (Tone: Webb.)

1 Til kamp, til kamp for Jesus,
Om korset fylkes tæt!
Løft høit hans kongebanner,
Det taaler ingen plet!
Til sidste fi'nde segner
For Kristi herresverd,
Fra seir til seir med ære
Han føre vil sin hær.

2 Til kamp, til kamp for Jesus,
Følg hornets kald til slag!
Frem til det store stevne
Paa herlighedens dag!

Lad modet gro med faren,
Se kun til Sion hen,
Vis, I mod fi'ndevrimlen
Vil tjene ham som mænd.

3 Til kamp, til kamp for Jesus,
Staar sterke blot i ham:
Her mandemagt ei vinder;
Vort eget er kun skam!
Tag paa Guds fulde rustning,
Vaag dag og nat i bøn!
Hvor pligt og fare kalder,
Der bier eders løn!

4 Til kamp, til kamp for Jesus!
Den strid ei bliver lang!
Idag gaar slagets bulder,
Imorgen seirens sang.
Til hver en ærlig stridsmand
Er henlagt livets krans,
Og han med ærens konge
Skal dele rigets glans.

George Duffield, 1858.
Oversat af C. J. Brandt, d. 1889.

165

(Tone: St. Gertrude.)

1 Fremad, Kristi stridsmænd,
Frem til hellig strid!
Jesu kors lad føres
Foran til hver tid!
Kongen, Kristus, leder
Selv mod fienden;
Hvor I ser hans banner,
Ryk i striden frem!

Kor: Fremad, Kristi stridsmænd,
Frem til hellig strid!

Jesu kors lad føres
Foran til hver tid!

2 Lig en mægtig krigshær
Gaar Guds menighed;
Brødre, vi nu strider
Hvor Guds helgen stred!
Vi er ei fordelte;
Vi et legem er,
Kjærlighed og troen
Os forener her!

3 Troner kan omstyrtes,
Riger vil forgaa;
Jesu kirke skal dog
Stedse fast bestaa!
Helveds porte aldrig
Bringer den til fald;
Vi har Kristi løfte,
Det ei svigte skal!

4 Fremad, I trofaste,
Med vor skare glad,
Bland nu eders røster
I vort seiers kvad!
Ære høit vi synger
Til vor Konge, Krist,
Her og siden evig
Med Guds engle hist!

Sabine Baring-Gould, 1865.

166

(Tone: Kald dem ind.)

1 Kald dem ind, hver stakkels synder,
Lammets nadver venter dem!
Ak i verden er saa øde,
Saligt i Guds faderhjem.

Sig, at Jesus paa dem venter,
Sig, at han dem elsker end;
Han vil glemme deres synder,
Give liv og fred igjen.

2 Kald dem ind, hver stakkels synder;
Lad dem ei derude gaa;
Der er mørkt og ondt i verden,
De kan ly hos Jesus faa.
Sig, han syndere modtager,
Sig, at han dem elsker end;
Han vil rense dem i blodet,
Give liv og fred igjen.

3 Kald dem ind, hver stakkels synder;
Jesus ynkes over dem.
O, hvad glædesang i himlen,
Vilde en blot komme hjem!
Sig, at Jesu favn er aaben,
Sig, at han dem elsker end;
Der er rum ved Lammets nadver;
Kald, ja nød dem at gaa ind.

M. Giverholt.

167

(Tone: Med straalekrans.)

1 Det største her i verden
Er ikke kunst og magt,
Men andre glad at tjene
I kjærlighedens dragt.

2 Det høieste i verden
Er ikke ørneflugt,
Men med sit hjertes vinge
At dække andre smukt.

3 Og der er livets lykke,
Guds Himmel i det smaa.

At tjene er at herske,
At give er at faa.

4 At elske er at vande,
At tjene er at saa
Den ager, som skal gulne
Mod evighedens blaa.

5 Naar verdens underverker,
Selv aandens, alle dø,
Da skal vi se, at livet,
Det laa i dette frø.

6 Thi kjærlighed forbliver;
Thi kjærlighed er Gud.
Aa saa, mens vaaren driver,
Dit liv for andre ud!

Jonas Dahl, f. 1849.

168

(Tone: Jeg ved et evigt himmerig.)

1 Dit verk er stort, men jeg er svag
Og let til jorden bøies;
Men brug mig, Herre, for din sag,
Kan blot du selv ophøies!

2 Giv ydmyg kjærlighed, o Gud,
Og trofasthed til døden
Og lad mig gaa med livets bud,
Hvor mørket bor og nøden!

3 For evig dig jeg hører til
Og vil ei mer begjære;
Saa tag mig, før mig, som du vil,
Blot altid dig til ære!

F. N. Beskow.
Oversat af Vilh. Gregersen.

169 (Tone: Min lod faldt mig liflig.)

1 Min lod faldt mig liflig; han agtet mig tro
Og satte til tjenesten skjøn i Guds bo.
Han drog mig fra verden, det er mig en drøm.
:|:Jeg kysser, o Jesus, dit klædebons søm.:|:

2 Mig er vederfaret stor naade af Gud.
Jeg klaget min synd, og han slettet den ud.
Jeg favnet hans kors, og han bøiet sig ned;
:|:Han svarte min bøn med sin salige fred.:|:

3 Jeg vil ikke andet, jeg ved ikke mer,
Dig Jesus jeg aander og smager og ser.
O lad mig faa vidne om, hvad du mig gav,
:|:Din kjærligheds vidde fra vugge til grav!:|:

4 O, giv mig det stille, det ofrende sind,
At bortviske taaren fra sorgfaldnes kind.
Jeg bøier mit knæ til de fattiges tvæt.
:|:Giv naade at tale et ord til en træt!:|:

5 Fra ladhed og hovmod mig, Herre, befri,
Fra usaltet tale, fra tomt hykleri!
Fra urenheds stier, fra mismod og frygt!
:|:Ak Herre, gaa med mig, da vandrer jeg
trygt!:|:

6 Saa vil jeg dig tjene, saa langt jeg formaar,
Til skjælvende hænder, til graanende haar.
Er synden mig besk, falder kaldet mig tungt
:|:Mæt du mig, mit hjerte som ørnen bli
ungt!:|:

Sigvald Skavlan, f. 1839.

Se ogsaa: Det rødmer med dagslys, 86; Gaa frema til kamp, 94; Ret dog de hængende hænder, 173; Høre du ei Jesu stemme, 180; Vi stevner frem til seier, 221 Arbeid, før natten kommer, 222; Søg de forvildede, 224

2. MISSIONEN.

170 (Tone: Lover den Herre.)

1 Længselens sukke fra sorgfulde hjerter opstige:
"Naar skal dog mørket det dybe og tunge bortvige?
Findes der ei
En, som kan vise os vei,
Føre os fremad mod lyset?"

2 Hør, hvor fra hedningelande det klager og beder!
Se, hvor i mørket de ængstelig famler og leder!
Skal de der staa —
Bede, men uden at faa,
Lede, men uden at finde?

3 Nei, i Guds navn vil vi vand til de tørstige byde.
Dit evangelium, Jesus, vi gjerne vil lyde!
Kjærligheds magt
Tvinger os; thi du har sagt:
"Intet af mit skal jeg miste!"

4 Er vi end svage og unge, vi fremad dog stevner;
Selv du, o Herre, skal give os styrke og evner!
Ungdommens haab
Krone du vil med din daab
Aandsdaaben hist fra det høie!

Kjeld Stub, f. 1868.

171 (Tone: Fred hviler over land og by.)

1 Saa mørk en nat udover jord,
Og vi har lys fra Gud;
Saa mange famler blindt sig frem,
Vi hører frelsens bud!

2 Med saare fødder, syge sind
De synker stumme ned,
Vi løfter op mod Gud vor sang
Og har i ham vor fred!

3 Saa del dog med din ringe bror,
Giv og bli ikke træt!
Aa, del og giv i kjærlighed,
Til vi med ham er et!

Gustav Jensen, f. 1845.

172 (Tone: Naglet til et kors.)

1 Kjender du de fjerne lande,
Hvor med afgudsmerket pande
Hedningfolk og slegter bor?
Hvor i offerlundens skygger
Mørkets vilde magter bygger,
Hvor der ei er "Fred paa jord"?

2 Ingen himmel i det høie,
Intet trofast Faderøie,
Ingen Frelserkjærlighed;
I de lumre nætters taager
Ingen hvide engle vaager;
Deres gud er ond og vred.

3 Og naar morgensolen brænder,
Foldes ei smaa barnehænder
Til en bøn med tak og tro.
De har ingen julesalmer,
Ingen paaskemorgens palmer,
Hvor saa mange palmer gror.

4 Ingen trøster, naar de græder,
Ingen rigtig hjertens glæder
Midt i leg og larm og lyst.
O, Guds kjære barn herhjemme!

Bed, at Jesu milde stemme
Maa dem kalde til hans bryst!

F. N. Beskow.
Oversat af Vilh. Gregersen.

173 (Tone: Høit fra de himmelske høie.)

1 Ret dog de hængende hænder,
Styrk de afmægtige knær!
:|:Herren jo end er den samme,
Levende med os han er.:|:

2 Endnu hans bud til os lyder:
Bring til hvert folkeslag ud
:|:Ordet om frelse fra døden,
Døb dem til samfund med Gud!:|:

3 Ind i hver krog paa al jorden,
Ud til den yderste ø,
:|:Til dem, som lever i mørke,
Dem, som maa haabløse dø.:|:

4 Disse, som er vore brødre,
Skabt i Guds billed som vi,
:|:Dem maa vi se at faa træffe,
Før deres tid er forbi.:|:

5 Herre, aa ret vore hænder,
Styrk vore magtløse knær!
:|:Lær os ret haabfyldt at skue
Maalet — saa har vi det nær.:|:

6 Smaa er nok vi til dit virke,
Ringe er evne og magt.
:|:Men just det smaa vil du bruge —
Brug os da, som du har sagt!:|:

Regine Brun Arctander.

174

(Tone: Kirken den er.)

1 Deilig det er at tjene Gud,
Deilig for mand og for kvinde;
Deilig at kaste garnet ud
Hedningesjæle at vinde!
Glæden i himlen bliver stor.
Herlig da synger englekor,
Naar sig en synder omvender!

2 Høsten er stor og dagen kort;
Her er ei tid til at hvile.
Se dog, mod evighedens port
Tusinde hedninger ile!
Kristus, vort liv, de kjender ei,
Haabløse gaar de da sin vei
Bort, ind i dødningeriget!

3 Op da, med hjerte, mund og haand!
Intet vi her burde spare.
Hjertet lad fyldes af den aand,
Som faldt paa vidnernes skare!
Munden fortælle alle mand:
Nøden er stor i hedningland,
Broderhaand burde vi række!

4 Sølvet og guldet Herrens er,
Du er ei mer end laantager.
Nu kommer Gud med det begjær:
Giv mig, hvad selv du behager!
Herre, min Gud, hvor du er mild!
Tag du af laanet, hvad du vil,
Selv er du rigdommens kilde!

Hans Utbø.

175

(Tone: Nu er frelsens dag.)

1 Sterke ord, som Herren talte:
Gaa til alle slegter ud,

Saa ved daab og lærdom kaldte
De maa holde mine bud!
Sterke ord, som gik med magt
Hen at naa sin rene agt,
For discipelsind at virke,
Bygge Kristi høie kirke.

2 Som fra fædres tid det heder,
Gik det atter Herrens bud:
De, som bærer sæden, græder,
De, som høster, priser Gud.
Endnu veksler dagen lang
Klageraab med frydesang,
Dog, hvem kan vel veien spærre
Dem, der tjener høstens herre?

3 Dine ord, o Herre, priser
Vi fra nu til evig tid;
De som "ordet" dig beviser
Seierrig i fred og strid.
De igjennem verden gaar
Tusind aar og femti aar,
Indtil alle aar er omme,
Og den store høst skal komme.

Gustav Jensen, f. 1845.

176 (Tone: Missionary Hymn.)

1 Fra Grønlands frosne tinder,
Fra Indiens jungelkrat,
Hvor hede elve rinder
Med guld mod havet brat,
Hvor oldtids kilder flyder,
Hvor sydens palmer gror,
Et suk der til os lyder
Om lys og sandheds ord.

2 Duftfyldte vinde vifter
Langs Ceylons kyster lindt,
Og skjønne syner skifter;
Men mennesket er blindt,
Forgjæves der omfreder
Guds forsorg hver og en;
Thi hedningen tilbeder
Sin Gud af træ og sten.

3 Skal vi med oplyst øie
For livets kildevæld
Os dermed lade nøie
At tabt gaar brødres sjæl?
Nei — frelse, frelse lyde!
Guds glade budskabs ord
Maa jublende faa fryde
De fjernest folk paa jord!

4 Hans pris, I vinde, bære,
Hans lov paa bølgen gaar
Til, ligt et hav af ære,
Fra pol til pol de naar.
Til Lammet, som saa kjærlig
Fik synders skyld betalt,
Vor Frelser, konge herlig,
Igjen regjerer alt.

Reginald Heber, 1819.
Oversat af A. F. W. J. Prytz, f. 1853.

177

(Tone: Missionary Hymn.)

1 Vor konge, kom at tage
Din arv paa dødens kyst;
O skynd dig, kom at drage
Al jorden til dit bryst!
O, kom med haab og glæde
Og lys i verdens nød

Til alle dem, som græde
I synd og sorg og død!

2 O, hør din kirkes sukke,
O, kom at fri din brud,
Dit rige at oplukke
Til evigt liv hos Gud;
Der skal ei grædes mere
Der, hvor din trone staar,
Og fred paa jord regjere,
Hvor dine veie gaar.

3 Vort lys i uveirs skygge,
Vor trøst i trængsels daab,
Se mange folk skal bygge
Paa dig sit frelses haab;
Ja, jordens slegter alle
De komme skal engang
Og ned for tronen falde,
Og synge Lammets sang.

4 Ja, skynd dig, Frelser kjære,
Dit folk har smykket sig
Og venter paa at være
I evigt lys hos dig.
Vort haab, vort liv, vor glæde,
Høilovede Guds Søn,
Vi hilser dig og bede:
Kom, hent din smertes løn!

Missionær Richardson.
Madagassisk missionssalme,
Oversat af Johannes Johnson, 1864—1916.

178

(Tone: No renner soli.)

1 Nu viger natten bort fra jord;
Det dæmrer i det fjerne,
Og dagen rinder lys og stor
Som Kongesønnens stjerne.

2 Der straaler sol fra korsets tegn
Ud over verdens riger.
Der stiger jubel fra hver egn,
Hvor mørkets skygger viger.

3 Det lyser over slegt og tid
Et kjærlighedens under,
Det dæmper verdens had og strid
Og læger slegtens vunder.

4 Det tænder haab i triste sind,
Bort svinder hjertesorgen,
Det følger med i døden ind
Til evighedens morgen.

Andr. Bersagel, 1913.

179

(Tone: Ripley.)

1 Seirende og for at seire
Livets fyrste drager ud,
Bryder hedenskabets leire
For at hente hjem sin brud.
Kronet er hans kongehoved,
Seiersvaabenet: Guds ord.
Fred og frelse har han lovet
Hver, som følger i hans spor.

2 Seirende og for at seire
Lyder vi vor konges bud.
Paa hans ord sig hæren leire,
Paa hans ord den drager ud.
Gaar vi kun, hvor kongens merke,
Korsets banner, lyser frem,
Blir i Kristi kraft vi sterke,
Og vor vei gaar altid hjem.

3 Seirende og for at seire
Vil vi fast i striden staa;

Livets fest vi snart skal feire,
Livets krone skal vi faa.
Seirens løn skal Jesus bære,
Gud ham lønnen skjænket har;
Alle jordens folk skal ære
Ham, som verdens synder bar.

Anna Jonassen, 1900.

180

(Tone: Ripley.)

1 Hører du ei Jesu stemme:
"Hvem vil til min ager gaa?
Sæden hvidner, høsten venter,
Men af høstfolk er der faa."
Høit og klart vor Herre kalder,
Rig belønning venter dig.
Hvem vil svare glad og villig:
"Her er jeg, send mig, send mig!"

2 Farer du ei over havet
For til hedningland at gaa,
Vantro dog du her kan finde,
Som du hjælpe kan og maa.
Bringer du ei rige gaver,
Enkens skjærv du bringe kan;
Dersom blot du elsker Jesus,
Glædes ved din gave han.

3 Kan du ei som Paulus tale,
Tale med en engels røst,
Sikkert dog du kan fortælle
Lidt om Jesu naades trøst.
Kan du ei de sløve vække
Med et mægtigt ord om dom,
Til de smaa du dog kan sige:
Kom i Jesu arme, kom!

4 Du kan bede for de stakler,
Som gaar syndens brede vei;

Til en kjærlig troens forbøn
Siger Herren ikke nei.
Tænk ei, du kan intet gjøre;
Men naar Herren kalder dig,
Svar ham da kun glad og villig:
"Her er jeg, send mig, send mig!"

D. March, 1868.

181

(Tone: Webb.)

1 Se morgenstjernen lyser,
Nu lider natten vist,
Og Herrens venner vaagner
Til daad for Jesus Krist!
Hver luftning blid fra havet
Os bringer nye bud
Om store folk og lande,
Som vender sig til Gud.

2 Fra oven Herren sender
Os tidlig, sildig regn,
Saa naadesundre følger
I hver en himmelegn.
De vidner, vi udsendte
Er gjemte i Guds haand,
Og over fjerne riger
Udgyder Gud sin Aand.

3 Alt store hedningskarer
Har bøiet knæ for Gud,
Og tusind frelste hjerter
I lovsang bryder ud!
Og fra det fjerne trænger
Sig flok paa flok til ham,
Som ene frelsen eier:
Det seirende Guds lam.

4 Bliv ved, bliv ved at stige
Du sterke livsens flod,

Med lys af Jesu naade,
Med kraft af Jesu blod!
Stig høit til Herren kommer,
Stig høit som aldrig før,
Til hele verden aabner
For Jesus Krist sin dør!

S. F. Smith, 1832.
Efter Lina Sandells oversættelse.

182 (Tone: Jesus, din søde forening.)

1 Herre vor Gud med det ømmeste hjerte,
Herre vor Gud med den sterkeste magt,
Du, som saa tidt os i gjerningen lærte,
Hvad du med sanddrue læber har sagt:
At naar vi beder, saa faar vi og finder,
At naar vi banker, oplukkes din dør;
Nu ved dit ord vi i troen dig binder,
Naadig vor bøn og begjæring du hør!

2 For dine vidner, som budskabet bære
Rundt i alverden om frelsen fra dig,
Priser dit navn og udbreder din ære
Midt under fienders bulder og skrig,
Beder vi: Herre vær hos dem i nøden,
Rust dem med styrke og visdom og mod!
Herre bevar dem i troskab til døden,
Selv om du krævede og deres blod!

3 Herligste løn for de haardeste timer,
Sødeste bod for de tungeste savn,
Naar det i hedningelandet nu kimer
Festlig til bøn i dit hellige navn!
Herre, opfyld dine tjeneres længsel:
Korset at skue, hvor afguden stod,
Sjæle at skue, som løste af fængsel,
Knæler, o Frelser, med tak for din fod!

W. A. Wexels, 1797—1866.

183

(Tone: Hvad kan os komme.)

1 For folkene i dødens nat
Skal livets lys oprinde,
Et frelsens straalebanner, sat
Med kraft paa klippetinde,
Forsamles skal en talløs hær
Af hedensk stammer fjern og nær,
Vor Herre at tilbede.

2 Ja hedningers og Israels trøst!
Til dig de skulle komme
Fra nord og syd, fra vest og øst,
Fra kilder tørre, tomme,
Og kappes om at komme først,
At slukke sjælens dybe tørst
I dine naadestrømme.

3 Af alle tungemaal paa jord
Din pris du høit skal bære;
Med herlighed og ære stor
Et folk du skal regjere
Af alle slegter rundt omkring,
Et folk, som over alle ting
Dig elske skal og lyde.

4 En hjord du samler, hyrde god,
En hellig kirkeskare,
Udsprungen af en rod, et blod,
Dit eget dyrebare,
Forenet ved en tro, en daab,
En aand, et kald, et livsens haab,
En Herre, Gud og Fader.

W. A. Wexels, 1797—1866.

184

(Tone: Hvo ved, hvor nær.)

1 Med kjærlighed og tak vi mindes
Den gamle pakts udkaarne æt,

Hvor løfterne forvaret findes,
Guds dyre ord og lov og ret;
O, kunde vi til tak og løn
Dem læske nu af Jakobs brønd!

2 Der har du, Jesus, vederkvæget
Saamangen tørstig vandringsmand,
Og vore syndesaar er læget,
Der du os gav det livsens vand.
Drag op, drag op! den brønd gaar ned
I dybet af Guds kjærlighed.

3 Dit folk har tørst, som aldrig slukkes,
Hvor veien vild i ørken gaar;
Lad stenen ei for brønden lukkes,
Før du dem alle læsket faar!
Send mange hen med naadens bud,
Bring Israel hjem til dets Gud!

M. B. Landstad, 1802—80.

185 (Tone: O, du store seierherre.)

1 Lad om Zion høit os synge!
Herren Zion udvalgt har,
Og til ære vil han bringe
Folket, som hans eget var.
Trindt paa jorden end gjenlyder
Isra'ls dybe klagesang;
Snart dog Herren lænken bryder,
Aabner Zions port engang.

2 Du, som hist ved Babels floder
Grædende din harpe hang,
Israel, vor arme broder,
Stem den op igjen til sang!
Lad ei øiet længer græde,
Mens til Zion tanken flyr!

Zions sorg skal vorde glæde;
Over Hermon dagen gryr.

3 Er det end kun førstegrøden,
Som i Herrens hus er bragt,
Viger dog for morgenrøden
Sent omsider mørkets magt.
Høstens tid er nær forhaanden,
Førstegrøden sanket er.
Frydefuld og glad i aanden
Herrens lade fuld vi ser.

Chr. G. Barth, f. 1861.

Se ogsaa: Syng høit om Jesu navn og magt, 19; Kron ham, Guds offerlam, 21; Stem i en sang, alt folk paa jord, 24; Hil dig, Herre, dig ske ære, 25; Det rødmer med dagslys i øster, 86; Der er endnu et rum, 101; Vor seiersæle helt og drot, 143; Kald dem ind, hver stakkels synder, 166; O tænk, naar engang samles skal, 237.

VII. BARNDOMS- OG UNGDOMSLIVET.

1. BARN.

186

(Tone: Spansk hymne.)

1 Engang i Gud Faders favn
Lagdes vi med barnenavn;
Vand blev paa vort hoved øst,
Korstegn paa vor pande, bryst,
Herrens ord os tog imod,
Intet vi deraf forstod,
Men Guds Aand alligevel
Skabte troen i vor sjæl.

2 Vi med Gud indgik en pakt;
I vor barnemund blev lagt

Løftets alvorsord af dem,
Som os bar til daaben frem.
I vort sted de talte ud
Had til synden, tro paa Gud.
Og hvad lovet Gud igjen?
Os til barn at tage hen.

3 Trofast er mod os hans ord
Til vor sidste stund paa jord.
Om vi har forladt hans vei,
Dog han os forstøder ei,
Naar vi vender om og gaa
Hans tilgivelse at faa.
Han en faders hjertelag
Bær til os fra daabens dag.

187 (Tone: O, du store seierherre, eller: Erie.)

1 Milde Jesus, du, som sagde,
At til dig skal barnet gaa,
Du, som hænder paa dem lagde,
Endnu signer du de smaa.
Selv du blev til Herrens tempel
Baaret i din moders favn.
Lad mig huske dit eksempel,
Naar jeg husker paa dit navn.

2 Du til daaben lod mig kalde,
Da jeg var en liden knop.
Skal jeg visne? skal jeg falde?
Hjælp mig du at vokse op!
Hjælp du mig at tidlig lære
Og at elske Herrens ord,
Saa en gang blandt dine kjære
Jeg kan knæle ved dit bord.

3 Naar jeg saa skal ud i verden,
Aldrig jeg alene er;

Vildgræs vokser tidt paa færden;
Men du ser, hvad jeg ei ser.
Lad mig gaa min gang til gammen
Al min tid for far og mor,
Lad os bli i himlen sammen,
Vi, som var det her paa jord!

Fra Rolfsens læsebog.

188

(Tone: O, du store seierherre.)

Jesus, styr du mine tanker,
Jesus, lad mig leve saa,
At hvor jeg i verden vanker,
Et Guds barn jeg blive maa!
At hver stund jeg aande drager
Gud til ære, mig til gavn,
Og saa dør naar dig behager,
I det søde Jesu navn!

189

(Tone: Det kimer nu.)

1 O kjære Jesus, tænk paa mig,
Jeg kun saa lidet ved om dig,
Jeg vilde gjerne paa dig tro
Og i dit hus i himlen bo.

2 Jeg ved, at du, mens barn du var,
Din moder ei bedrøvet har.
O tag min vanart bort fra mig
Og hjælp mig til at ligne dig!

3 Rens mig fra synden ved dit blod!
Alt hvad jeg dig har gjort imod,
Du mig tilgive naadelig
Og lad mig tænke tit paa dig!

4 Hver aften vil jeg tænke paa,
At du om jul i krybben laa;
Langfredag flød min Frelsers blod,
Og paaskemorgen han opstod.

190

(Tone: Jesus er mit haab og trøst.)

1 Kjære barn, hvor stor er dog
Naaden, som dig Gud har givet!
Faderen dig til sig tog,
Og i Sønnen har du livet,
Aanden fik du til et pant,
Alt Guds naades ord er sandt.

2 Renset saa i daabens aa,
Ofret Gud i barndoms alder,
Kan du herlig smykket staa,
Naar dig Gud til bryllup kalder;
Kjødets sans skal vorde slukt,
Kristus ind i hjertet lukt.

3 Voks i Herrens frygt, bliv stor,
Og bliv til forældres glæde,
Daabens naade, Herrens ord,
Følge dig, hvor du skal træde,
Være dig evindelig
Rettesnor til himmerig!

Benjamin Schmolck, 1672—1737.
Oversat af M. B. Landstad, 1861.

191

(Tone: Kom tillidsfuldt, lille.)

1 Kom tillidsfuldt, lille,
Til Jesus i bøn!
Han trøster saa stille,
Er kjærlig og øm.
Ei aabnes din læbe,
Ei sukker du, før
Jo hjælpen er rede,
Det haabe du tør.

2 Læg frem kun din smerte,
Hvad tynger dit bryst;

For alt har han hjerte,
Han hjælper med lyst.
Selv bedende blikke
Han godt kan forstaa;
Han glemmer nok ikke,
Hvad trykker de smaa.

3 Dig kan han ei glemme,
Han blødet jo har,
At du skal fornemme,
Hvor kjær du ham var,
Og har han dig givet
Sligt kjærligheds pant,
Da gir han dig livet,
Det liv, han dig vandt!

192

(Tone: Herre, tag.)

1 Herre, tag i din sterke haand
Barnet, som leger ved stranden!
Send du din værdige Helligaand,
At det kan lege selv anden.
Vandet er dybt og bunden glat,
Herre, faar han først i armen fat,
Drukner det ikke, men lever,
Til du det naaderig hæver.

2 Moderen sidder i tunge savn,
Ved ikke, hvor det farer,
Ganger for døren og raaber dets navn,
Hører slet ikke, det svarer.
Tænker som saa, hvor end det er,
Han og du er det altid nær:
Jesus, dets lille broder,
Følger det hjem til moder.

B. Bjørnson, 1832—1910.

193 (Tone: Nu titter til hinanden.)

1 Den kjære Gud og skaber den mindste orm er nær,
Han føder fugl og markens lilje klæder;
Dog menneskenes barn har han allermest kjær,
Gud aander paa øiet, naar det græder.

2 Guds Søn var selv et barn, og paa krybbestraa han laa,
Hans vugge stod paa jord foruden gjænge;
Guds himmeriges fryd har han lovet de smaa,
Og blomster fra paradisets enge.

3 Guds Søn har os saa kjær, han er barnevennen stor,
Han bærer barnet op til Gud paa armen;
Han storm og hav betvang, da han vandret paa jord;
Men barnene legte ham ved barmen.

4 O du, som os velsignet og tog i favn de smaa,
En morgen ser vi dig i paradiset!
Du lærte os til Gud vore øine opslaa,
Evindelig være du lovpriset!

B. S. Ingemann, 1789—1862.

194 (Tone: I en mörk oändlig skog.)

1 Jeg er glad og lykkelig,
Thi min Jesus elsker mig,
Han har skjænkt mig i min daab
Saligt haab.

2 Haab om arv i himmelen
Med den kjære barneven,
Hvor jeg skal med engle smaa
Selskab faa.

3 Jeg er liden; men jeg vil
Gjerne høre Jesus til,
Thi han hører mig og ser,
Naar jeg ber.

4 Jesus, du, som er saa god,
Gav for mig dit liv og blod,
Lad mig altid ha dig kjær,
Mer og mer!

195

(Tone: I en mörk oändlig skog.)

1 Deilig krone, deilig krans,
Straalende i himmelglans,
Deilig drikke, deilig mad
I Guds stad.

2 Deilig bolig faar jeg der,
Hvor min kjære Jesus er;
O! hos Jesus er der sang,
Harpeklang.

3 Ingen synd og ingen nød,
Ingen sygdom, ingen død,
Ingen smerte, intet savn
I hans favn.

4 Med den skjønne krone paa
Skal jeg for hans ansigt staa,
Svinge palmen i min haand,
Glad i aand!

5 Perleporten aabner sig,
Jesus siger ømt til mig:
"Se, her har du kronen din,
Vennen min!"

6 Barneven, jeg takker dig,
At du var saa god mod mig!

O, hos Jesus er det godt,
I hans slot.

Se ogsaa: Her samles vi omkring dit ord, 2; Hvilken ven vi har i Jesus, 32; Led os, Herre, ved din haand, 48; Da Gud blev barn, 65; Her kommer, Jesus, dine smaa, 70; O Jesus, gid du vilde, 139; O, lad os elske Jesus, 142; Kjærlighed fra Gud, 199; Altid freidig, naar du gaar, 215; Lad mig nu din forblive, 240.

2. UNGDOM.

196 (Tone: Lover den Herre.)

1 Tænk paa din Skaber, min ven, nu i ungdommens dage,
Snart er din ungdom, den deilige vaar, lagt tilbage,
Da kommer der
Fristelser, møie, besvær,
Aar, som dig ei kan behage.

2 Jorden maa pløies og sæden nedlægges itide,
At den kan modnes, til stormene over den skride,
Vaardagens flid
Engang i høstningens tid
Bringer dig dage saa blide.

3 Hjertet giv Herren, som for dig sit blod lod udgyde!
Deilige frugter lad stedse din vandel faa pryde!
Vaag nu og bed,
Altid til striden bered!
Engang du freden skal nyde.

4 Thi du skal høste alt, nvad her paa jorden du saadde.
Følg da din Herre og lad ham i alting kun raade.

Følg ham i nød,
Følg ham i liv og i død!
Selv han dig unde den naade!

G. Amundsen.

197

(Tone: Tænk naar engang.)

1 Et ungdomsliv er skjønt som morgenrøden,
Naar kun det leves rent i Herrens frygt;
Det knækkes ei af stormveir eller døden,
Naar det paa klippen Jesus Krist er bygt.

2 Dit hjerteliv maa fremfor alt bevares,
Din barnetro, dit haab, din kjærlighed.
For alt engang der skal jo regnskab svares,
Naar dagens strid er slut, og sol gaar ned.

3 Naar kan den unge livets sti bevare,
Saa den er ren og lys ved dag og nat?
Det sker alene, naar Guds ord det klare
Er lys og liv og fred og hjertets skat.

H. G. Heggtveit, f. 1850.

198

(Tone: Annie Laurie.)

1 Hvor skjøn er ungdomstiden,
Vort livs den lyse vaar!
Sorger nok vil komme siden,
Men den har glædens aar.
Ja, du har glædens aar,
Og du er lys og blid,
Og du gav os haabets vinger,
Du fagre ungdomstid.

2 Du lagde ned i sjælen
Det dyre livets frø.
Du har tændt en ild derinde,
Som aldrig helt kan dø.

Den aldrig helt kan dø,
Om tidt den brænder svagt;
Thi den sjæl, hvori den lever,
Staar med sin Gud i pakt.

3 Naar livets modgangsbølger
Og uveir mod os slaar,
Vær da du det lys, som følger,
Du lyse, blide vaar!
Du lyse glade vaar,
Med længsel, haab og tro,
Giv os kraft og mod i striden,
Giv hjertet salig ro.

4 Din friske livsens kilde,
Skal da faa vælde ud,
Som en kraft i livets virke,
Naar hjertet eier Gud.
Naar hjertet eier Gud,
Skal efter sorg og strid
Glædens dag i himlen rinde
I vaaren evig blid.

Wilhelm Pettersen, f. 1860.

199

(Tone: Lily Dale.)

1 Kjærlighed fra Gud
Springer evig ud
Som en kilde klar og ren.
I dens stille bund,
I dens dybe grund
Gjemmes livets ædelsten.

2 Kjærlighed fra Gud
Som en yndig brud
Kommer smykket til os ned.
Luk kun op din favn,
Kom i Jesu navn!
Himlen bringer den jo med.

3 Kjærlighed fra Gud
Er det store bud,
Er det eneste, jeg ved.
Bliv i kjærlighed,
Og du har Guds fred;
Thi Gud selv er kjærlighed!

Jens Schørring, d. 1900.

200

(Tone: Jeg har baaret.)

1 Jeg har baaret lærkens vinge,
Jeg har sunget høit dens sang,
Jeg har følt, jeg skal mig svinge
:|:Ind i paradis engang.:|:

2 Jeg har følt, jeg har kun hjemme
Der, hvor sang og glæde bor,
Gjenlyd af min ungdomsstemme
:|:Altid følger mig paa jord.:|:

3 Lad kun graad mit øie blinde,
Har min sjæl sin vinge blot,
Skal jeg atter veien finde
:|:Til min ungdoms lyse slot.:|:

4 Naar jeg frem med hævet pande
Syngende i mørket gaar,
Ved jeg, at i dødens lande
:|:Springer atter ud en vaar.:|:

M. Rosing, d. 1904.

201

(Tone: Jeg har baaret.)

1 Se til liljerne i enge,
Herrens øine hvilte paa!
Vaarens vift af harpestrenge
:|:Vil om dem sin hymne slaa.:|:

2 Uskyldsren, i duggen badet —
O min sjæl, vær karsk som den!

Først naar du har synden hadet,
:|:Vælger Herren dig til ven.:|:

3 Rank og lys paa uskylds stængel,
Enfolds sommerfugleleg,
Om dig flagrer renheds engel —
:|:Ve dig, barn, om bort den veg!:|:

Sigvald Skavlan, f. 1839.

202

(Tone: Moders navn.)

1 Op med døren for ungdoms flok,
Velkommen saa skal du være!
Ungdoms freidighed trænges nok
I striden for Kristi ære;
Ungdoms mod og freidigt sind,
Kom herind, ja kom herind,
Lev til Kristi ære!

2 Han vor formand, vor konge er,
Og over os er hans fane;
Det er ære at følge her,
Lad ingen vor krone rane!
Trofast mod og ærlig strid
Krones skal i seirens tid;
Strid til Kristi ære!

3 Kampen oftest i stilhed gaar
Og mere jo mer alvorlig;
Ofte giver den dybe saar;
Thi ofte vi kjæmper daarlig.
Lide maa af syndig lyst
Tit og tungt det unge bryst;
Lid til Kristi ære!

4 Da skal lettes den trange vei,
Jo længer du trofast strider;
Da skal aabne sig lys for dig
Din Herres glæde omsider;

Evigt liv i himmelvaar,
Kristi død den liflig spaar;
Dø til Kristi ære!

5 Stride skal du, men glæd dig dog,
Den lod er vor fælles vorden;
Lide skal du, men Kristi aag
Er største lykke paa jorden.
Til hans strid og til hans fred,
Til hans lyse salighed
Hjertelig velkommen!

Johannes Johnson, 1864—1916.

203

(Tone: Vift stolt.)

1 Vor broderkjæde bindes
Saa vide over land,
Hvor kristenfolket findes
Med kjærlighedens brand;
Der flokkes ungdomsskare
Om Herrens ord og bud
Til kamp mod syndens fare,
Med tak og bøn til Gud.

2 Vor bygning har vi grundet
Paa Kristi eget bud;
Den klippe har vi fundet,
Der staar mod storm og slud.
Ei veir fra vantro munde,
Ei skyl fra syndens flom
Kan rokke muld og grunde
Og styrte huset om.

3 Dets vægge høit sig reiser
I solens klare skin,
Og spiret gyldent kneiser
Og ser mod himlen ind;

Men vidt og bredt kan øiet
Fra slottets høiensal
Guds gjerninger fornøiet
Beskue uden tal.

4 Her bindes broderkjæde
Til samværs korte fest,
Saa være Gud tilstede
Midt blandt os som vor gjest.
Ja, signe han vort stevne,
Saa ved vi, at dets frø
Skal faa sin spireevne,
Og mindet aldrig dø.

Hans Woll.

204

(Tone: Integer Vitae.)

1 I, som er givet
Fremtids arv i eie!
I, som ser livet
Langt med lyse veie,
Maatte I have
Livets bedste gave
Med paa den fristende færd!

2 Kun hvis I bygger
Huset paa en klippe,
Truende skygger
Vil jer livsvei slippe.
Kun hvis Gud Fader
Aldrig I forlader,
Lykken vil følge hvert fjed.

3 Gud være ære
I sit høie rige,
Han vil os lære,
Hvortil vi skal hige;

Brave i verden,
Dygtige til færden
Mod det forjættede land.

Hans Woll.

205

(Tone: Boardman.)

1 Vi samler glad vort unge folk
Til toner og til ord
Om alt, hvad der er skjønt og godt
I himmel og paa jord.

2 Og grunden, som os bære skal,
Er Kristi tro og daab;
Men over os vi hvælver tag
Af høie ungdomshaab.

3 Og væggene er kjærlighed
Til Gud og land og by,
Og hjemmet, hvor os far og mor
Gav hus- og hjertely.

4 Og vinduet i hver en væg
Er ædel kundskabstørst,
Kun op med alt, for luft og lys!
For naadestolen først.

5 Saa signe Gud vor ungdomsfest,
Hans Aand den vie ind,
At den kan gi' vor ungdom med
Et fond af fryd i sind.

Jonas Dahl, f. 1849.

206

(Tone: Jeg vil mig Herren love, eller: Crux Christi.)

1 Som duggens perler gløde
Ved solens straaler vakt
I liflig morgenrøde
Med ædelstenes pragt,

Saa kommer Herrens unge,
Iførte hellig dragt,
Med hjerte og med tunge
At love Herrens magt.

2 I sluttet række stander
Vi fast med freidigt mod.
Vort tegn er korsets banner,
Os kjøbt ved Jesu blod.
Med al vor magt og evne
Vi gaar i kampen frem,
I Jesu navn vi stevne
Mod himmelkysten hjem.

3 For denne ungdomsskare
Er Herren høvedsmand,
Fra nød, fra hver en fare
Han den bevare kan.
Han lyser over livet
Med stille røst sin fred,
Han fylder ungdomslivet
Med hellig nidkjærhed.

4 O, Herre! sign den skare,
Som samles her idag,
Og lær os tage vare
Paa din den store sag.
Gjør os til kjæmper sterke,
Før os i striden frem,
Før under korsets merke
Din ungdomsskare hjem.

J. Bittmann.

207 (Tone: Rex Gloriae.)

1 Over verden høi og herlig
Staar du, Herre, ren og sand,
Sterk og myndig, lys og kjærlig

Konge, Broder, Frelsermand.
Tak fordi du tro til døden,
Seiret for vor arme jord.
Tak for paaskemorgenrøden,
Tak for freden i dit spor!

2 Evig frihed fra det høie
Drager os i dine fjed,
Evig ungdom fra dit øie
Lyser til vort hjerte ned.
Himlens skjønhed, kraft og hæder,
Troens mod og haabets trøst,
Kjærlighedens rene glæder
Skjænker os din Frelserrøst!

3 Lær os kjækt med hjelmen aaben
Storme mørkets faste slot,
Løfte troens blanke vaaben,
Overvinde ondt med godt!
Lær os lysne, lindre, læge
Tidens mulm og verdens saar,
Og din Aand os vederkvæge,
Hver gang hjertet bange slaar!

4 Vi er unge skud paa ranken,
Plei os med din milde tugt,
At i gjerning som i tanken
Vi maa trives sundt og smukt!
Ja, lad hele verden skue
Druefyldens modne pragt,
Saa den tændes længslens lue,
Længslen efter troens magt!

Wilhelm Gregersen.

208

(Tone: Syng kun i din.)

1 Syng kun i din ungdoms vaar,
I din lyse sommer,

Sangens væld fra hjertet gaar
Og til hjertet kommer.
Engang dine ungdomskvad
Vil, naar høsten kommer, glad
Tone dig imøde,
Tone dig imøde.

2 Haaret graaner, sangens elv
Flyder mere stille,
Rinder, før du ved det selv,
Ud i mindets kilde.
Sødt er da hvert ungdomskvad
Som en røst vemodig, glad,
I de tause lunde,
I de tause lunde.

Johan Behrens, 1820—89.

209

(Tone: Du gamla, du friska.)

1 Kom ungdom med hjerte og jublende lyst
Og syng til Guds store riges ære!
Som duggen afspeiler hans himmelhær tyst,
:|:Lad sjælen faa hans billede at bære.:|:

2 Saa ynges du skal, om end aarene gaar,
Som ørnen, der hæver sig fra vrimlen,
Og vinger, som bærer, af Herren du faar,
:|:Du løftes, end paa jorden, op til himlen.:|:

3 Og bedre du aander i høiden end her
Blandt lysternes lænkebundne dverge.
Løft, ungdom, dit banner, høit seiershaab bær;
:|:Frem fører han, som selv dig gav dit verge.:|:

Chr. Knudsen, f. 1843.

210

(Tone: Hvad kan os komme.)

1 Fra ungdomsflok en takkesang
Idag skal enigt klinge

Til ham, som stiller hjertets trang,
Gir sjælens længsler vinge.
For dig, vor Gud, vi kommer frem
Med blikket mod dit himmelhjem
Og barnets tro i hjerte.

2 Tak for hvert hjerte, som du fandt
I ungdomslivets sommer!
Tak for hvert troens baand du bandt
For aarene, som kommer!
Tak for hvert frø, du spire lod,
Hegn selv din plantning, Herre god,
At den maa frugter bære!

3 Sign, Herre selv, vor ungdomssag
Og hellige vort virke!
Lær os at nytte naadens dag
Til gavn for land og kirke!
Lad samles paa din vældes dag
I helligt skrud din ungdom glad
Som dugg af morgenrøden!

Kjeld Stub, f. 1868.

211

(Tone: Ungdomsskare.)

1 Ungdomsskare,
Se den snare,
Verden spænder for dig ud!
Vil du blive
Frelst, da give
Du dit hjerte helt til Gud!
Kun i Jesu favn og skjød
Er du tryg for storm og nød.

2 Ungdomsskare,
Du, hvis klare
Aasyn straaler glæden ud,
Du, som vundet

Har og fundet
Freden med din frelses Gud!
Pris ham, tjen ham, vaag og bed,
Prøv at faa de andre med!

3 Ungdomsskare,
Gud bevare
Dig i denne onde tid!
Grib kun sverdet
Uforfærdet,
Brug det godt i troens strid!
Staa i rustning fuld og hel,
Seirens fryd blir saa din del!

J. Søholt, f. 1841.

212

(Tone: Klara stjärna.)

1 Du, som veien er og livet,
Dig vi har vort haandslag givet,
:|:Dig det er paa hvem vi tror.:|:
Mellem alle verdens røster
Din er ene den, som trøster,
:|:Led os i dit hyrdespor!:|:

2 Hjælp os paa de trange stier,
Støt os i de bratte lier,
:|:Sval os under dagens brand!:|:
Vogt os paa de glatte stene,
Trøst os, skal vi vandre ene,
:|:Du, som altid vil og kan!:|:

3 Giv, at dig vi følger efter,
Nær de smaa, de svage kræfter,
:|:Bøi vor vilje, smelt vor trods!:|:
Lad dit navn i hjertet brændes,
Saa ved dig vi her maa kjendes,
:|:At du hist maa kjende os!:|:

Ch. Richardt, 1831—92.

213

(Tone: Klara stjärna.)

1 Sku mod himlen, hæv dit øie
Over jordens dunkle stier;
Glem ei kronen, du har faat,
Tænk, hos Gud blir alting godt.
Maa end sjælen her sig bøie
Under sorgen, mens du bier,
Aller deiligst hjemmet er,
Naar du gjennem taarer ser.

2 Sku mod himlen, ak, hvad eier
Du vel her i støvets hytter?
Alting visner jo om kort,
Deiligst drøm maa flagre bort.
Men naar striden blir til seier,
Og du korsets stier bytter,
Skal din sjæl i evighed
Mættes af hans kjærlighed.

3 Sku mod himlen, se, han kommer,
Alt det vaares nu deroppe.
Var end natten mørk og lang,
Deilig bliver himlens sang.
Da slaar ud i lyse sommer
Alle hjertets visne knoppe.
Hvad du længtet, hvad du græd,
Glemmes i hans salighed.

214

(Tone: Fjärran han dröjer.)

1 Har du ei lyst til i himlen at komme,
Bjerge din sjæl førend tiden er omme,
Tænk paa din Skaber, hans ord og hans domme,
:|:Medens du er ung.:|:

2 Kan du ei stundom i hjertet fornemme
Aandens den kaldende, varslende stemme?

Tør du det bud fra din Herre forglemme,
:|:Medens du er ung?:|:

3 Verden kun giver dig møie og trængsel,
Tidt vi her sukker i støvhyttens fængsel,
Jesus vil vække til himlen din længsel,
:|:Medens du er ung.:|:

4 Glæde og frihed kun Jesus os byder,
Naade, forladelse ømt til os lyder,
Vogt dig, at du ei din ven da forskyder,
:|:Medens du er ung.:|:

5 Gjemt i sin favn han dig selv skal bevare
Trygt gjennem verden for fristerens snare.
O, at du stod blandt de saliges skare,
:|:Medens du er ung.:|:

215

(Tone: Altid freidig.)

1 Altid freidig, naar du gaar
Veie, Gud tør kjende,
Selv om du til maalet naar
Først ved verdens ende.

2 Aldrig ræd for mørkets magt!
Stjernerne vil lyse;
Med et fadervor i pakt
Skal du aldrig gyse.

3 Kjæmp for alt, hvad du har kjært,
Dø, om det saa gjælder,
Da er livet ei saa svært,
Døden ikke heller!

Ch. Richardt, 1831-1892.

216

(Tone: Coronation.)

1 Vi være vil en hellig hær,
Din ungdom, konge skjøn!

:|:En flok, som korsets banner bær
I leding for Guds Søn.:|:

2 Vor pryd skal være hvide klær,
Vort sverd hans naades ord,
:|:Vor hjelm hans frelses krone er,
Vor seier, at vi tror.:|:

3 Som dugg med tusen straalers spil
Gjenspeiler himlens glans,
:|:Saa har Gud Fader født os til
Et speil for lyset hans.:|:

4 Se kongen, brødre, se ham hist,
Hvor sterk han foran gaar!
:|:Naar vi kun følger Jesus Krist,
Er seiren hans og vor.:|:

E. Hove.

217

(Tone: Værn din tro.)

1 Værn din tro og ungdomskræfter,
Værn din tro!
Sæt et maal til Herrens ære,
Lad det godt og ædelt være,
:|:Værn din tro!:|:

2 Stevner frem mod maalet, unge,
Stevner frem!
Skjønt det i det fjerne blinker,
Hvor det herlig til dig vinker,
:|:Stevner frem!:|:

3 Gaa med Gud, han vil dig skjærme,
Gaa med Gud!
Bed, at Jesus dig vil følge
Gjennem modgangs vilde bølge.
:|:Gaa med Gud!:|:

4 Hvilken løn er maalet naaet,
Hvilken løn!
At faa komme i Guds himmel,
Skue engles glade vrimmel,
:|:Hvilken løn!:|:

Chr. Hanssen.

218

(Tone: Op, sødeste sang.)

1 Kom ungdom, kom med!
Til ham, som gav livet sit hen for din fred.
Dit hjerte det længes og søger en havn;
Din længsel kun ender i Frelserens favn.
Han giver dig kræfter og fremmer dit méd.
Kom ungdom, kom med!

2 Kom ungdom, kom med!
Og stil dig i Frelserens hær i geled.
Det gjælder at verge din dyreste skat,
Dit hjem og dit land fra fordærvelsens nat.
Aa — vi dine kræfter at fremme Guds sag,
Mens endnu er dag!

3 Kom alle, kom med!
Vor Frelser vi alle jo gjorde vor ed.
Kom villig som dugg ud af morgenens skjød!
Kom varsom med kjærligheds hellige glød.
Sin Aand vil Gud gyde i hjerterne ned.
Kom alle, kom med!

219

(Tone: Aanders Herre.)

1 Aanders Herre, du skal raade
For de skatte, du mig gav.
O, men vis mig og din naade,
Naar min sang er stilnet af!
Thi alt mer mit hjerte banker
I usigelige tanker
Ved den store livets gaade.

2 Lad min sangerkrans da slynges,
Hen i støv paa glemsels kyst,
Naar kun hist, hvor alt forynges,
Sjælens dyb har lutret røst;
Naar kun der jeg griber tonen
I det store kvad for tronen,
Som til himlens harper synges.

J. S. C. Welhaven, 1807—73.

220

(Tone: I prægtige himle, eller: Norsk folketone.)

1 Jeg saa ham som barn med det solrige øie
I regnbuens glans paa de hjemlige høie,
Han kysset min kind, og vi legte med stjerne;
Men korset stod skjult mellem løv i det fjerne.

2 Jeg saa ham som yngling i livskraftens morgen,
Da aanden fløi høit imod herlighedsborgen.
Han vinket min sjæl, og jeg glemte det lave,
Hans ild kastet glans paa forkrænkelsens grave.

3 Jeg saa ham som mand i den modnere sommer,
Da synderen skjalv for den hellige dommer.
Da hjertet slog tungt, og min isse var sænket,
Og dødstanken strengt havde livsmodet lænket.

4 Først da fik jeg kjende hans salige naade,
Først da løste korset forargelsens gaade,
Først da lærte hjertet at favne den byrde,
Som han har mig rakt, den forbarmende hyrde.

5 Først da har jeg sagt ham, hvad før jeg ei vidste,
At han er den første og bliver den sidste,
Først da har jeg sagt, at med ham vil jeg følge
I liv og paa dødens den rullende bølge.

6 Og engang jeg ser ham, naar lyset nedbrænder,
Da rækker jeg mod ham de segnende hænder;
Naar hjertet staar stille, og øiet vil briste,
Da hilser jeg ham med et smil, med det sidste.
Wilhelm Birkedal, 1809—92.

Se ogsaa: Hvor deilig det er at møde, 11; Det er godt at synge Gud, 15; Herre, du skjænket os tonernes, 16; Jesus, giv ild os i hjerte og glød, 17; Syng høit om Jesu navn og magt, 19; Herre, jeg beder, 36; Deilig er jorden, 66; Herligste Jesus, 67; Gaa fremad til kamp, 94; Lyksalig, lyksalig hver sjæl, 128; O fik jeg kun være den mindste kvist, 140; Til kamp, til kamp for Jesus, 164; Fremad, Kristi stridsmænd, 165; Vi stevner frem til seier, 221; Arbeid før natten kommer, 222; Kjæmp medens dagen varer, 223.

VIII. AFHOLDS- OG NATIONALSANGE.

1. AFHOLDSSANGE.

221

(Tone: Crux Christi.)

1 Vi stevner frem til seier,
De bundne skal bli fri,
Hver evne som vi eier,
Vi vil i kampen gi.
Vi staar i fylking sterke,
Vi hvæsser sandheds sverd,
Vi løfter stridens merke
Og reiser livets værd.

2 Vi bryder hver en skranke,
Som stænger for vor bror,
Vi støtter hver en tanke,
Som søger lysets spor.
Vi tænder haab og glæde,
Vi letter byrdens vegt,

Vi slutter broderkjæde
Om tidens unge slegt.

3 Vi er til kampen kaaret
Af kongesønnen stor;
Hans merke skal bli baaret
Til seier over jord.
Saa skal nok dagen rinde,
Da kjærlighedens bud
Skal alle hjerter binde
I broderskab for Gud.

Andr. Bersagel, 1914.

222

(Tone: Work Song.)

1 Arbeid, før natten kommer,
Da er ei længer tid.
Virk i den aarle morgen
Og brug al din flid.
Arbeid, naar middagssolen
Oplyser klart din sti;
Snart kommer mulm og mørke,
Da er alt forbi.

2 Arbeid i livets morgen,
Naar du er ung og sterk;
Brug trolig tid og kræfter
I din Herres verk.
Høit lyder Jesu opraab:
"Ud i min vingaard gaa!"
Lad derfor ingen ledig
Nu paa torvet staa.

3 Arbeid, før natten kommer;
Brug ret din naadetid;
Naar du har endt din vandring,
Er og endt din strid.

Hist i Guds lyse himmel,
Hvor glæden evig er,
Venter en salig hvile
Jesu stridsmænd her.

Anna L. Coghill, 1854.

223

(Tone: Work Song.)

1 Kjæmp, medens dagen varer,
Kjæmp, førend sol gaar ned.
Kjæmp, førend mørkets snarer
Stanser din virksomhed.
Kjæmp, førend magten minker,
Kjæmp, mens du end har mod.
Kjæmp, medens haabet vinker,
Kjæmp, thi vor sag er god.

2 Kjæmp mod den gnist som tænder
Flammen i ynglings bryst.
Kjæmp mod den ild, som brænder
Landet fra kyst til kyst.
Kjæmp mod vort lands forræder,
Hjemmets og kirkens pest;
Han som i støvet træder
Alt, som er hjertet næst.

3 Kjæmp for den tro, som bringer
Frugter i livet frem.
Kjæmp med den hær, som svinger
Sverdet for hus og hjem.
Kjæmp for den sag, som drysser
Lys i den mørke vraa.
Kjæmp for den mor som kysser
Taaren fra kinder smaa.

O. S. Sneve, d. 1912.

224

(Tone: Rescue the Perishing.)

1 Søg de forvildede,
Arme, forførte,
Drag dem tilbage fra afgrundens rand!
Trøst de bedrøvede,
Reis op de faldne,
Bring dem til Jesus, som frelse dem kan!

Kor: Søg de forvildede,
Før dem tilbage,
Jesus er kjærlighed,
Bring dem til ham!

2 Skjønt de foragter ham,
Venter han endnu,
Vil for dem aabne sin kjærlige favn;
Bed dem saa inderlig,
Nød dem at komme
Hen til sin Frelser i tro paa hans navn!

3 Dybt paa hver hjertebund
Findes der strenge,
Slappet ved synden, dog stemmes de kan;
Rør dem med venlighed,
Snart vil du finde,
Kjærlighedshaand kan slaa tonerne an!

4 Søg de forvildede,
Jesus det kræver,
Kraft vil han skjænke til alt, hvad han bød!
Vis dem til Frelseren,
Veien er aaben,
Sig dem: for dig og for mig er han død!

F. J. Van Alstyne, 1870.

Se ogsaa: Til kamp, til kamp for Jesus, 164; Kald lem ind, 166; Et ungdomsliv er skjønt, 197; Ungdoms- kare, se den snare, 211; Altid freidig, naar du gaar, 15; Vi være vil en hellig hær, 216; Værn din tro og ngdomskræfter, 217.

2. NATIONALSANGE.

225

(Tone: Den signede dag.)

1 Gud signe vaart dyre fedraland
Og lat det som hagen bløma!
Lat lysa din fred fraa fjell til strand
Og vetter fyr vaarsol røma!
Lat folket som brøder saman bu,
Som kristne det kan seg søma!

2 Vaart heimland i myrker lenge laag,
Og vankunna ljoset gjøymde.
Men Gud du i naade til oss saag,
Din kjærleik oss ikkje gløymde:
Du sende ditt ord til Noregs fjell,
Og ljos yver landet strøymde.

3 Og Noreg det ligg vel langt i nord,
Og vetteren varer lenge;
Men ljoset og livet i ditt ord
Det ingen kann setja stenge.
Um fjellet er høgt og dalen trong,
Ditt ord heve daa sitt gjenge.

4 No er det i Noreg atter dag
Med vaarsol og song i skogen.
Um sædet enn gror paa ymist lag,
Det brydder daa etter plogen.
So signe daa Gud det gode saad,
Til groren ein gong er mogen!

Elias Blix, 1836—1901.

226

(Tone: Ja, vi elsker.)

1 Ja, vi elsker dette landet,
Som det stiger frem,
Furet, veirbidt over vandet,
Med de tusen hjem!

Elsker, elsker det og tænker
Paa vor far og mor
:|:Og den saganat, som sænker
Drømme paa vor jord.:|:

2 Dette land har Harald berget
Med sin kjæmperad,
Dette land har Haakon verget,
Medens Øivind kvad;
Paa det landet Olav malte
Korset med sit blod,
:|:Fra dets høie Sverre talte
Roma midt imod:|:

3 Norske mand i hus og hytte
Tak din store Gud!
Landet vilde han beskytte,
Skjønt det mørkt saa ud.
Alt, hvad fædrene har kjæmpet,
Mødrene har grædt,
:|:Har den Herre stille lempet,
Saa vi vandt vor ret.:|:

4 Ja, vi elsker dette landet,
Som det stiger frem,
Furet, veirbidt over vandet,
Med de tusen hjem!
Og som fædres kamp har hævet
Det af nød til seir,
:|:Ogsaa vi, naar det blir krævet,
For dets fred slaar leir.:|:

B. Bjørnson, 1864.

227

(Tone: Vi elske vil.)

1 Vi elske vil det frie land,
Hvor Gud et hjem os gav;
Hvad kraft vi har, hvad daad vi kan
Vi giver landets krav!

Det aabner os en verden stor,
Naar vi gaar ud fra far og mor,
Det ber os om at ligne dem
Og hjælpe landet frem.

2 Vi elske vil det gamle land,
Hvor far og mor kom fra,
Vor rod den sprang paa Norges strand,
Vi vil den op ei ta!
Men la den vokse sterk og stor,
I fædrehjemmets varme jord
Og bære frugter over hav
Til hjemmet Gud os gav.

3 Vi elske vil det norske sprog
Vi lærte af vor mor!
Vi læser helst vor bibelbog
I modersmaalets ord!
Det bar igjennem tiden frem
En aandens skat til norske hjem.
Det er vor arv, den vil vi faa
Og la dèn længer gaa.

4 Men fremfor alt, vor barm skal slaa
Med trofast kjærlighed
Til ham, som vilde for os gaa
Og vinde os vor fred!
Vor kraft, vor daad, vor ungdomsglans
Skal vies ham og riget hans!
Vi møder paa hans vældes dag
Og slaar for ham et slag!

5 Vi elske vil hans hus paa jord,
Vort kjære kirkehjem,
Der lyser klart hans bibelord
Og viser veien frem!

Der daabens bad og alterets mad
Gjør sjælen fri, og sterk og glad.
Derfra vi engang bæres ud
Til hvilen hos vor Gud!

Olaf Guldseth.

Se ogsaa: Vor Gud han er saa fast en borg, 91; Nu takker alle Gud, 95; Min sjæl, min sjæl, lov Herren, 96; Vi stevner frem til seier, 221.

IX. SLUTNINGS- OG AFTENSANGE.

1. SLUTNINGSSANGE.

228 (Tone: Nu er frelsens dag.)

Tak, o Gud, for dette møde,
Tak for naadens dyre kald,
Tak for frelsens morgenrøde
Over dødens skyggedal!
Tak for hvert et folk, du fandt,
Tak for hver en sjæl, du vandt!
Lad og mig, naar jeg skal fare,
Samles med den frelste skare.

W. Fr. Koren, f. 1842.

229 (Tone: Nu er frelsens dag.)

Herre, signe du og raade
Og bevare nu os vel,
Herre, lad dit aasyns naade
Altid lyse for vor sjæl!
Herre Gud, dig til os vend
Og din fred os alle send!
Fader, Søn og Aand tilsammen
Være med os alle! Amen.

J. Swedberg, 1695.

230

(Tone: Nu er frelsens dag.)

Tak for al din fødselsglæde,
Tak, o Jesus, for dit ord!
Tak for daabens hellig væde,
Tak for naaden paa dit bord!
Tak for dødens bitre ve,
Tak for din opstandelse!
Tak for himlen, du har inde,
Der skal jeg dig se og finde.

Thomas Kingo, 1689.

231

(Tone: Saa vil vi nu sige.)

1 Saa lad os nu alle med hjerte og mund
Hinanden vor Herre befale,
Som kjender vort hjertes den dybeste grund
Og ved, hvad vi trænger til alle!
Han ei sine smaa
Forladt lader staa,
Naar vi os til ham overgiver.

2 O, hjælp os, Gud Fader, hvor hisset du bor,
Du ser, at vor kraft er saa liden!
Vær med os, o Jesus, dit salighedsord
Kan kræfter os give i striden;
Gud Helligaand, vær
Med lyset os nær,
At vi ret kan se, hvor vi vandrer!

3 Saa vil vi da byde hinanden farvel
Og stole paa Gud og hans naade,
Og stride mod fienden ved dag og ved kveld,
Saa han ei faar lov til at raade.
Naar enden da er
Paa vandringen her,
Saa gaar vi til himmerigs glæde.

Jens Larsen, ca. 1860.

232

(Tone: Dennis.)

1 Velsignet er det baand,
Som sammenbinder her,
Naar vi i kjærlighedens aand
Et med hverandre er.

2 Vi staar i enighed
I kamp og bøn og haab;
Thi fælles er vor frygt, vor fred,
En Fader, tro og daab.

3 Den samme nød vi har,
Men ven kan hjælpe ven;
Thi byrden bliver mindre svar,
Naar brødre deler den.

4 Naar vi maa skilles ad,
Vor trøst skal være den,
At engang i Guds lyse stad,
Vi samles skal igjen.

John Fawcett, 1782.
Oversættelse fra "Frydetoner".

233

(Tone: Brødre og søstre.)

1 Brødre og søstre, vi skilles nu ad,
Far nu med Jesus fornøiet og glad,
Hver sine lovlige veie!

2 Gjem nu Guds ord udi hjerte og sind,
Luk ikke satan og verden derind,
Jesus lad hjerterne eie.

3 Amen, ja, amen skal være vor sang,
Det vi vil synge med frydefuld klang
Alle Guds barn tilsammen.

4 Lammet, kun Lammet, dets vunder og saar
Prisen og æren i evighed faar.
Amen, halleluja! amen.

V. 1—2 Jens Larsen, ca. 1860.
V. 3—4 Frederik Boye, ca. 1750.

234

(Tone: Hvar är du.)

1 Vi skilles nu venner med tak i vort sind
For tiden vi sammen fik være;
O maatte Guds ord dog faa trænge sig ind
I hjertet og frugter faa bære
Til Frelserens evige ære!

2 Vi skilles nu venner med tak til hans Aand,
Som binder saa herlig os sammen
Som brødre og søstre med kjærlighedsbaand,
At enig vi synger tilsammen
I tro paa Guds løfter vort amen.

3 Saa gjemmer vi gjerne i tørstige bund
Det budskab, som os har oplivet,
Og bygger vor tro paa den eneste grund,
Som endnu i verden er givet:
At Jesus er veien til livet.

4 I Faderens, Sønnens og Helligaands navn
Vi beder igjen at faa mødes
I Gudshusets stille og tryggende havn
Med Gudsordets livsbrød at fødes,
I tro, haab og kjærlighed glødes.

5 Men mest vi dig beder, vor Frelser saa kjær,
At vi kan med jubel faa svare,
Naar navnene nævnes blandt udvalgtes hær —
Den hellige, hvidklædte skare.
Min Jesus, mig naadig bevare!

Sven O. Sigmond, 1915.

235

(Tone: Jesus, dine dybe vunder.)

Skriv dig, Jesus, paa mit hjerte,
O min konge og min Gud,
At ei vellyst eller smerte
Dig formaar at slette ud;

Denne indskrift paa mig sæt:
Jesus udaf Nasaret,
Den korsfæstede, min ære
Og min salighed skal være!
Thomas Kingo, 1689.

236

(Tone: Jesus, dine dybe vunder.)

Herre Jesus, lad mig have
Dine ord i hjertet lukt,
Og lad denne himlens gave
Bære en velsignet frugt!
Tag dem aldrig bort fra mig,
Indtil op i himmerig
Du den ære mig vil gjøre,
Jeg dig selv faar se og høre.
Grevinde Anna Sophia, 1658.

237

(Tone: Op alle, som.)

1 O tænk, naar engang samles skal
De frelstes menighed
Af alle folkeslegters tal
:|:I himlens herlighed!:|:

2 O tænk, naar Herrens vidnehær,
Hans tjenere paa jord,
De millioner møder der,
:|:Som hørte deres ord!:|:

3 O tænk dog, hvilken jubellyd,
En strøm af kjærlighed;
Tænk, hvilken tak og pris og fryd
:|:Og salighed og fred!:|:

4 O Gud, hvad er din naade stor!
Os alle til dig drag,
At vi kan staa blandt frelstes kor
:|:Paa denne høitidsdag!:|:
W. A. Wexels, 1846.

238

(Tone: Op alle, som.)

1 Min Jesus, lad mit hjerte faa
En saadan smag paa dig,
At nat og dag du være maa
:|:Min sjæl umistelig!:|:

2 Da skrider naadens tid og stund
Saa sød og salig frem,
Til du mig kysser med din mund
:|:Og tager til dig hjem.:|:

3 Mit hjerte i den grav, du laa
Knust af min syndenød,
Lad, naar det kvelder, hvile faa
:|:Og smile ad sin død!:|:

4 Før saa mig arme synder hjem
Med din retfærdighed
Til dit, det ny Jerusalem,
:|:Til al din herlighed!:|:

Se ogsaa: Tiden svinder, tiden rinder, 71; Nu takker alle Gud, 95; Hvor salig er den lille flok, 110; O Jesus, gid du vilde, 139; Jesus, det eneste, 147; Jesus, Jesus, Jesus sigter, 150; Snart min aftenklokke slaar, 154; Tænk, naar engang, 161; Jesus, styr du mine tanker, 188; Lad mig nu din forblive, 240; Fred hviler over land og by, 241; Nu daler sol ved aftentid, 244; Velan, min sjæl, lad sorger dig ei kue, 247; Gud Faders store kjærlighed, 248.

2. AFTENSANGE.

239

(Tone: Mig hjertelig nu længes.)

1 Nu skrider dagen under,
Og natten vælder ud,
Forlad for Jesu vunder
Vor synd, o milde Gud!

Gud Fader os bevare,
De store med de smaa,
Hans hellig' engleskare
En skanse om os slaa!

2 Naar mørket jorden blinder,
Og dagen tager af,
Det tidemaal os minder
Om dødens mørke grav.
Ved hvert et trin, vi træde,
Lys for os, Jesus sød,
Fyld hjertet med din glæde,
Og giv en salig død!

H. J. Himmerich, 1681—1735.

240

(Tone: Mig hjertelig nu længes.)

Lad mig nu din forblive,
Trofaste Herre Gud!
Jeg vil mig til dig give,
Lær mig dit ord og bud!
Du selv mig veien vise,
Giv mig bestandighed,
Derfor vil jeg dig prise
Udi al evighed!

N. Selnecker, 1572.
Oversat af M. B. Landstad, 1861.

241

(Tone: Fred hviler. Christiansen.)

1 Fred hviler over land og by,
Ei verden larmer mer,
Fro smiler maanen til sin sky,
Til stjerne, stjerne ser.

2 Det er saa stille og saa tyst
I nimmel og paa jord!
Vær ogsaa stille i mit bryst,
Du flygtning, som der bor!

3 Slut fred, o hjerte, med hver sjæl,
Som her dig ei forstaar!
Se, over by og dal ikveld
Nu fredens engel gaar.

4 O, lær af ham din aftensang:
Fred med hver sjæl paa jord!
Til samme himmel gaar vor gang,
Adskilles end vort spor.

B. S. Ingemann, ca. 1830.

242

(Tone: Aftensolen smiler.)

1 Aftensolen smiler
Over jorden ned,
Og naturen hviler
Taus i hellig fred.

2 Ikkun bækkens vove
Risler sagtelig,
Gjennem mark og skove
Hen den slynger sig.

3 Ingen aften bringer
Stansning i dens fjed,
Ingen klokke ringer
Den til ro og fred.

4 Saa mit hjerte stunder
I sin kjærlighed,
Til jeg engang blunder
I en evig fred.

H. Hoffmann, 1848—1909.

243

(Tone: Hursley.)

1 Min hjertesol, min Frelser kjær,
Det er ei mørkt, naar du er nær.
O, lad ei nogen uveirsky
Mig rive fra dit milde ly!

2 Naar træt ved kveld jeg slumrer ind,
Du bo i hjerte mit og sind!
Det være hjertets søde lyst
At hvile ved min Frelsers bryst!

3 Fra morgengry til sene kveld
Du være os vort livsens væld!
Naar dødens nattetaage vil
Os skrække, du vor angest stil!

4 Om en af dine stakkars smaa
Vil bort fra dine veie gaa,
O Herre, slip ham naadig ei,
Men drag ham fra hans onde vei!

5 Kom nær og signe os vor gang
Igjennem verden ond og trang,
Til hist vi salig skuer ned
I din bundløse kjærlighed!

John Keble, 1820.
Oversat af A. F. W. J. Prytz, f. 1853.

244

(Tone: Nu daler sol.)

1 Nu daler sol ved aftentid
Med hvile efter dagens strid.
Hver vandrer haster frem,
Hver vildsom søger hjem.

2 Nu travle hænder synker ned,
Og trætte tanker skjænkes fred,
Hver taare tørres af,
Hver smerte, striden gav.

3 Der tændes lys i natten sort,
Det strømmer ud fra hjemmets port,
De kjære venter glad
Paa mig i himlens stad.

4 Naar sol tilsidst gaar ned i hav,
Og natten skygger paa min grav,
Jeg hviler i Guds ly
Til saligt morgengry.

Andr. Bersagel, 1914.

245

(Tone: Det spredes mer.)

1 Det spredes mer og mer det dunkle graa,
Mildt aftensolen ser paa grønne strande,
Havfladen samler op det smukke blaa,
Som svømmet himlen paa de stille vande.

2 Hvor deilig skinner vesten over muld!
Det er, som himlen hist i aften stille
Opsamlet i sit skjød alt jordens guld,
At ei det skulde brødres hjerter skille.

3 Fred mellem mennesker, Guds fred paa jord!
Hans dugg paa hver uskyldig blomst hernede!
Du gyldne sol, som daler mild og stor,
O, dal ei over nogen broders vrede!

F. J. Hansen.

246

(Tone: Eventide.)

1 Bliv hos mig, Mester, natten er saa nær,
Mørket fremvælder, Herre hos mig vær!
Mod sjælens nat al verden hjælper ei,
Synderes Frelser, kom og bliv hos mig!

2 Snart gaar mod kveld min vandrings korte frist,
Ak, jordens blomster blegner brat tilsidst,
Skiftende skygger, det er alt mit liv.
Kom du, som skifter ei, og hos mig bliv!

3 Dog ei som syndens dommer til mig kom,
Men som min ven, med frelsens lægedom,

Og naar mit liv skal ha sin opgjørsdag,
Synderes talsmand, kom og før min sag.

4 Hver stund og time trænger jeg forvist,
Du gir mig raad mod satans vold og list,
Som du kan ingen lindre savn og sorg,
I storm og stille, du min sterke borg.

5 Graad blir til sang, naar du blot med os er,
Selv sorgens drik blir sød, naar du er nær,
Hvor blir vel dødens braadd og helveds magt,
Naar jeg kan møde alt med dig i pakt!

6 Du er min trøst, og det du være skal
Naar jeg og gaar i dødens skyggedal.
Indtil din morgen rinder klar og skjær,
I liv og død, o Herre, hos mig vær.

Henry F. Lyte, 1847.
Oversat af P. Blessing Dahle, 1913.

Se ogsaa: Snart min aftenklokke slaar, 154; Herre, signe du og raade, 229; Saa lad os nu alle med hjerte, 231.

247

(Tone: Tænk naar engang.)

1 Velan, min sjæl, lad sorger dig ei kue,
Snart ser du salighedens lyse land,
Snart skal du og din Frelsermand faa skue
I straaleglans paa hjemmets skjønne strand.

2 Han tørre skal hver taare, her maa rinde,
Han stille skal hvert suk, hver nød, hvert savn,
Og sjælene, han døde for at finde,
Han leder kjærlig til Gud Faders favn.

3 O skulde jeg ei saadan Frelser prise!
O skulde jeg ei juble høit hans navn,
Som vilde mig slig kjærlighed bevise
At gjøre mig i naade til Guds barn!

4 O skulde jeg i sorg gaa her nedbøiet,
O skulde jeg mod jorden skue ned,
Naar fra sin trone følger mig med øiet
Han, som mig elsket har fra evighed!

5 Nei, jeg vil synge glad og vel tilmode,
Thi sorger har ei hjemme i den sjæl,
Hvor Jesus bor med al sin rige naade,
Og hvor det heder: alle ting er vel!

C. O. Pedersen, 1914.

248

(Tone: Old Hundredth.)

1 Gud Faders store kjærlighed,
Som straaler over verden ned,
Har aabnet os i Sønnens navn
Hans himmel og hans faderfavn.

2 Vor Herres Jesu naade stor
Et sjælens tilflugt her paa jord,
Paa livets færd, i dødens stund
Den er vor trygge frelsesgrund.

3 Og Aandens samfund, lys og magt
Besegler naadens dyre pakt,
Hans vidnesbyrd er hjertets pant,
At barnekaar hos Gud vi fandt.

4 Gud Fader, Søn og Helligaand,
Fuldfør din gjerning ved din haand
Og led os frem paa sandheds vei
Til evigt liv og lys hos dig!

V. E. Bøe, 1916.

ALFABETISK FORTEGNELSE OVER TONERNE.

	Nr.
A.	
Aand fra himlen	1
Aanders Herre	219
Ack hemlös	89
Adeste Fideles	78
Af høiheden	4
Aftensolen smiler	242
Alene Gud i himmerig	42
Aldrig er jeg uden vaade	26
Altid freidig	215
Annie Laurie	198
Apostlerne sad	102
Autumn	148
Aurelia	41, 74, 162
Austria	149
Avon	76
B.	
Bethany	159
Bliv med din store naade	122, 142
Boardman	205
Brødre og søstre	233
C.	
Chesterfield	24
Come, Ye Disconsolate	99
Consolation	118
Coronation	19, 216
Cowper	117
Crucifix	112
Crux Christi	221
D.	
Deilig er den himmel blaa	6?
Deilig er jorden	66, 6'
Dennis	23
Den signede dag	90, 94, 22

	Nr.
Den store hvide flok	163
Der blir noget i himlen	101
Det er saa yndigt at følges ad	55
Det kimer nu	54, 189
Det spredes mer	245
Det suser	85, 86
Diademata	21
Dit ord, o Gud	43
Dundee	53
Du deilige jul	62
Du gamla, du friska	209
Du grønne, glitrende træ	60
Du ömma fadershjärta	56, 81
Duke Street	20, 143
Dyb af naade	107

E.

Eastwell	12
Eden	137
Ein feste Burg (Vor Gud han er)	91, 92
Eisenach	50
En liden stund med Jesus	31
Erie	32
Even Me	146
Eventide	246

F.

Fjärran han dröjer	214
Förfäras ej	93
Frederick	34, 35
Fred hviler (Christiansen)	241
Fred hviler (Bay)	171

G.

Gethsemane	77
Glade jul	58
Gordon (My Jesus, I Love Thee)	7

H.

Hanover	14
Har du mod	106
Havergal	65
He Leadeth Me	133
Hederosen	100
Her en kilde	3, 123
Här är ljuft och gott	141

Nr.

Her kommer dine..... 70
Her vil ties..... 83
Herlige livsens ord..... 45
Herre, mitt hjärta.....36, 37
Herre, tag 192
Heavenly Love 44, 131
Hiding in Thee..... 130
Hil dig, Frelser..... 79
Hil dig, Herre!..... 25
Hold the Fort..... 108
Hollingside 48, 49
Hursley 243
Hvad kan os komme.....183, 210
Hvad vindes 73
Hvar är du..... 234
Hvo ved, hvor nær.....103, 184
Hvor salig er..... 110
Hvor sødt med glæde..... 72
Høit fra det himmelske høie..... 173

I.

I djupet af mitt hjärta..... 155
I en mörk, oändlig skog.....194, 195
Ifjor gjet eg..... 220
I himmelen 156
I Jesus søger jeg..... 114
I prægtige himle 220
In Dulci Jubilo..... 64
Integer Vitae 204

J.

Ja, vi elsker..... 226
Jag är främling..... 152
Jeg er saa glad..... 59
Jeg har baaret.....200, 201
Jeg ser dig, søde Lam..... 84
Jeg ved et evigt himmerig..... 168
Jeg vil mig Herren love.....80, 206
Jesus, det eneste 147
Jesus, din søde forening.....87, 145, 182
Jesus er mit haab og trøst..... 190
Jesus, dine dybe vunder.....235, 236
Jesus og julen 61

K.

Kald dem ind..... 166
Kan du synge..... 23

	Nr.
Kirken den er	40, 174
Kjærlighed fra Gud (Lilly Dale)	199
Klara stjärna	212, 213
Kom Helligaand med skabermagt	29, 46, 88
Kom tillidsfuldt, lille	191
Kun et skridt	109

L.

Lilly Dale (Kjærlighed fra Gud)	199
Lover den Herre	16, 17, 170, 196
Lux Benigna	136
Lyksalig	128

M.

Martyn	124
Med straalekrans	167
Mig hjertelig nu længes	239, 240
Miles Lane	19
Min lod faldt mig liflig	132, 169
Min sjæl, min sjæl	96
Missionary Hymn	176, 177
Mit pilgrimsliv	127
Moders navn	202
My Jesus, I Love Thee (Gordon)	7

N.

Naar ene jeg	160
Naar engang i fjerne tider	108
Naar mit øie	8, 150
Naar solen ganger til hvile	11
Naar vi i største nøden	33
Naglet til et kors	51, 52, 172
Need	144
Near the Cross	121
Nicaea	13
No renner soli	178
Nu daler sol	244
Nu er frelsens dag	175, 228, 229, 230
Nu titter til hinanden	193
Nu takker alle Gud	95
Nu vandrer	68

O.

O, at jeg kunde	22
O du store seierherre	71, 185, 187, 188
O fik jeg kun være	140

Nr.

O Gud, du fromme Gud..... 98
O Herre Krist 5, 6
O Jesus, ditt namn.....57, 153
O Jesus Krist, jeg flyr til dig..... 111
O maa jeg, min Jesus..... 135
Om nogen mig..... 125
Op alle, som.....237, 238
Op, sødeste sang..... 218
O salige stund 82
Old Hundredth 2, 27

P.

Pass Me Not..... 38
Pilot 134

R.

Regent Square 69
Rescue the Perishing..... 224
Rex Gloriae 207
Ripley 179, 180

S.

Saa tag da mine hænder..... 151
Saa vil vi nu sige.....120, 231
Saved by Grace..... 157
Sig alting til Jesus..... 39
Snart min aftenklokke..... 154
Som tørstige hjort 105
Spansk hymne 186
St. Christopher 115
St. Gertrude 165
St. Hilda 104
Syng kun i din..... 208
Synger vi af hjertens..... 47
Søde Jesus.....9, 10, 126
Sørg, o kjære Fader..... 15
Sweet Hour of Pray'r..... 30

T.

Til himlene rækker..... 18
Toplady 116
Tryggare kan ingen vara..... 129
Tænk naar engang (dansk)..... 161
Tænk naar engang (Ahnfelt)..... 197

U.

Ungdomsskare 21

V.

Nr.
Vaag, o sjæl..... 28
Vi elske vil..... 227
Vift stolt 203
Via Dolorosa 75
Vor Gud han er (Ein feste Burg).....91, 92
Værn din tro..... 217

W.

Webb.....138, 139, 164, 181
Wesley 97
Whiter than Snow..... 119
Woodworth 113
Work Song 222, 223

Z.

Zions vægter 158

SYSTEMATISK INDHOLDSFORTEGNELSE.

I. AABNINGSSANGE.

	Nr.
Aand fra himlen, kom med naade	1
Her samles vi omkring dit bord	2
Jesus, livets kilde	3
O Helligaand, kom til os ned	4
O, Herre Krist, dig til os vend	5
O Gud, af naade rig og stor	6
Kom, Jesus, vi beder	7
Frelser kjære, kom at være	8
Lover Herren, han er nær	9
Jesus, som iblandt os staar	10
Hvor deilig det er at møde	11
Herren idag hos os indtog vil holde	12
Se ogsaa:	
"Pris og bøn"	13 til 39
Vi samler glad vort unge folk	205
Som duggens perler gløde	206
Kom ungdom med hjerte	209

II. PRIS OG BØN.

1. Pris.

Hellig, hellig, hellig	13
Samstemmig al jord	14
Det er godt at synge Gud	15
Herre, du skjænket os tonernes	16
Jesus, giv ild os i hjerte	17
Til himlene rækker din miskundhed	18
Syng høit om Jesu navn og magt	19
Stem i en sang, Guds Israel	20
Kron ham, Guds offerlam	21
O, at jeg kunde min Jesus prise	22
Kan du synge den nye sangen	23
Stem i en sang alt folk paa jord	24
Hil dig, Herre, dig ske ære	25
Syng om Herren, o mit hjerte	26
Lov, ære, pris og herlighed	27

Se ogsaa: Nr.
Herligste Jesus 67
Hil dig, Frelser og Forsoner..... 79
Nu takker alle Gud..... 95
Min sjæl, min sjæl, lov Herren..... 96
Lover nu Herren..... 97

2. Bøn.

Vaag, o sjæl, og bed..... 28
Vel den, der ved i Jesu navn..... 29
O bønnestund, du kjære tid..... 30
En liden stund med Jesus..... 31
Hvilken ven vi har i Jesus..... 32
Dit navn, o Jesus, lokker mig..... 33
Tag tid til at bede..... 34
Kom, sørgende hjerte..... 35
Herre, jeg beder..... 36
Herre, mit hjerte..... 37
Gaa mig ei forbi, o Frelser..... 38
Sig alting til Jesus..... 39

Se ogsaa:
Jesus, livets kilde..... 3
Dyb af naade, underlig..... 107
O Jesus Krist, jeg flyr til dig..... 111
O Jesus, gid du vilde..... 139
Jesus, lad mit hjerte hige..... 141
Jeg trænger dig hver stund..... 144
Herre, du velsigner alle..... 146
Saa tag da mine hænder..... 151

III. KIRKEN OG NAADENS MIDLER.

1. Kirken.

Kirken den er et gammelt hus..... 40
Hvor deilig er din bolig..... 41
I Herrens hus er godt at bo..... 42

Se ogsaa:
Det skal ei ske ved kraft og magt..... 88
Vor Gud han er saa fast en borg..... 91
Guds ord det er vort arvegods..... 92
Forfærdes ei, du lille hob..... 93
Gaa fremad til kamp..... 94

2. Ordet.

Dit ord, o Gud, som duggen kvæger..... 43
Guds ord kan ene stille..... 44

Nr.

Herlige livsens ord..... 45
Kom, ord fra Gud..... 46

Se ogsaa:
I Herrens hus er godt at bo..... 42
Vor Gud han er saa fast en borg..... 91
Guds ord det er vort arvegods..... 92
Sterke ord som Herren talte..... 175

3. Daaben (Konfirmationen).

Jeg er frelst og dyrekjøbt..... 47
Led os, Herre, ved din haand..... 48
Fader, Søn og Helligaand..... 49
Jeg tror og ved, at Jesu daab..... 50

Se ogsaa:
Engang i Gud Faders favn..... 186
Kjære barn, hvor stor er dog..... 190

4. Nadveren.

Zion, pris din saliggjører..... 51
Dyre bord, som Jesus dækker..... 52
Hvor kan jeg glemme dig, som led..... 53

Se ogsaa:
Hil dig, Herre, dig ske ære..... 25
Passionssange . . . .74 til 80
O fik jeg kun være den mindste kvist..... 140
Jesus, din søde forening..... 145

IV. KIRKELIGE FESTTIDER.

1. Jul.

Det kimer nu til julefest..... 54
Velkommen, hellige julefest..... 55
Nu kimer alle klokker..... 56
Et barn er os født..... 57
Glade jul, hellige jul..... 58
Jeg er saa glad hver julekveld..... 59
Du grønne, glitrende træ, goddag..... 60
Jesus og julen, de to hører sammen..... 61
Du deilige jul og juletid..... 62
Deilig er den himmel blaa..... 63
Jeg synger julekvad..... 64
Da Gud blev barn..... 65
Deilig er jorden..... 66
Herligste Jesus 67
Nu vandrer fra hver en verdens krog..... 68

Nr.

Hør, nu lyder klokkens toner..... 69
Her kommer, Jesus, dine smaa..... 70

Se ogsaa:
Syng om Herren..... 26

2. Nytaar.

Tiden svinder, tiden rinder..... 71
Hvor sødt med glæde at skue frem..... 72
Hvad vindes paa verdens det..... 73

Se ogsaa:
Hellig, hellig, hellig..... 13
Til himlene rækker din miskundhed..... 18
Syng høit om Jesu navn og magt..... 19
Vor Gud han er saa fast en borg..... 91
Gaa fremad til kamp..... 94
Nu takker alle Gud..... 95
Lyksalig, lyksalig hver sjæl..... 128

3. Passion og paaske.

Jerusalem sig glæder..... 74
Der gaar fra urtegaarden..... 75
O gik min Konge og min Gud..... 76
Hin time i Getsemane..... 77
Fra Kristus paa korset der lyder..... 78
Hil dig, Frelser og Forsoner..... 79
Jeg kysser dine hænder..... 80
Nu ringer himlens klokker..... 81
O salige stund uden lige..... 82
Paaskemorgen slukker sorgen..... 83
Jeg ser dig, søde Lam, at staa..... 84

Se ogsaa:
Hil dig, Herre, dig ske ære..... 25
Hvor kan jeg glemme dig..... 53
Ved korsets fod hos Jesus..... 115
Fra korset gaar et kildevæld..... 117
Paa Golgata der er mit hvilested..... 118
Guds ord over Golgata..... 120

4. Pinse.

Det suser i træernes kroner..... 85
Det rødmer med dagslys i øster..... 86
Aand over aander, kom ned fra det..... 87
Det skal ei ske ved kraft og magt..... 88
Nu Gud være lovet for pinse paany..... 89
Der strømmer et lys fra Zion ud..... 90

Se ogsaa: Nr.
Aand fra himlen, kom med naade..... 1
O Helligaand, kom til os ned..... 4
Kirken den er et gammelt hus..... 40

5. Reformationsdag.

Vor Gud han er saa fast en borg..... 91
Guds ord det er vort arvegods..... 92
Forfærdes ei, du lille hob..... 93
Gaa fremad til kamp, Guds folk paa..... 94
Se ogsaa:
Kirken den er et gammelt hus..... 40
Det skal ei ske ved kraft og magt..... 88
O tænk, naar engang samles skal..... 237

6. Taksigelsesdag.

Nu takker alle Gud..... 95
Min sjæl, min sjæl, lov Herren..... 96
Lover nu Herren..... 97
Se ogsaa:
Hellig, hellig, hellig..... 13
Det er godt at synge Gud..... 15
Til himlene rækker din miskundhed..... 18
Stem i en sang alt folk paa jord..... 24
Lov, ære, pris og herlighed..... 27

V. KRISTENLIVET.

1. Kald og omvendelse.

Idag er naadens tid..... 98
Kom, du bedrøvede..... 99
Synder, for dit hjertes dør..... 100
Der er endnu et rum..... 101
Saa vide om land, som sol..... 102
Naar synderen ret ser sin vaade..... 103
O Jesus, du staar endnu..... 104
Du tørster, o sjæl, om du ikke..... 105
Har du mod at følge Jesus..... 106
Dyb af naade, underlig..... 107
Venner, se hvor tiden iler..... 108
Kun et skridt..... 109
Hvor salig er den lille flok..... 110
Se ogsaa:
Herren idag hos os indtog..... 12
Kom, sørgende hjerte..... 35
Tiden svinder, tiden rinder..... 71

Nr.
Hvad vindes paa verdens..... 73
Kald dem ind, hver stakkels synder..... 166
Har du ei lyst til i himlen at komme..... 214

2. Tro og retfærdiggjørelse.

O Jesus Krist, jeg flyr til dig..... 111
Jeg bær min synd til Jesus..... 112
Just som jeg er..... 113
I Jesus søger jeg min fred..... 114
Ved korsets fod hos Jesus..... 115
Klippe sterk, som brast for mig..... 116
Fra korset gaar et kildevæld..... 117
Paa Golgata der er mit hvilested..... 118
O Jesus, jeg kommer saa fattig jeg er..... 119
Guds ord over Golgata spredte sit lys..... 120
Jesus, hold mig nær dit kors..... 121
At tro det er at lægge..... 122
Her en kilde rinder..... 123
Jesus, du min sjæl har kjær..... 124
Om nogen mig nu spørge vil..... 125
Ser jeg mig i verden om..... 126

Se ogsaa:

Jesus, livets kilde 3
Jesus, som iblandt os staar..... 10
O, at jeg kunde min Jesus prise..... 22
Kan du synge den nye sangen..... 23
Hil dig, Herre, dig ske ære..... 25
Jeg er frelst og dyrekjøbt..... 47
O gik min Konge og min Gud..... 76
Fra Kristus paa korset..... 78
Jeg kysser dine hænder..... 80
Jeg ser dig, søde Lam, at staa..... 84

3. Tillid og fortrøstning.

Vær stille, min sjæl..... 127
Lyksalig, lyksalig hver sjæl..... 128
Ingen er saa tryg for fare..... 129
Du evige klippe, hos dig er der ly..... 130
Velt alle dine veie..... 131
Hvor deilig, naar taarnhøie bølgerne..... 132
Han leder mig..... 133
Jesus, Frelser, tag mit ror..... 134
Hvor Herren mig fører..... 135
Led, klare lys..... 136

Se ogsaa:

Hvilken ven vi har i Jesus..... 32

Nr.
Dit navn, o Jesus, lokker mig..... 33
Kom, sørgende hjerte..... 35
Herre, mit hjerte 37
Gaa mig ei forbi, o Frelser..... 38
Sig alting til Jesus..... 39
Kom, du bedrøvede..... 99
O Jesus Krist, jeg flyr til dig..... 111
I Jesus søger jeg min fred..... 114
Klippe stærk, som brast for mig..... 116
At tro det er at lægge..... 122
Jesus, du min sjæl har kjær..... 124
Ser jeg mig i verden om..... 126
Jeg trænger dig hver stund..... 144
Jesus, det eneste..... 147
Saa tag da mine hænder..... 151
Kom tillidsfuldt, lille..... 191

4. Kristi efterfølgelse.

Frelser, til korsets død..... 137
Herefter vil jeg følge..... 138
O Jesus, gid du vilde..... 139
O fik jeg kun være den mindste kvist..... 140
Jesus, lad mit hjerte hige..... 141
O lad os elske Jesus..... 142
Vor seiersæle helt og drot..... 143
Jeg trænger dig hver stund..... 144
Jesus, din søde forening at smage..... 145
Herre, du velsigner alle..... 146
Jesus, det eneste 147
Jesus, jeg mit kors vil bære..... 148
Herre Jesus, tag mit hjerte..... 149
Jesus, Jesus, Jesus sigter..... 150
Saa tag da mine hænder..... 151

Se ogsaa:

Tag tid til at bede..... 34
Har du mod at følge Jesus..... 106
Han leder mig..... 133
Hvor Herren mig fører..... 135
Styrk os, o Herre, at vandre..... 153
Nærmere dig, min Gud..... 159
Det største her i verden..... 167
Kom ungdom, kom med..... 209
Du, som veien er og livet..... 212

5. Længsel og haab.

Jeg er fremmed, jeg er en pilgrim..... 15
Styrk os, o Herre, at vandre i aanden..... 15

Nr.

Snart min aftenklokke slaar..... 154
I dybet af mit hjerte..... 155
I himmelen, i himmelen..... 156
Engang min livstraad briste skal..... 157
Zions vægter hæver røsten..... 158
Nærmere dig, min Gud..... 159
Naar ene jeg paa veien gaar..... 160
Tænk, naar engang den taage..... 161
Som sol gaar ned i havet..... 162
Den store, hvide flok vi se..... 163

Se ogsaa:
Herre, mit hjerte..... 37
Vær stille, min sjæl..... 127
Sku mod himlen..... 213
O tænk, naar engang samles skal..... 237
Min Jesus, lad mit hjerte faa..... 238

VI. ARBEIDE OG MISSIONEN.

1. Arbeide.

Til kamp, til kamp for Jesus..... 164
Fremad, Kristi stridsmænd..... 165
Kald dem ind, hver stakkels synder..... 166
Det største her i verden..... 167
Dit verk er stort..... 168
Min lod faldt mig liflig..... 169

Se ogsaa:
Det rødmer med dagslys..... 8
Gaa fremad til kamp..... 9
Ret dog de hængende hænder..... 17
Hører du ei Jesu stemme..... 18
Vi stevner frem til seier..... 22
Arbeid før natten kommer..... 22
Søg de forvildede..... 22

2. Missionen.

Længselens sukke fra sorgfulde hjerter..... 17
Saa mørk en nat ud over jord..... 17
Kjender du de fjerne lande..... 17
Ret dog de hængende hænder..... 17
Deilig det er at tjene Gud..... 17
Sterke ord, som Herren talte..... 17
Fra Grønlands frosne tinder..... 17
Vor konge, kom at tage..... 17
Nu viger natten bort fra jord..... 17
Seirende og for at seire..... 17
Hører du ei Jesu stemme..... 18

Nr.

Se morgenstjernen lyser..... 181
Herre vor Gud med det ømmeste..... 182
For folkene i dødens nat..... 183
Med kjærlighed og tak vi mindes..... 184
Lad om Zion høit os synge..... 185

Se ogsaa:
Syng høit om Jesu navn og magt..... 19
Kron ham, Guds offerlam..... 21
Stem i en sang, alt folk paa jord..... 24
Hil dig, Herre, dig ske ære..... 25
Det rødmer med dagslys i øster..... 86
Der er endnu et rum..... 101
Vor seiersæle helt og drot..... 143
Kald dem ind, hver stakkels synder..... 166
O tænk, naar engang samles skal..... 237

VII. BARNDOMS- OG UNGDOMSLIVET.

1. Barn.

Engang i Gud Faders favn..... 186
Milde Jesus, du som sagde..... 187
Jesus, styr du mine tanker..... 188
O kjære Jesus, tænk paa mig..... 189
Kjære barn, hvor stor er dog..... 190
Kom tillidsfuldt, lille..... 191
Herre, tag i din sterke haand..... 192
Den kjære Gud og skaber..... 193
Jeg er glad og lykkelig..... 194
Deilig krone, deilig krans..... 195

Se ogsaa:
Her samles vi omkring dit ord..... 2
Hvilken ven vi har i Jesus..... 32
Led os, Herre, ved din haand..... 48
Da Gud blev barn..... 65
Her kommer, Jesus, dine smaa..... 70
O Jesus, gid du vilde..... 139
O lad os elske Jesus..... 142
Kjærlighed fra Gud..... 199
Altid freidig, naar du gaar..... 215
Lad mig nu din forblive..... 240

2. Ungdom.

Tænk paa din skaber, min ven..... 196
Et ungdomsliv er skjønt..... 197
Hvor skjøn er ungdomstiden..... 198
Kjærlighed fra Gud..... 199
Jeg har baaret lærkens vinger..... 200

Nr.
Se til liljerne i enge..... 201
Op med døren for ungdomsflok..... 202
Vor broderkjæde bindes..... 203
I, som er givet fremtids arv i eie..... 204
Vi samler glad vort unge folk..... 205
Som duggens perler gløde..... 206
Over verden høi og herlig..... 207
Syng kun i din ungdoms vaar..... 208
Kom ungdom med hjerte og jublende..... 209
Fra ungdomsflok en takkesang..... 210
Ungdomsskare, se den snare..... 211
Du, som veien er og livet..... 212
Sku mod himlen, hæv dit øie..... 213
Har du ei lyst til i himlen at komme..... 214
Altid freidig, naar du gaar..... 215
Vi være vil en hellig hær..... 216
Værn din tro og ungdomskræfter..... 217
Kom ungdom, kom med..... 218
Aanders Herre, du skal raade..... 219
Jeg saa ham som barn..... 220
Se ogsaa:
Hvor deilig det er at møde..... 11
Det er godt at synge Gud..... 15
Herre, du skjænket os tonernes..... 16
Jesus, giv ild os i hjerte og glød..... 17
Syng høit om Jesu navn og magt..... 19
Herre, jeg beder..... 3
Deilig er jorden..... 6
Herligste Jesus 6
Gaa fremad til kamp..... 9
Lyksalig, lyksalig hver sjæl..... 12
O fik jeg kun være den mindste kvist..... 14
Til kamp, til kamp for Jesus..... 16
Fremad, Kristi stridsmænd..... 16
Vi stevner frem til seier..... 22
Arbeid før natten kommer..... 22
Kjæmp medens dagen varer..... 22

VIII. AFHOLDS- OG NATIONALSANGE.

1. Afholdssange.

Vi stevner frem til seier..... 22
Arbeid før natten kommer..... 22
Kjæmp medens dagen varer..... 22
Søg de forvildede..... 22
Se ogsaa:
Til kamp, til kamp for Jesus..... 16
Kald dem ind..... 16

Nr.
Et ungdomsliv er skjønt..... 197
Ungdomsskare, se den snare..... 211
Altid freidig, naar du gaar..... 215
Vi være vil en hellig hær..... 216
Værn din tro og ungdomskræfter..... 217

2. Nationalsange.

Gud signe vaart dyre fedraland..... 225
Ja, vi elsker dette landet..... 226
Vi elske vil det frie land..... 227

Se ogsaa:

Vor Gud han er saa fast en borg..... 91
Nu takker alle Gud..... 95
Min sjæl, min sjæl, lov Herren..... 96
Vi stevner frem til seier..... 221

IX. SLUTNINGS- OG AFTENSANGE.

1. Slutningssange.

Tak, o Gud, for dette møde..... 228
Herre, signe du og raade..... 229
Tak for al din fødselsglæde..... 230
Saa lad os nu alle med hjerte og mund..... 231
Velsignet er det baand..... 232
Brødre og søstre, vi skilles nu ad..... 233
Vi skilles nu, venner, med tak..... 234
Skriv dig, Jesus, paa mit hjerte..... 235
Herre Jesus, lad mig have..... 236
O tænk, naar engang samles skal..... 237
Min Jesus, lad mit hjerte faa..... 238

Se ogsaa:

Tiden svinder, tiden rinder..... 71
Nu takker alle Gud..... 95
Hvor salig er den lille flok..... 110
O Jesus, gid du vilde..... 139
Jesus, det eneste..... 147
Jesus, Jesus, Jesus sigter..... 150
Snart min aftenklokke slaar..... 154
Tænk, naar engang..... 161
Jesus, styr du mine tanker..... 188
Lad mig nu din forblive..... 240
Fred hviler over land og by..... 241
Nu daler sol ved aftentid..... 244
Velan, min sjæl, lad sorger dig ei kue..... 247
Gud Faders store kjærlighed..... 248

2. Aftensange.

Nr.
Nu skrider dagen under..... 239
Lad mig nu din forblive..... 240
Fred hviler over land og by..... 241
Aftensolen smiler 242
Min hjertesol, min Frelser kjær..... 243
Nu daler sol ved aftentid..... 244
Det spredes mer og mer..... 245
Bliv hos mig, Mester..... 246

Se ogsaa:

Snart min aftenklokke slaar..... 154
Herre, signe du og raade..... 229
Saa lad os nu alle med hjerte og mund..... 23

ALFABETISK FORTEGNELSE OVER SANGENE.

	Nr.
A.	
Aand fra himlen, kom med naade	1
Aanders Herre, du skal raade	219
Aand over aander	85
Aftensolen smiler	242
Altid freidig, naar du gaar	215
Arbeid, før natten kommer	222
At tro det er at lægge	122
B.	
Bliv hos mig, Mester	246
Brødre og søstre, vi skilles nu ad	233
D.	
Da Gud blev barn	65
Deilig det er at tjene Gud	174
Deilig er den himmel blaa	63
Deilig er jorden	66
Deilig krone, deilig krans	195
Den kjære Gud og skaber	193
Den store hvide flok	163
Der er endnu et rum	101
Der gaar fra urtegaarden	75
Der strømmer et lys	90
Det er godt at synge Gud	15
Det kimer nu til julefest	54
Det rødmer med dagslys i øster	86
Det spredes mer og mer	245
Det skal ei ske ved kraft og magt	88
Det største her i verden	167
Det suser i træernes kroner	85
Dit navn, o Jesus, lokker mig	33
Dit ord, o Gud	43
Dit verk er stort	168
Du deilige jul og juletid	62
Du evige klippe	130

	Nr.
Du grønne, glitrende træ, goddag	60
Du, som veien er og livet	212
Du tørster, o sjæl, om du ikke	105
Dyb af naade underlig	107
Dyre bord, som Jesus dækker	52
E.	
Engang i Gud Faders favn	186
Engang min livstraad briste skal	157
En liden stund med Jesus	31
Et barn er os født	57
Et ungdomsliv er skjønt	197
F.	
Fader, Søn og Helligaand	49
For folkene i dødens nat	183
Forfærdes ei, du lille hob	93
Fra Grønlands frosne tinder	176
Fra korset gaar et kildevæld	117
Fra Kristus paa korset	78
Fra ungdomsflok en takkesang	210
Fred hviler over land og by	241
Frelser kjære, kom at være	8
Frelser til korsets død	137
Fremad, Kristi stridsmænd	165
G.	
Gaa fremad til kamp	94
Gaa mig ei forbi, o Frelser	38
Glade jul, hellige jul	58
Gud Faders store kjærlighed	248
Gud signe vaart dyre fedraland	225
Guds ord, det er vort arvegods	92
Guds ord kan ene stille	44
Guds ord over Golgata	120
H.	
Han leder mig	133
Har du ei lyst til i himlen	212
Har du mod at følge Jesus	106
Hellig, hellig, hellig	13
Her en kilde rinder	123
Her kommer, Jesus, dine smaa	70
Her samles vi omkring	2
Herefter vil jeg følge	138

	Nr.
Herlige livsens ord	45
Herligste Jesus	67
Herre, du skjænket os	16
Herre, du velsigner alle	146
Herre, jeg beder	36
Herre Jesus, lad mig have	236
Herre Jesus, tag mit hjerte	149
Herre, mit hjerte	37
Herre, signe du og raade	229
Herre, tag i din sterke haand	192
Herre vor Gud med det ømmeste	182
Herren idag hos os indtog	12
Hin time i Getsemane	77
Hil dig, Frelser og Forsoner	79
Hil dig, Herre, dig ske ære	25
Hvad vindes paa verdens	73
Hvilken ven vi har i Jesus	32
Hvor deilig det er at møde	11
Hvor deilig er din bolig	41
Hvor deilig naar taarnhøie	132
Hvor Herren mig fører	135
Hvor kan jeg glemme dig	53
Hvor salig er den lille flok	110
Hvor skjøn er ungdomstiden	198
Hvor sødt med glæde at skue frem	72
Hør, nu lyder klokkens toner	69
Hører du ei Jesu stemme	180

I.

Idag er naadens tid	98
I dybet af mit hjerte	155
I Herrens hus er godt at bo	42
I himmelen, i himmelen	156
I Jesus søger jeg min fred	114
Ingen er saa tryg for fare	129
I, som er givet fremtids arv	204

J.

Ja, vi elsker dette landet	226
Jeg bær min synd til Jesus	112
Jeg er fremmed, jeg er en pilgrim	152
Jeg er frelst og dyrekjøbt	47
Jeg er glad og lykkelig	194
Jeg er saa glad hver julekveld	59
Jeg har baaret lærkens vinger	206
Jeg kysser dine hænder	8(

Nr.
Jeg saa ham som barn..... 220
Jeg ser dig, søde Lam, at staa..... 84
Jeg synger julekvad 64
Jeg tror og ved, at Jesu daab..... 50
Jeg trænger dig hver stund..... 144
Jerusalem sig glæder..... 74
Jesus, det eneste 147
Jesus, din søde forening at smage..... 145
Jesus, du min sjæl har kjær..... 124
Jesus, Frelser, tag mit ror..... 134
Jesus, giv ild os i hjerte..... 17
Jesus, hold mig nær dit kors..... 121
Jesus, jeg mit kors vil bære..... 148
Jesus, lad mit hjerte hige..... 141
Jesus, livets kilde 3
Jesus og julen, de to hører sammen..... 61
Jesus, som iblandt os staar..... 10
Jesus, styr du mine tanker..... 188
Jesus, Jesus, Jesus sigter..... 150
Just som jeg er..... 113

K.

Kan du synge den nye sangen..... 23
Kald dem ind, hver stakkels synder..... 166
Kirken den er et gammelt hus..... 40
Kjender du de fjerne lande..... 172
Kjære barn, hvor stor er dog..... 190
Kjærlighed fra Gud..... 199
Kjæmp, medens dagen varer..... 223
Klippe sterk, som brast for mig..... 116
Kom, du bedrøvede..... 99
Kom, Jesus, vi beder..... 7
Kom, ord fra Gud..... 46
Kom, sørgende hjerte 35
Kom tillidsfuldt, lille..... 191
Kom, ungdom, kom med..... 218
Kom, ungdom, med hjerte..... 209
Kron ham, Guds offerlam..... 21
Kun et skridt..... 109

L.

Lad mig nu din forblive..... 240
Lad om Zion høit os synge..... 185
Led, klare lys..... 136
Led os, Herre, ved din haand..... 48
Lover Herren, han er nær..... 9

Nr.
Lover nu Herren 97
Lov, ære, pris og herlighed..... 27
Lyksalig, lyksalig hver sjæl..... 128
Længselens sukke fra sorgfulde hjerter..... 170

M.

Med kjærlighed og tak vi mindes..... 184
Milde Jesus, du som sagde..... 187
Min hjertesol, min Frelser kjær..... 243
Min Jesus, lad mit hjerte faa..... 238
Min lod faldt mig liflig..... 169
Min sjæl, min sjæl, lov Herren..... 96

N.

Naar ene jeg paa veien gaar..... 160
Naar synderen ret ser sin vaade..... 103
Nu daler sol ved aftentid..... 244
Nu Gud være lovet for pinse paany..... 89
Nu kimer alle klokker..... 56
Nu ringer himlens klokker..... 81
Nu skrider dagen under..... 239
Nu takker alle Gud..... 95
Nu vandrer fra hver en verdens krog..... 68
Nu viger natten bort fra jord..... 178
Nærmere dig, min Gud..... 159

O.

O, at jeg kunde min Jesus prise..... 22
O bønnestund, du kjære tid..... 30
O fik jeg kun være den mindste..... 140
O gik min konge og min Gud..... 76
O Gud, af naade rig og stor..... 6
O Herre Krist, dig til os vend..... 5
O Helligaand, kom til os ned..... 4
O Jesus, du staar endnu..... 104
O Jesus, gid du vilde..... 139
O Jesus, jeg kommer saa fattig jeg er..... 119
O Jesus Krist, jeg flyr til dig..... 111
O kjære Jesus, tænk paa mig..... 189
O lad os elske Jesus..... 142
O salige stund uden lige..... 82
O tænk, naar engang samles skal..... 237
Om nogen mig nu spørge vil..... 125
Op med døren for ungdoms flok..... 202
Over verden høi og herlig..... 207

P. Nr.
Paa Golgata der er mit hvilested..... 118
Paaskemorgen slukker sorgen..... 83

R.
Ret dog de hængende hænder..... 173

S.
Saa lad os nu alle med hjerte og mund..... 231
Saa mørk en nat ud over jord..... 171
Saa tag da mine hænder..... 151
Saa vide om land..... 102
Samstemmig al jord..... 14
Se morgenstjernen lyser 181
Se til liljerne i enge..... 201
Seirende og for at seire..... 179
Ser jeg mig i verden om..... 126
Sig alting til Jesus..... 39
Skriv dig, Jesus, paa mit hjerte..... 235
Sku mod himlen..... 213
Snart min aftenklokke slaar..... 154
Som duggens perler gløder..... 206
Som sol gaar ned i havet..... 162
Sterke ord, som Herren talte..... 175
Stem i en sang alt folk paa jord..... 24
Stem i en sang, Guds Israel..... 20
Styrk os, o Herre, at vandre i aanden..... 153
Synder, for dit hjertes dør..... 100
Syng høit om Jesu navn og magt..... 19
Syng kun i din ungdoms vaar..... 208
Syng om Herren, o mit hjerte..... 26
Søg de forvildede..... 224

T.
Tag tid til at bede..... 34
Tak for al din fødsels glæde..... 230
Tak, o Gud, for dette møde..... 228
Tiden svinder, tiden rinder..... 71
Til himlene rækker din miskundhed, Gud..... 18
Til kamp, til kamp for Jesus..... 164
Tænk, naar engang den taage..... 161
Tænk paa din skaber..... 196

U.
Ungdomsskare, se den snare..... 211

V.

Nr.
Vaag, o sjæl, og bed..... 28
Ved korsets fod hos Jesus..... 115
Velan, min sjæl, lad sorger dig ei kue..... 247
Velkommen, hellige julefest..... 55
Vel den, der ved i Jesu navn..... 29
Velt alle dine veie..... 131
Velsignet er det baand..... 232
Venner, se hvor tiden iler..... 108
Vi elske vil det frie land..... 227
Vi samler glad vort unge folk..... 205
Vi skilles nu, venner..... 234
Vi stevner frem til seier..... 221
Vi være vil en hellig hær..... 216
Vor broderkjæde bindes 203
Vor Gud han er saa fast en borg..... 91
Vor konge, kom at tage..... 177
Vor seiersæle helt og drot..... 143
Værn din tro og ungdomskræfter..... 217
Vær stille, min sjæl..... 127

Z.

Zion, pris din saliggjører..... 51
Zions vægter hæver røsten..... 158